

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

DEPARTMENT OF ARCHITECTURE
FACULTY OF ENGINEERING
UNIVERSITY OF IOANNINA

2024-2025

Ίδρυση και Ταυτότητα Τμήματος

Το σχέδιο του Π.Δ. για την ίδρυση Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών (ΤΑΜ) στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (συνεδρίαση ΣΑΠΕ αριθμ. 12/24-07-2008). Το Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ιδρύθηκε με το Π.Δ.173/2009 (Φεκ 206/2-10-2009 τ.Α'). Με το άρθρο 4 του Π.Δ. 105/2013 (Φεκ 137/05-06-2013, τ.Α') ιδρύεται η Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στην οποία εντάσσεται το Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών με έναρξη λειτουργίας το ακαδημαϊκό έτος 2015-16. Σήμερα, το Τμήμα Αρχιτεκτόνων υπάγεται στην Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σύμφωνα με το άρθρο 27, παρ. 3 του κεφαλαίου Γ' του Νόμου 4452 (ΦΕΚ17/15-02-2017, τ.Α').

Οι πρώτοι φοιτητές εισήχθησαν στο Τμήμα την ακαδημαϊκή χρονιά 2015-2016 και αποφοίτησαν το 2020. Σήμερα το ΤΑΜ έχει περίπου 90 αποφοίτους, ενώ είναι εγγεγραμμένοι 381 ενεργοί φοιτητές. Ο αριθμός των νεοεισερχόμενων φοιτητών καθορίζεται κάθε χρόνο από το Υπουργείο Παιδείας και αναλογεί στη δυνατότητα του Τμήματος να τους παρέχει υψηλής ποιότητας μόρφωση, ανάλογα με τον αριθμό μελών του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) τους οποίους απασχολεί.

Οργάνωση Προγράμματος Σπουδών

Το προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος διαρκεί πέντε έτη, αντιστοιχεί σε ενιαίο προπτυχιακό και μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών (Integrated Master) και το πτυχίο το οποίο απονέμεται παρέχει στους αποφοίτους του πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα Αρχιτέκτονα Μηχανικού στην Ελλάδα και στις χώρες της ΕΕ. Τα πέντε έτη του Προγράμματος Σπουδών κατανέμονται σε 10 εξάμηνα φοίτησης. Αυτά περιλαμβάνουν ένα σύνολο μαθημάτων που αντιστοιχούν σε 300 ECTS και ισόποσες Πιστωτικές Μονάδες (σε μια ισοδυναμία ECTS/Π.Μ.), κατανεμημένες σε 30 ECTS/Π.Μ. για κάθε εξάμηνο. Το Πρόγραμμα Σπουδών περιλαμβάνει υποχρεωτικά μαθήματα, υποχρεωτικά μαθήματα επιλογής (ελεύθερης ή από λίστα, εντός και εκτός Τμήματος), ερευνητική

εργασία και διπλωματική εργασία. Ένας ικανός και απαραίτητος αριθμός μαθημάτων κορμού συνδυάζεται με την εξατομικευμένη δυνατότητα επιλογής περαιτέρω μαθημάτων επιλογής και συνεπώς της διαμόρφωσης ενός προσωπικού curriculum ανταποκρινόμενου στα ιδιαίτερα ενδιαφέροντα & προβληματισμούς για τον κάθε σπουδαστή.

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών αυτών, ο νέος αρχιτέκτονας είναι σε θέση να μελετά τη σχέση ανθρώπου και χώρου, να οργανώνει τις δραστηριότητες σε μεγάλη και μικρή κλίμακα από τον αστικό χώρο, το δημόσιο κτίριο και την κατοικία, μέχρι το αντικείμενο καθημερινής χρήσης, επίσης, να ακολουθεί τους όρους της τέχνης και της επιστήμης προκειμένου να εξασφαλίζεται η λειτουργικότητα, η αντοχή και η αισθητική αρτιότητα των κατασκευών, να παράγει νέα πρωτότυπη γνώση ως απάντηση σύγχρονων προκλήσεων για τον δομημένο χώρο και να συμμετέχει ενεργά, ισότιμα και πλήρως ενημερωμένα σε μελέτες, διαγωνισμούς, επιστημονικές, ερευνητικές και ακαδημαϊκές δραστηριότητες στο εγχώριο και το διεθνές στερέωμα του γνωστικού αντικείμενου της Αρχιτεκτονικής, όπως αυτό εξελίσσεται και αναθεωρείται διαρκώς. Το γνωστικό αντικείμενο του Αρχιτέκτονα Μηχανικού αφορά στον σχεδιασμό κτιρίων και συνόλων, στον σχεδιασμό αστικού περιβάλλοντος, στην διευθέτηση του ανθρωπογενούς χώρου και την προστασία του τοπίου και του φυσικού περιβάλλοντος, στην αποκατάσταση και επανάχρηση του ιστορικού κτιριακού αποθέματος, στην βιοκλιματική αλλά και κοινωνικο-οικονομική βιωσιμότητα και την αρτιότητα επίλυσης των προτεινόμενων λύσεων, πάντοτε μέσα στα πλαίσια της ατομικής επίτευξης στόχων που υποβάλλονται από αξίες κοινωνικής, πολιτισμικής και οικολογικής ευαισθησίας και ευημερίας. Ακόλουθα, το ΤΑΜ έχει ως αποστολή να καλλιεργεί και να προάγει την επιστήμη του Αρχιτέκτονα Μηχανικού με την ακαδημαϊκή και εφαρμοσμένη έρευνα και αναζήτηση και να παρέχει στους φοιτητές τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν άρτια κατάρτιση για την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία και εξέλιξη.

Διοίκηση Τμήματος – Διδάσκοντες και Προσωπικό

Η διοίκηση του Τμήματος ασκείται από την Γενική Συνέλευση, η οποία απαρτίζεται από όλα τα μέλη ΔΕΠ του ΤΑΜ, τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο και από έναν εκπρόσωπο ανά κατηγορία των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), των μελών του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΙΠ) και των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ), καθώς και εκλεγμένους εκπροσώπους των φοιτητών για τις κατηγορίες των προπτυχιακών, των μεταπτυχιακών, και των υποψηφίων διδασκόντων. Οι διδάσκοντες του ΤΑΜ είναι κυρίως αρχιτέκτονες αλλά και καλλιτέχνες, μηχανικοί άλλων ειδικοτήτων, ιστορικοί και κοινωνικοί επιστήμονες. Το Τμήμα διαθέτει ένα μέλος ΕΔΙΠ, δεν διαθέτει μέλη ΕΕΠ και ΕΤΕΠ και δεν υπάρχουν εκπρόσωποι των φοιτητών για τις κατηγορίες των μεταπτυχιακών και των υποψηφίων διδασκόντων.

Η Συνέλευση του Τμήματος έχει όσες αρμοδιότητες της αναθέτει ο Ν. 4485/2017 και ο Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Φεκ 310/2005 τ.Β'). Επικεφαλής της Διοίκησης του Τμήματος είναι ο/η Πρόεδρος. Η θητεία του/της είναι τριετής. Ο/η Πρόεδρος προΐσταται των υπηρεσιών του Τμήματος εποπτεύει την εύρυθμη λειτουργία και την ποιότητα των εκπαιδευτικών, ερευνητικών και διοικητικών διαδικασιών του, επίσης εκπροσωπεί το Τμήμα στη Σύγκλητο, συγκαλεί τη Γενική Συνέλευση και μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων.

Πρόεδρος: Νικόλαος Πατσαβός, Αναπληρωτής Καθηγητής
Αντιπρόεδρος: Ιωάννης Βλάχος, Αναπληρωτής Καθηγητής
Προϊσταμένη Γραμματείας: Μαίρη Κατσαριώτη
Υπεύθυνη Φοιτητικών Θεμάτων: Μαρία Τσακοπιάκου

Τίτλοι Σπουδών

Το ΤΑΜ απονέμει Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού που αποτελεί ενιαίο και αδιάσπαστο τίτλο σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου (Integrated Master), στην ειδικότητα του Αρχιτέκτονα Μηχανικού, Επιπέδου 7 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων. Επιπλέον, το Τμήμα προσφέρει ανεξάρτητες ερευνητικές σπουδές μεταπτυχιακού επιπέδου

ελάχιστης φοίτησης τριών ετών που ολοκληρώνονται με την απονομή τίτλου Διδακτορικών Σπουδών (Doctor of Philosophy – PhD) στην Αρχιτεκτονική.

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος στοχεύει στρατηγικά στην απόκτηση των γνώσεων και δεξιοτήτων που περιγράφονται στο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Πιστοποίησης επαγγελματικών δικαιωμάτων για τους αρχιτέκτονες (Οδηγία 2005/36/ΕΚ και Οδηγία 2013/55/ΕΕ) με αντίστοιχη κατηγοριοποίηση και οργάνωση:

- **Αρχιτεκτονική Σύθεση/Δημιουργία:** ικανότητα σύλληψης αρχιτεκτονικών δημιουργιών που να ικανοποιούν συγχρόνως αισθητικές και τεχνικές απαιτήσεις.
- **Ιστορία και Θεωρία:** προσήκουσα γνώση της ιστορίας και των θεωριών της αρχιτεκτονικής καθώς και των συναφών τεχνών, τεχνολογιών και επιστημών του ανθρώπου.
- **Καλές Τέχνες:** γνώση των καλών τεχνών ως παραγόντων που είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ποιότητα της αρχιτεκτονικής σύλληψης.
- **Πολεοδομικός Σχεδιασμός:** προσήκουσα γνώση της πολεοδομίας, του πολεοδομικού σχεδιασμού και των τεχνικών που εφαρμόζονται στη διαδικασία του πολεοδομικού σχεδιασμού.
- **Ένταξη στο Δομημένο Περιβάλλον:** ικανότητα κατανόησης των σχέσεων, αφενός, ανάμεσα στους ανθρώπους και τα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα, και αφετέρου, ανάμεσα στα αρχιτεκτονικά δημιουργήματα και το περιβάλλον τους, καθώς και ικανότητα κατανόησης της ανάγκης αρμονικού συνδυασμού των αρχιτεκτονικών δημιουργημάτων με τους χώρους, ανάλογα με τις ανάγκες του ανθρώπου και την αντίστοιχη κλίμακα.
- **Κοινωνική Διάσταση του Σχεδιασμού:** ικανότητα κατανόησης του επαγγέλματος του αρχιτέκτονα και του ρόλου του στην κοινωνία, ειδικότερα μέσω της επεξεργασίας σχεδίων στα οποία λαμβάνονται υπόψη οι κοινωνικοί παράγοντες
- **Οργάνωση Προμελέτης (design brief):** γνώση των μεθόδων τεκμηρίωσης και προπαρασκευής της οικοδομικής μελέτης
- **Στατική Κατασκευών:** γνώση των προβλημάτων στατικού σχεδιασμού, οικοδομικής και έργων

πολιτικού μηχανικού, τα οποία συνδέονται με το σχεδιασμό των κτιρίων

- **Εσωτερικό Περιβάλλον (Θερμική, οπτική & ακουστική άνεση):** προσήκουσα γνώση των προβλημάτων που έχουν σχέση με τις φυσικές ιδιότητες των κτιρίων, των τεχνολογιών, καθώς επίσης και της λειτουργίας των κατασκευών, ώστε να τις εφοδιάζει με όλα τα στοιχεία εσωτερικής άνεσης και κλιματικής προστασίας
- **Οικοδομική Τεχνολογία:** τεχνική ικανότητα, χάρη στην οποία ο αρχιτέκτονας θα μπορεί να επινοεί κατασκευές που να ικανοποιούν τις απαιτήσεις αυτών που τις χρησιμοποιούν, σεβόμενος τους οικονομικούς περιορισμούς και τους οικοδομικούς κανονισμούς
- **Κανονισμοί-Νομοθεσία:** προσήκουσα γνώση των βιομηχανιών, οργανώσεων, κανονισμών και διαδικασιών, που έχουν σχέση με την υλοποίηση των κτιριακών μελετών και την ένταξη των σχεδίων στο γενικό σχεδιασμό.

και μιας Διπλωματικής Εργασίας Σχεδιασμού και η συνεχής αναμόρφωση του ΠΠΣ σε συνεργασία με το ΤΕΕ και άλλους αρμόδιους φορείς εξασφαλίζουν την άρτια εκπαίδευση των νέων αρχιτεκτόνων και τον διαρκή εκσυγχρονισμό των σπουδών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Επαγγελματικές Προοπτικές Αποφοίτων

Η ευρύτητα των γνώσεων και των δεξιοτήτων που παρέχουν οι αρχιτεκτονικές σπουδές διευρύνουν αντίστοιχα το φάσμα απασχόλησης από το δημιουργικό πεδίο της αρχιτεκτονικής σύλληψης ως το εφαρμοσμένο πεδίο της κατασκευαστικής υλοποίησης. Η εφαρμοσμένη αρχιτεκτονική που αφορά στο σχεδιασμό κτιρίων και την επίβλεψη της κατασκευής αποτελεί στη χώρα μας κύρια επαγγελματική διέξοδο. Ο σχεδιασμός όμως είναι μια δραστηριότητα που εκτείνεται πέραν των κτιρίων, από τον δημόσιο χώρο μέχρι το αντικείμενο καθημερινής χρήσης. Η δραστηριότητα αυτή ασκείται πλέον με σοβαρές αξιώσεις από τους αρχιτέκτονες στην Ελλάδα. Επιπλέον, οι απόφοιτοι των Σχολών και Τμημάτων Αρχιτεκτονικής της Ελλάδας δραστηριοποιούνται ισότιμα με τους ομολόγους τους στον διεθνή επαγγελματικό χώρο, ικανοποιώντας ένα ευρύ φάσμα γνώσεων από τη θεωρία έως την κατασκευή. Οι απόφοιτοι του ΤΑΜ εντάσσονται στο Μητρώο Μελών του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας μετά από επιτυχή συμμετοχή τους στις εξετάσεις για τη χορήγηση Άδειας Άσκησης Επαγγέλματος. Ο πενταετής κύκλος σπουδών που ολοκληρώνεται με την εκπόνηση μιας Θεωρητικής Ερευνητικής Εργασίας

II. Προπτυχιακές Σπουδές

Ακαδημαϊκό Έτος & Εξάμηνα Σπουδών

Το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους και λήγει την 31η Αυγούστου του επόμενου. Κάθε ακαδημαϊκό έτος περιλαμβάνει δύο εξάμηνα σπουδών: το Χειμερινό και το Εαρινό. Οι ακριβείς ημερομηνίες έναρξης και λήξης των εξαμήνων καθορίζονται από τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου στο πλαίσιο του ετήσιου προγραμματισμού. Παράταση της διάρκειας ενός εξαμήνου επιτρέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, προκειμένου να συμπληρωθεί ο απαιτούμενος ελάχιστος αριθμός εβδομάδων διδασκαλίας με απόφαση του Πρύτανη. Κάθε εξάμηνο περιλαμβάνει τουλάχιστον δεκατρείς (13) πλήρεις εβδομάδες διδασκαλίας.

Εξετάσεις

Το πλαίσιο των Εξετάσεων καθορίζεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΦΕΚ. Τεύχος Β' Αρ. Φύλλου 310, 10 Μαρτίου 2005) και την ισχύουσα Νομοθεσία. Στο τέλος κάθε εξαμήνου διενεργούνται εξετάσεις στις οποίες συμμετέχουν οι φοιτητές που δήλωσαν και παρακολούθησαν τα αντίστοιχα μαθήματα που διδάχθηκαν. Το Σεπτέμβριο, πριν από την έναρξη των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου, διενεργούνται επαναληπτικές εξετάσεις στα μαθήματα και των δύο εξαμήνων (χειμερινού και εαρινού) για τους φοιτητές που απέτυχαν. Η διάρκεια κάθε εξεταστικής περιόδου είναι 3 εβδομάδες περίπου. Η βαθμολογία του φοιτητή σε κάθε μάθημα καθορίζεται από το διδάσκοντα, ο οποίος υποχρεούται να οργανώσει γραπτές ή κατά την κρίση του και προφορικές εξετάσεις ή και να στηριχθεί σε θέματα ή εργαστηριακές ασκήσεις. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, στο τέλος κάθε εξαμήνου οι φοιτητές εξετάζονται μόνο στα μαθήματα τα οποία είχαν δηλώσει στην αρχή αυτού του εξαμήνου. Όσοι φοιτητές έχουν περατώσει το 10ο εξάμηνο φοίτησης και τις εξετάσεις του Ιουνίου και έχουν δηλώσει τουλάχιστον μία φορά όλα τα προβλεπόμενα για τη λήψη του πτυχίου μαθήματα (φοιτητές επι πτυχίω), έχουν το δικαίωμα να εξετασθούν σε μαθήματα τα οποία δεν έχουν περάσει, αρκεί αυτά να έχουν δηλωθεί στα δύο αντίστοιχα εξάμηνα πριν

τις εξετάσεις. π.χ. για να μπορεί να συμμετέχει φοιτητής στις επαναληπτικές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου, πρέπει να έχει δηλώσει τα μαθήματα είτε Οκτώβριο του προηγούμενου έτους εάν τα μαθήματα είναι Χειμερινού εξαμήνου, είτε τον Μάρτιο αν τα μαθήματα είναι Εαρινού εξαμήνου. Επιπλέον σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο Ν. 4009/2011 Άρθρο 33: «Αν ο φοιτητής αποτύχει περισσότερες από τρεις φορές σε ένα μάθημα, με απόφαση του κοσμήτορα εξετάζεται, ύστερα από αίτησή του, από τριμελή επιτροπή καθηγητών της σχολής, οι οποίοι έχουν το ίδιο ή συναφές γνωστικό αντικείμενο και ορίζονται από τον κοσμήτορα. Από την επιτροπή εξαιρείται ο υπεύθυνος της εξέτασης διδασκων. Σε περίπτωση αποτυχίας, ο φοιτητής συνεχίζει ή όχι τη φοίτησή του σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον Οργανισμό του Ιδρύματος, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο μέγιστος αριθμός επαναλήψεων της εξέτασης σε ένα μάθημα». Δεδομένου ότι ο Εσωτερικός Κανονισμός του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων είναι προγενέστερος (2005) και δεν έχει κάποια πρόβλεψη για το θέμα αυτό, το οποίο άπτεται των αρμοδιοτήτων του Κοσμήτορα και της Κοσμητείας γενικότερα, η Κοσμητεία της Πολυτεχνικής Σχολής καθόρισε τους σχετικούς όρους και προϋποθέσεις προκειμένου να ακολουθούνται από όλα τα Τμήματα της Πολυτεχνικής Σχολής στο έγγραφό της με θέμα «Καθορισμός όρων και προϋποθέσεων για την εξέταση φοιτητή από τριμελή επιτροπή» με ημερομηνία 8.01.2020 και αριθμό πρωτοκόλλου 165. Σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση: Η εξέταση του φοιτητή από τριμελή επιτροπή γίνεται «στην αμέσως επόμενη εξεταστική περίοδο από την αίτηση του φοιτητή» και «ο φοιτητής θα συμμετέχει στην ίδια εξέταση με τους υπόλοιπους φοιτητές, με τα ίδια θέματα, αλλά το γραπτό του θα το παραλαμβάνει και θα το βαθμολογεί η τριμελής επιτροπή καθηγητών και όχι ο διδάσκοντας». Ο φοιτητής έχει δικαίωμα άπαξ να αιτηθεί τη διαδικασία αυτή σε κάθε μάθημα». Περισσότερες πληροφορίες μπορούν να ανευρεθούν στην πλήρη οδηγία-απόφαση της Κοσμητείας της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Το πρόγραμμα εξετάσεων κάθε εξαμήνου καταρτίζεται από επιτροπή και ανακοινώνεται τουλάχιστον 15 ημέρες πριν από την έναρξη της εξεταστικής περιόδου.

Εξεταστικές Περίοδοι

Οι εξεταστικές περίοδοι είναι τρεις: του Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου για το χειμερινό εξάμηνο, του Ιουνίου για το εαρινό και του Σεπτεμβρίου ως επαναληπτική περίοδος και για τα δύο εξάμηνα. Οι εξετάσεις διαρκούν έως και τέσσερις εβδομάδες. Η διάρκεια των εξεταστικών περιόδων και οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης καθορίζονται από τη Σύγκλητο του Ιδρύματος. Λεπτομερείς ρυθμίσεις σχετικές με τον προγραμματισμό, τη διεξαγωγή των εξετάσεων, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα τόσο των εξεταζομένων όσο και των εξεταστών/τριών και την έκδοση των αποτελεσμάτων περιλαμβάνονται στον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΦΕΚ. Τεύχος Β' Αρ. Φύλλου 310, 10 Μαρτίου 2005) και την ισχύουσα Νομοθεσία.

Βαθμολογία Βαθμοί

Το ΤΑΜ για τη βαθμολόγηση ακολουθεί το πλαίσιο που ορίζεται από το Άρθρο 22 (ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ) του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΦΕΚ. Τεύχος Β' Αρ. Φύλλου 310, 10 Μαρτίου 2005). Η βαθμολογία όλων των μαθημάτων, επίσης της Ερευνητικής Εργασίας και της Διπλωματικής Εργασίας στο τελευταίο έτος σπουδών, δίνεται με ακέραιους βαθμούς και το ήμισυ αυτών (με μισή ακέραια μονάδα), από 0 έως 10 (5, 5.5, 6, 6.5,...,10). Ειδικά, ο μέσος όρος βαθμολογίας που προκύπτει για την Ερευνητική Εργασία και Διπλωματική Εργασία, καταγράφεται μέχρι και ένα δεκαδικό ψηφίο. Για όλα ανεξαιρέτως τα μαθήματα, βαθμός από πέντε (5.0) έως δέκα (10.0) θεωρείται ότι καλύπτει τις απαιτήσεις του μαθήματος και είναι προβιβασίμος. Βαθμός χαμηλότερος του πέντε (5.0), σε υποχρεωτικό μάθημα κορμού, σημαίνει ότι το μάθημα θα πρέπει να επαναληφθεί εξ ολοκλήρου σε επόμενο εξάμηνο. Εάν πρόκειται για Μάθημα Επιλογής, ο φοιτητής υποχρεούται είτε να το επαναλάβει, είτε να επιλέξει άλλο, από τα νέα προσφερόμενα στο τρέχον ακαδημαϊκό έτος. Στη δεύτερη περίπτωση, το πρώτο μάθημα στο οποίο είχε αποτύχει διαγράφεται από την καρτέλα του.

Βαθμός Διπλώματος

Με βάση την απόφαση της Συγκλήτου στην Αρ. 1075/14-10-19 συνεδρίασή της αποφασίστηκε «στα Προγράμματα Προπτυχιακών Σπουδών (ΠΠΣ) για τα οποία τα Τμήματα έχουν υιοθετήσει και εφαρμόζουν το Σύστημα Κατανομής και Συσσώρευσης Πιστωτικών Μονάδων (ECTS), σύμφωνα με την ισχύουσα Νομοθεσία (30 Π.Μ. ανά εξάμηνο σπουδών), ο γενικός βαθμός Πτυχίου/ Διπλώματος υπολογίζεται με βάση τον Σταθμικό Μέσο Όρο και με συντελεστή βαρύτητας των μαθημάτων τις αντίστοιχες Πιστωτικές Μονάδες (Π.Μ.). Το άθροισμα των επί μέρους γινομένων, διαιρείται με το άθροισμα των συντελεστών βαρύτητας όλων των μαθημάτων (300 Π.Μ.), και εξάγεται ο Γενικός Βαθμός Διπλώματος, μέχρι δύο δεκαδικά ψηφία. Βαθμός Διπλώματος από 8.50 και άνω χαρακτηρίζεται ως «Άριστα». Βαθμός Διπλώματος από 6.50 έως 8.49 χαρακτηρίζεται ως «Λίαν Καλώς». Βαθμός Διπλώματος από 5.00 έως 6.49 χαρακτηρίζεται ως «Καλώς».

Εγγραφή

Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή του στο Τμήμα και αποβάλλεται κανονικά με τη λήψη πτυχίου, εκτός περιπτώσεων παροδικής αναστολής της φοίτησης ή πειθαρχικής ποινής. Η εγγραφή γίνεται εντός ορισμένης προθεσμίας μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των Γενικών Εξετάσεων από το ΥΠ.Ε.Π.Θ. Δεν απαιτείται ανανέωση εγγραφής κάθε χρόνο. Είναι απαραίτητο όμως στην αρχή κάθε εξαμήνου ο φοιτητής να δηλώνει τα μαθήματα που θα παρακολουθήσει. Αφού γίνει η εγγραφή ο φοιτητής κάνει αίτηση στην εξειδικευμένη ιστοσελίδα του Υπ. Παιδείας για την απόκτηση ακαδημαϊκής ταυτότητας και δελτίου ειδικού εισιτηρίου για να δικαιούται έκπτωση. Πέραν του αριθμού των εισαγόμενων με τις Γενικές Εξετάσεις, εγγράφονται στα ΑΕΙ φοιτητές ειδικών κατηγοριών μετά από ειδικές και κατατακτήριες εξετάσεις (βλ. σχετική παράγραφο παρακάτω). Η Γραμματεία του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών στεγάζεται στον 1ο όροφο του Μεταβατικού κτιρίου στην Πανεπιστημιούπολη Ιωαννίνων και είναι ανοικτή για το κοινό από Δευτέρα έως Παρασκευή, ώρες 8.30-13.30.

Ηλεκτρονική εγγραφή / Δήλωση παρακολούθησης μαθημάτων στο φοιτητολόγιο

Η υποβολή δήλωσης μαθημάτων είναι υποχρεωτική για όλους τους φοιτητές / φοιτήτριες. Δηλώσεις μαθημάτων γίνονται δύο (2) φορές το χρόνο, στην αρχή κάθε ακαδημαϊκού εξαμήνου (χειμερινού και εαρινού).

Η Γραμματεία αναρτά στην ιστοσελίδα του Τμήματος (στις Ανακοινώσεις), τις ημερομηνίες που θα μπορούν γίνονται οι δηλώσεις μαθημάτων, στην παρακάτω διεύθυνση:

<https://classweb.uoi.gr> (φοιτητολόγιο)

Με τη δήλωση αυτή οι φοιτητές και οι φοιτήτριες επιλέγουν τα μαθήματα του εξαμήνου που θα παρακολουθήσουν και τα μαθήματα που οφείλουν από προηγούμενα ακαδημαϊκά έτη (μαθήματα χειμερινού και μαθήματα εαρινού εξαμήνου αντίστοιχα), για να έχουν δικαίωμα εξέτασης (στην εξεταστική Φεβρουαρίου, Ιουνίου και Σεπτεμβρίου).

Προσοχή: Στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου δεν μπορεί να εξεταστεί μάθημα που δεν έχει δηλωθεί ή στο χειμερινό ή στο εαρινό εξάμηνο.

Με την δήλωση μαθημάτων οι φοιτητές και οι φοιτήτριες αποκτούν το δικαίωμα:

α) να δηλώσουν και να παραλάβουν τα διδακτικά συγγράμματα των μαθημάτων αυτών, και

β) να συμμετάσχουν στις εξετάσεις των μαθημάτων.

Μετά τη λήξη της προθεσμίας δεν γίνονται δεκτές νέες δηλώσεις μαθημάτων, παρά μόνον με έγκριση της Γενικής Συνέλευσης και μόνο για ιδιαίτερα σοβαρούς λόγους ή λόγους ανωτέρας βίας.

Στην διεύθυνση <https://classweb.uoi.gr>

(φοιτητολόγιο) παρέχεται δυνατότητα ενημέρωσης για τους βαθμούς, υποβολής αίτησης βεβαίωσης σπουδών, αναλυτικής βαθμολογίας κλπ.

Ενεργοποίηση ιδρυματικού λογαριασμού για τους πρωτοετείς φοιτητές/φοιτήτριες

Ο ιδρυματικός λογαριασμός φοιτητή/φοιτήτριας είναι απαραίτητος για την πρόσβαση στις ιδρυματικές ακαδημαϊκές υπηρεσίες όπως το φοιτητολόγιο, το

ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, η ακαδημαϊκή ταυτότητα, το σύστημα Εύδοξος, κ.α. Η ενεργοποίηση του ιδρυματικού λογαριασμού γίνεται κεντρικά, μέσω της υπηρεσίας Ενεργοποίησης Ηλεκτρονικού Λογαριασμού του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (<https://uregister.uoi.gr/> μία και μοναδική φορά).

Πριν συνδεθείτε στην υπηρεσία αυτή, παρακαλούμε να επιβεβαιώσετε στη Γραμματεία του ΤΑΜ ότι τα στοιχεία σας είναι σωστά καταχωρημένα (ημερομηνία γέννησης, ΑΜΚΑ, κινητό τηλέφωνο, προσωπικό email). Σε περίπτωση διόρθωσης κάποιων από τα προσωπικά στοιχεία, τότε η σύνδεση στην υπηρεσία Ενεργοποίησης Ηλεκτρονικού Λογαριασμού πρέπει να γίνει την επόμενη μέρα.

Στη συνέχεια, επισκεφθείτε την υπηρεσία Ενεργοποίησης Ηλεκτρονικού Λογαριασμού του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (<https://uregister.uoi.gr/>) και ακολουθήστε τη διαδικασία ενεργοποίησης βήμα-βήμα. Στο τρίτο βήμα της διαδικασίας θα ενημερωθείτε για το όνομα χρήστη (Username) ενώ στο τέταρτο και τελευταίο βήμα θα δημιουργήσετε τον μυστικό κωδικό πρόσβασης (Password) που επιθυμείτε.

Δικαιώματα & Υποχρεώσεις φοιτητών

Η ιδιότητα του φοιτητή ή της φοιτήτριας αποκτάται με την εγγραφή, διακόπτεται προσωρινά κατά την περίοδο διακοπής φοίτησης και οριστικά με τη λήψη του διπλώματος ή με τη διαγραφή του. Οι φοιτητές και φοιτήτριες υπάγονται στην κατηγορία των ενηλίκων ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Κάθε φοιτητής και φοιτήτρια έχει δικαίωμα στις παροχές της Φοιτητικής Μέριμνας (Σίτιση, Στέγαση, Υγειονομική Περίθαλψη, Στεγαστικό Επίδομα, Φοιτητικό Πάσο) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ακολουθώντας τους κανόνες που επιβάλλει ο Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας του Ιδρύματος και η ισχύουσα Νομοθεσία, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις και υποβληθούν τα σχετικά δικαιολογητικά σύμφωνα με την οριζόμενη διαδικασία αίτησης για καθ' εκάστη παροχή ξεχωριστά. Για περισσότερες λεπτομέρειες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να συμβουλευθούν τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ακαδημαϊκή Ταυτότητα / Πιστοποιητικό Στρατολογίας

Οι φοιτητές / φοιτήτριες μετά την ενεργοποίηση του Ιδρυματικού Λογαριασμού Φοιτητή, μπορούν άμεσα να κάνουν αίτηση για Ακαδημαϊκή Ταυτότητα (Πάσο) στη διεύθυνση: <http://academicid.minedu.gov.gr/>
Οι φοιτητές παραλαμβάνουν από τη Γραμματεία του Τμήματος Πιστοποιητικό Στρατολογίας μετά την ολοκλήρωση της εγγραφής τους.

Δήλωση Συγγραμμάτων

Με την ολοκλήρωση των εγγραφών σε κάθε εξάμηνο, παρέχονται στους φοιτητές και τις φοιτήτριες δωρεάν διδακτικά συγγράμματα για τα μαθήματα τα οποία έχουν δηλώσει. Η ηλεκτρονική δήλωση για τα συγγράμματα υποβάλλεται από τους/τις ενδιαφερόμενους/ες φοιτητές/φοιτήτριες σε συγκεκριμένη προθεσμία, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΕΥΔΟΞΟΣ», στη διεύθυνση: www.eudoxus.gr.

Μετά το κλείσιμο της εφαρμογής από την Υπηρεσία Κεντρικού Πληροφοριακού Συστήματος «ΕΥΔΟΞΟΣ» του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων δεν είναι δυνατή η προμήθεια συγγραμμάτων. Η Γραμματεία αναρτά στην ιστοσελίδα του Τμήματος (στις Ανακοινώσεις), σχετική ανακοίνωση με τις ημερομηνίες δήλωσης των συγγραμμάτων μέσω της Ηλεκτρονικής Υπηρεσίας Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Συγγραμμάτων «ΕΥΔΟΞΟΣ», του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Οι φοιτητές/φοιτήτριες πρέπει να επιλέξουν τα συγγράμματα για τα μαθήματα, για τα οποία έχουν κάνει ήδη δήλωση μαθημάτων. Το δικαίωμα δωρεάν συγγράμματος αφορά σε ένα βιβλίο με βάση την προτεινόμενη λίστα και δεν επεκτείνεται πέραν της πρώτης δήλωσης του εκάστοτε μαθήματος.

Κατατακτήριες Εξετάσεις

Στις κατατακτήριες εξετάσεις του TAM μπορούν να λάβουν μέρος διπλωματούχοι και πτυχιούχοι άλλων Τμημάτων ΑΕΙ ή ΤΕΙ και απόφοιτοι ΙΕΚ των τμημάτων Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής Διακόσμησης και Σχεδιασμού Αντικειμένων. Η αίτηση και τα

δικαιολογητικά των πτυχιούχων που επιθυμούν να καταταγούν στο Τμήμα υποβάλλονται από 1 έως 15 Νοεμβρίου κάθε ακαδημαϊκού έτους. Τα απαιτούμενα νόμιμα δικαιολογητικά ορίζονται με σχετική ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του TAM.

Οι κατατακτήριες εξετάσεις διενεργούνται κατά το διάστημα από 1 έως 20 Δεκεμβρίου κάθε ακαδημαϊκού έτους. Το πρόγραμμα των κατατακτηρίων εξετάσεων ανακοινώνεται τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν την έναρξη εξέτασης του πρώτου μαθήματος.

Σύμβουλος Σπουδών

Με την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους, για κάθε πρωτοετή φοιτητή/φοιτήτρια ορίζεται ένα από τα μέλη ΔΕΠ ως Σύμβουλος Σπουδών του/της. Ο/η Σύμβουλος παραμένει για όλη τη διάρκεια σπουδών, ή επιλέγεται στο δεύτερο έτος εκ νέου από τον κάθε φοιτητή/φοιτήτρια. Κρίνεται ιδιαίτερα χρήσιμη μία συνάντηση ανά εξάμηνο κατά την περίοδο εγγραφών. Ειδικά ως προς τους/τις εισαχθέντες/είσες με κατατακτήριες εξετάσεις, προτείνεται, σε συνεργασία με το/τη Σύμβουλο Σπουδών η σύνταξη μιας ολοκληρωμένης αίτησης αναγνώρισης μαθημάτων εξαρχής που θα καλύψει το σύνολο των απαιτήσεων του Προγράμματος Σπουδών.

Ο/η Σύμβουλος Σπουδών είναι επιφορτισμένος με αρμοδιότητες όπως:

- Συζητά και συμβουλεύει τον/την φοιτητή/φοιτήτρια σε ενδεχόμενα προβλήματα που αντιμετωπίζει σε σχέση με τις σπουδές του/της και την υλοποίηση του Προγράμματος Σπουδών. Παρέχει διευκρινίσεις για την κατά περίπτωση ερμηνεία και απρόσκοπτη εφαρμογή του Κανονισμού Σπουδών.
- Εισηγείται προτάσεις που συντείνουν στην επίλυση προβλημάτων καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών σπουδών και την αποδοτική λειτουργία του Τμήματος.
- Συμβουλεύει τον/την φοιτητή/φοιτήτρια για τα μαθήματα που καλείται να επιλέξει – Επιλογές, Μαθήματα Ελεύθερης Επιλογής – στην αναζητηση κριτηρίων και θεμάτων για την Ερευνητική Εργασία και τη Διπλωματική Εργασία του και, ενδεχομένως, στην επιλογή προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών.

Κινητικότητα Φοιτητών, Διδασκόντων και Υπαλλήλων Erasmus+ ΒΑΣΙΚΗ ΔΡΑΣΗ 1 (KA1/ΒΔ1): Μαθησιακή κινητικότητα ατόμων

Το Erasmus+ είναι το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό, που στοχεύει στην ενίσχυση των δεξιοτήτων και της απασχολησιμότητας καθώς και στον εκσυγχρονισμό των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και νεολαίας, σε όλους τους τομείς της Δια Βίου Μάθησης.

Υποστηρίζει σχέδια κινητικότητας που παρέχουν στους δικαιούχους τη δυνατότητα να μετακινούνται σε μια άλλη συμμετέχουσα χώρα, με σκοπό να σπουδάσουν, να δουλέψουν, να διδάξουν, να εκπαιδεύσουν και να αναπτύξουν επαγγελματικά προσόντα και δεξιότητες. Κατηγορίες μετακινούμενων:

- ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ (ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ) με σκοπό:
 - A) τις σπουδές και
 - B) την πρακτική άσκηση
 - ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
 - ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ) ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ
- <https://piro.uoi.gr/erasmus/37/erasmus>

«Σκοπός της δράσης είναι να καταστήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΧΑΕ) ελκυστικό σε διεθνείς φοιτητές και προσωπικό Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης ανά τον κόσμο, προωθώντας παράλληλα τη διεθνοποίηση των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

<https://piro.uoi.gr/erasmus/130/diethnis-kinitikotita-international-credit-mobility>

Διεθνής κινητικότητα Erasmus+

Η Διεθνής Κινητικότητα αφορά συνεργασίες με Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα χωρών-Εταίρων (εκτός χωρών – μελών Ευρωπαϊκής Ένωσης, Νορβηγίας, Ισλανδίας, Τουρκίας, Λιχτενστάιν, Σερβίας, Ελβετίας και Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας).

Το Πρόγραμμα Erasmus+ International Credit Mobility («Διεθνής Κινητικότητα») χρηματοδοτεί την κινητικότητα φοιτητών, διδακτικού και διοικητικού προσωπικού μεταξύ των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης των χωρών που συμμετέχουν στο Erasmus+ και τρίτων χωρών (χωρών-Εταίρων). Η κινητικότητα αφορά σπουδές, διδασκαλία, επιμόρφωση και πρακτική άσκηση. Σύμφωνα με το Ίδρυμα Κοινωνικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) που είναι η Εθνική Μονάδα Συντονισμού:

Πρακτική Άσκηση

- Η Πρακτική Άσκηση αποτελεί θεσμοθετημένο αυτοτελές εκπαιδευτικό συστατικό στοιχείο του Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με κωδικό μαθήματος ΠΡΟ 01 Σκοπός της πρακτικής άσκησης είναι η διασύνδεση των φοιτητών και των φοιτητριών με παραγωγικούς φορείς και θέσεις εργασίας συναφείς με το αντικείμενο σπουδών τους.
- Η Κατηγορία του μαθήματος είναι Επιλογής.
- Οι αποδιδόμενες πιστωτικές μονάδες (ECTS) για το μάθημα είναι 3 (τρεις), επιπλέον των 300 οι οποίες απαιτούνται για την αποφοίτηση.
- Η Διάρκεια της Πρακτικής Άσκησης είναι κατ' ελάχιστον 2 (δύο) μήνες και πλήρους απασχόλησης
- Δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης έχουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες που διανύουν το 6ο ή μεγαλύτερο εξάμηνο των σπουδών τους, έχουν συγκεντρώσει κατ' ελάχιστον 150 ECTS και έχουν Μ.Ο. βαθμολογίας μεγαλύτερο ίσο του 7 (επτά).
- Τα κριτήρια κατάταξης των φοιτητών και των φοιτητριών είναι τα εξής:
 - ο μέσος όρος βαθμολογίας κατά το διάστημα της αίτησης (Μ.Ο.)
 - το σύνολο των ECTS των μαθημάτων στα οποία ο/η φοιτητής/τρια έχει εξετασθεί επιτυχώς (ects)
 - η σφαιρική αξιολόγηση του φακέλου εργασιών (portfolio), ο οποίος κατατίθεται επιπροσθέτως με τον φάκελο της αίτησης.
- Ο υπολογισμός των μορίων αξιολόγησης για την επιλογή των φοιτητών (αλγόριθμος) είναι ο εξής:
$$K = (\text{συν}E * E) + (\text{συν}M * M) + (\text{συν}P * P) + (\text{συν}S * S)$$
(βλ. παρακάτω)
- Σε περίπτωση ισοβαθμίας κατά την αξιολόγηση, η επιλογή των φοιτητών γίνεται του αριθμού των επιτυχώς ολοκληρωμένων υποχρεωτικών μαθημάτων.
- Για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες με αναπηρία (ΦμεΑ) (όπως προκύπτει από τα στοιχεία που τηρούνται στη μονάδα προσβασιμότητας ή/και το αρχείο της Γραμματείας) δεν θα λαμβάνονται υπόψη τα παραπάνω κριτήρια αξιολόγησης και επιλογής. Οι ΦμεΑ επιλέγονται για Πρακτική Άσκηση με την προσκόμιση σχετικής βεβαίωσης και με την προϋπόθεση ότι είναι φοιτητές και φοιτήτριες από το 3ο έτος και άνω και έχουν εξεταστεί επιτυχώς

στο 5% των μαθημάτων τους. Σε περίπτωση που δεν καλύπτονται οι θέσεις ΦμεΑ, μεταφέρονται στους άλλους φοιτητές του Τμήματος.

- Τον ορισμό ως Επιστημονικά Υπεύθυνο/νης την κυρία Μαρία Κριαρά, Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, με Αναπληρωτή τον κύριο Απόστολο Πάνο, Επίκουρο Καθη- γητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών.
- Τα ζητήματα της Πρακτικής Άσκησης συντονίζονται από τον/την Επιστημονικά Υπεύθυνο/η Καθηγητή/τρια ή το αναπληρωματικό του/της μέλος, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Συνέλευσης του Τμήματος Αρχιτεκτόνων αριθμ.163η/16-10-2024 και τις διατάξεις του Οδηγού Υλοποίησης Πρακτικής Άσκησης Τμήματος.
- Τον Ορισμό Τριμελούς Επιτροπής Αξιολόγησης των υποψηφίων φοιτητών/τριών, ως εξής:
Τακτικά Μέλη:
 - Μαρία Κριαρά, Επίκουρη Καθηγήτρια Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
 - Απόστολος Πάνος, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
 - Γιώργος Ρυμενίδης, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Αναπληρωματικά Μέλη:
 - Κατερίνα Κοτζιά, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
 - Ανδρέας Νικολοβγένης, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
 - Κορίνα Φιλοξενίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
- Η αξιολόγηση των ενστάσεων των φοιτητών/τριών γίνεται από Επιτροπή Αξιολόγησης Ενστάσεων, όπως έχει οριστεί από το Ειδικό Επταμελές Όργανο της Επιτροπής Ερευνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
- Κάθε φοιτητής/τρια που επιλέγεται για την εκπόνηση της Πρακτικής Άσκησης επιβλέπεται από Υπεύθυνο/η Επόπτη/τρια Καθηγητή/τρια του Τμήματος, ο οποίος/η οποία ορίζεται κατόπιν έγκρισης του/της Επιστημονικού/ης Υπευθύνου/ης της Πρακτικής Άσκησης.
- Ως παραδοτέο της Πρακτικής Άσκησης θεωρείται η Βεβαίωση Ολοκλήρωσης της Πρακτικής Άσκησης των φοιτητών και των φοιτητριών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Για την πλήρη ενημέρωσή σας μπορείτε να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα του Γραφείου Πρακτικής Άσκησης: <https://gpa.uoi.gr/>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ

- Δικαίωμα υποβολής αίτησης:
Φοιτητές/τριες που διανύουν το 6ο ή μεγαλύτερο εξάμηνο των σπουδών τους.
- Επιπλέον προϋποθέσεις συμμετοχής:
Φοιτητές/τριες που έχουν συγκεντρώσει κατ' ελάχιστον 150 ECTS και έχουν Μ.Ο. βαθμολογίας μεγαλύτερο ίσο του 7 (επτά).
- Πρόσθετα δικαιολογητικά:
Φάκελος εργασιών (portfolio) (pdf έως 15MB)
- Κριτήρια κατάταξης (K):
 - ο μέσος όρος βαθμολογίας κατά το διάστημα της αίτησης
 - το σύνολο των ects των μαθημάτων στα οποία ο/η φοιτητής/τρια έχει εξετασθεί επιτυχώς.
 - το εξάμηνο φοίτησης κατά το διάστημα της αίτησης
 - ο φάκελος εργασιών (portfolio) ο οποίος κατατίθεται επιπροσθέτως των ανωτέρω οριζόμενων δικαιολογητικών της αίτησης

Τύπος υπολογισμού μορίων:

$$K = (\text{συν}E * E) + (\text{συν}M * M) + (\text{συν}P * P) + (\text{συν}S * S)$$

όπου:

- E = το σύνολο των ects των μαθημάτων στα οποία ο/η φοιτητής/τρια έχει εξετασθεί επιτυχώς ÷ 300
- M = ο Μ.Ο. βαθμολογίας κατά το διάστημα της αίτησης ÷ 10.0
- P = ο βαθμός συνολικής αξιολόγησης του φακέλου εργασιών, με κλίμακα τιμών από 0 έως 1
- S = τρέχον εξάμηνο φοίτησης ÷ 10 (με κλίμακα τιμών ≤ 10) ÷ 10
- συνE = συντελεστής βαρύτητας E = 0.25
- συνM = συντελεστής βαρύτητας Μ.Ο. βαθμολογίας = 0.35
- συνP = συντελεστής βαρύτητας Portfolio = 0.30
- συνS = συντελεστής βαρύτητας εξαμήνου σπουδών = 0.10

1° ΕΤΟΣ

1ST YEAR

1

1° ΕΞΑΜΗΝΟ

1ST SEMESTER

1

Αρχιτεκτονική και Δομικές Τέχνες - Επινόηση και Εφαρμογή

Απόστολος Πάνος,
Χαράλαμπος Τσίτσικας

Το μάθημα εξοικειώνει τους νεοεισερχόμενους φοιτητές στο ζήτημα της δομής, ως θεμελιώδης αρχιτεκτονική αναφορά διαγραμματικού χαρακτήρα που καλύπτει χωρικές, στατικές, λειτουργικές και εννοιολογικές απαιτήσεις. Παράλληλα εισάγει σε εργαλεία μελέτης και τεχνικές κατασκευής ως στοιχεία που συναντώνται σε κάθε έκφραση αρχιτεκτονικής δημιουργίας, από τη φάση της σύλληψης ως και την υλοποίηση. Αυτά συνδυάζονται με βασικές παραμέτρους που αφορούν στη φόρτιση και τη δυναμική συμπεριφορά των δομικών κατασκευών. Το χωρικό αποτύπωμα ικανών στατικά δομών εξετάζεται μέσα από μια σειρά εργαστηριακών ασκήσεων και διαλέξεων που στοχεύουν στον εμπλουτισμό της εμπειρίας και την εδραίωση μιας σε βάθος κατανόησης της δομής. Οι ιδιότητες των εξεταζόμενων δομών αποκαλύπτονται μέσα από κατάλληλα επινοημένες ασκήσεις και παραδείγματα. Η ανατροφοδότηση της σκέψης ή αλλιώς η δυνατότητα αναλυτικής μελέτης και διαχείρισης των τεχνικών και συμπεριφορικών παραμέτρων μιας δομής καθιστά το σχέδιο μελέτης και την κατασκευή προπλάσμάτων προσομοίωσης αναγκαίες δεξιότητες. Η δυνατότητες πολύπλευρης αξιοποίησης των δομών όπως εκδηλώνονται στα υπό μελέτη έργα υπογραμμίζει τον θεμελιώδη ρόλο της δομής εν γένει στην αρχιτεκτονική, ικανοποιώντας τον κύριο εκπαιδευτικό στόχο του μαθήματος.

Architecture and Structural Arts - Invention and Application

Apostolos Panos
Charalampos Tsitsikas

This course familiarizes incoming students with the issue of structure as a fundamental architectural reference of diagrammatic character that covers spatial, static, functional and conceptual requirements. It also introduces design tools and construction techniques as elements encountered in every aspect of architectural creation, from the conception phase through to implementation. These are combined with key parameters relating to the loading and dynamic behaviour of structural structures. The spatial footprint of statically capable structures is examined through a series of studio exercises and lectures aimed at enriching experience and establishing a profound understanding of structure. The properties of the examined structures are revealed through appropriately devised exercises and examples. The development of thinking through feedback, or the ability to analytically study and manage the technical and behavioural parameters of a structure through dynamic simulation models and study drawings emerges as a highly critical skill. The ability to modify and implement various structures of the projects being studied underlines the fundamental role of structure in general as it applies in architecture, satisfying the main educational objective of the course.

Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 1

Χρήστος Κριτικός

Το μάθημα αποτελεί τη βασική εισαγωγή στην ιστορία της αρχιτεκτονικής. Εξετάζει συνοπτικά βασικούς όρους της ιστορίας της αρχιτεκτονικής όπως εξελίχθηκαν στο χώρο και το χρόνο και παρουσιάζει ένα συνοπτικό χρονολόγιο της τέχνης και της αρχιτεκτονικής από τον 19ο αιώνα μέχρι τη σύγχρονη εποχή. Παράλληλα, το μάθημα εστιάζει στις βασικές μεταβολές που σημειώνονται ιστορικά στη διάρκεια του 20ου αιώνα, μέχρι και τη μεταπολεμική περίοδο. Στο πεδίο της αρχιτεκτονικής, παρακολουθεί συνοπτικά την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής και των стил της ως άνω περιόδου. Ειδικότερα, ξεκινά με μια επισκόπηση της αρχιτεκτονικής στον 18ο και 19ο αιώνα, προχωρά στην εμφάνιση της μοντέρνας αρχιτεκτονικής των αρχών του 20ου αιώνα στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, κατόπιν συζητά τις αποσχίσεις και τα ανεξάρτητα «Σαλόν» ως μέσο χειραφέτησης των καλλιτεχνών, επίσης τις τάσεις φυγής από το ευρωπαϊκό συνεχές, καθώς και τη γέννηση της μοντέρνας τέχνης, των πρωτοποριακών κινημάτων του μοντέρνου και την τέχνη της μεσοπολεμικής περιόδου, σε σχέση με ανάλογα φαινόμενα στην αρχιτεκτονική και τα έργα που σημάδεψαν τις περιόδους αυτές. Τα θέματα προσεγγίζονται συγκριτικά, σε μια προσπάθεια ανάπτυξης μιας σφαιρικής εικόνας του πλούτου και των διαφορών που παρατηρούνται στην αρχιτεκτονική, σε σχέση με τα ιδανικά αλλά και τις ευρύτερες ανησυχίες και τα φαινόμενα της κοινωνίας και του πολιτισμού.

History of Architecture 1

Christos Kritikos

This course consists of an introduction to the history of architecture. It briefly examines key terms in architecture's history as they have evolved in space and over time and presents a concise chronology of art and architecture from the 19th century to the modern era. In addition, the course focuses on the main changes that occurred historically during the 20th century through the post-war period. In the field of architecture, it briefly traces the development of architecture and its styles in the above period. In particular, it begins with an overview of architecture in the 18th and 19th centuries, moves on to the emergence of modern architecture of the early 20th century in Europe and the United States, then discusses secessions and independent "Salons" as a means of emancipation for artists, also the tendencies to break away from the European continuum, as well as the birth of modern art, avant-garde modernist movements, and the art of the interwar period, in relation to similar phenomena in architecture and the works that marked these epochs. The topics are approached comparatively, in an effort to develop a concise picture of architecture's versatility and richness, in relation to the ideals as well as the deeper concerns and phenomena in society and culture.

Σχέδιο: Αναπαράσταση και Νόηση

Μαρία Κριαρά

Το μάθημα εστιάζει στη σημασία του σχεδίου ως αναπόσπαστο συστατικό της δημιουργικής σκέψης. Το σχέδιο προσεγγίζεται αφενός ως ένα αυτοτελές ποιητικό στοιχείο με δική του γλώσσα και ιδιοσυγκρασία, αφετέρου ως μια υπόσχεση και προκαταβολή για το τι αποδίδει και πρόκειται να κατασκευαστεί. Υπό αυτή την οπτική, το σχέδιο αναδεικνύεται σε νοητικό, αναπαραστατικό και αυτόνομο εκφραστικό μέσο του/της αρχιτέκτονα. Ανάλογα προσδιορίζονται οι στόχοι του μαθήματος, συγκεκριμένα: α) στην κατάκτηση του σχεδίου ως εργαλείο επικοινωνίας και ως μέσο παρατήρησης, αποτύπωσης, κατανόησης και ερμηνείας του ορατού και του αντιληπτού, β) στην αξιοποίηση του σχεδίου ως μέσο έρευνας, νοηματοδότησης, έκφρασης, διερεύνησης και σύλληψης ιδεών. Ακόλουθα, καλλιεργούνται νέες σχεδιαστικές δεξιότητες και εκφραστικές ελευθερίες, καθώς και ένα προσωπικό ιδίωμα, αναδεικνύοντας παράλληλα τις εγγενείς δυνατότητες του σχεδίου ως τεχνικό και διανοητικό ενδιάμεσο θεώρησης, διερεύνησης και παραγωγής νέων μορφών και νέων πραγματικοτήτων.

Drawing: Representation and Cognition

Maria Kriara

This course focuses on the significance of drawing as a constitutive agent of creative thinking. Drawing is approached on the one hand as an independent poetic element with its own language and idiosyncrasy, and on the other hand as a promise and anticipation of what it presents and is yet to be constructed. From this view, the drawing emerges as a mental, representational and autonomous means of expression of the architect. The objectives of the course are defined accordingly, namely: a) to master drawing as a tool of communication and as a means of observing, registering, understanding and interpreting what is visible and perceptible; b) to use drawing as a means of research, signification, expression, investigation and conception of ideas. In addition, the course aims to cultivate new drawing skills and paths to expressive freedom, as well as a personal idiom, while highlighting the inherent potential of drawing as a technical and intellectual intermediary for viewing, exploring and producing new forms and new realities.

Φυσικός και Ψηφιακός Χώρος 1

Γιάννης Γκατζιάς,
Γιώργος Ρυμενιδής

Το μάθημα διερευνά τρόπους κατανόησης, σύλληψης και απόδοσης του χώρου στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Κατανοώντας το τεχνικό σχέδιο ως μια θεμελιώδη γλώσσα για την αρχιτεκτονική, το μάθημα αυτό επιχειρεί καταρχήν να καλλιεργήσει την αρχιτεκτονική σκέψη μέσα από την ανάπτυξη σχεδιαστικής ικανότητας. Ως προϋπόθεση επιδιώκεται η ανάδειξη του σχεδίου σε γνωσιακό εργαλείο. Το σχέδιο αναβαθμίζεται σε μέσο κατανόησης και διάγνωσης του ευρύτερου περιβάλλοντος μέσα στο οποίο στη συνέχεια καλούμαστε να φανταστούμε, να σχεδιάσουμε και τελικά να υλοποιήσουμε αρχιτεκτονικό χώρο. Σκαριφήματα, διαγράμματα, 2D (κατόψεις, τομές, όψεις) και 3D αναπαραστάσεις (αξονομετρικά, προοπτικά), συγκροτούν συνδυαστικά τα κυρίαρχα εργαλεία σκέψης. Ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός γίνεται αντιληπτός τόσο ως ανάλυση μέσα από σχέδια (σχεδίαση: ανάδειξη και επικοινωνία χωρικών ποιοτήτων), όσο και ως σύνθεση (σχεδιασμός: σύλληψη και επεξεργασία χωρικών ποιοτήτων), μέσω αμφίδρομης μεταξύ τους τροφοδότησης. Πέρα από την κατάρτιση σε αναπαραστατικές μεθόδους, κανόνες και συμβάσεις του αρχιτεκτονικού σχεδίου προκειμένου για τον έλεγχο της ποιότητας, της αρτιότητας και των στόχων του σχεδιασμού, έμφαση δίνεται στην ανάπτυξη ενός προσωπικού ύφους που προεκτείνεται και κατά τις ανάλογες ψηφιακές τεχνικές. Ακόλουθα αναδύεται η κρισιμότητα της αρχιτεκτονικής πρόθεσης ως προς ενδιάμεσες χειρονομίες, μεθόδους και αποφάσεις που επιλέγονται κατά τη διαδικασία του σχεδιασμού.

Physical and Digital Space 1

Yannis Gatzias,
Yorgos Rimenidis

This course explores ways of understanding, conceiving and rendering space in architectural design. Understanding the technical drawing as a fundamental language for architecture, this course mainly attempts to cultivate architectural thinking through the development of design skills. As a prerequisite, it seeks to elevate drawing to a cognitive tool. Drawing is upgraded to a means of understanding and diagnosing the wider environment in which we are then called upon to imagine, design and ultimately realise architectural space. Sketches, diagrams, 2D (floor plans, sections, elevations) and 3D representations (axonometric, perspective), are combined to form the main tools for thinking. Architectural design is perceived both as analysis through drawings (design: emergence and communication of spatial qualities), and as synthesis (design: conception and processing of spatial qualities), feeding into each other. In addition to training in representational methods, also rules and conventions of architectural design to control the quality, integrity and objectives of design, emphasis is given on the development of a personal style, which is also extended to the corresponding digital techniques. The course also highlights the importance of architectural intention in terms of the intermediate gestures, methods and decisions during the design process.

Εισαγωγή στον Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό: Χώρος – Μορφή

Πολυξένη Μάντζου,
Αναστάσης Φλώρος

Το μάθημα διαρθρώνεται σπονδυλωτά μέσα από εργασίες κλιμακούμενης συνθετότητας, ως μια πρώτη τριβή με βασικές παραμέτρους κατανόησης του χώρου και τις διαδικασίες παραγωγής αρχιτεκτονικού νοήματος. Τα θέματα έχουν ως στόχο να θέσουν τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των μηχανισμών δημιουργικότητας, την ενίσχυση του πειραματισμού και τη συγκρότηση των πρώτων οργανωμένων προσπαθειών διερεύνησης, προσέγγισης, διαχείρισης και επίλυσης ενός εύρους από ζητήματα και προκλήσεις σχεδιασμού. Ειδικότερα, το μάθημα στοχεύει α) στην εισαγωγή σε έννοιες, μεθόδους και τεχνικές παρατήρησης, διερεύνησης, κατανόησης και ανάλυσης των πολλαπλών ποιότητων του χώρου (γεωμετρία, μεγέθη, αναλογίες, δομή, υλικότητα, φως, κίνηση, περιεχόμενο, αισθήσεις, ταυτότητες, σχέσεις, επίσης αλληλεπίδραση χώρου, υποκειμένων και αντικειμένων), β) στην απόκτηση μιας πρώτης εμπειρίας με τη διαδικασία και τα ζητούμενα του σχεδιασμού (σύνθεση, μορφή, νόημα, κλίμακες, πρόγραμμα, λειτουργία, εργονομία, κατασκευή), γ) στην εξοικείωση με τη διαδικασία προοδευτικής μετάβασης από το αφηρημένο των προθέσεων στο συγκεκριμένο του αποτελέσματος (συλλογή δεδομένων, συγκριτική αξιολόγηση, διερεύνηση, διαμόρφωση σκεπτικού, επεξεργασία, αναστοχασμός, οριστικοποίηση, υλοποίηση) δ) στη συγκρότηση ενός υποστηρικτικού λεξιλογίου για την κριτική, την ερμηνεία και την έρευνα στο σχεδιασμό, ε) στην ανάπτυξη δεξιοτήτων σχεδίασης, απόδοσης και επικοινωνίας, και στ) στη θεμελίωση της αμφιβολίας πάνω σε προβλήματα και προκλήσεις αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, ως προϋπόθεση ανάπτυξης καινοτόμου γνώσης.

Introduction to Architectural Design: Space – Form

Polyxeni Mantzou,
Anastassis Floros

The course is structured modularly through assignments of increasing complexity, as a first experience with basic parameters of understanding space and the processes of producing architectural meaning. The topics are intended to set the stage for developing mechanisms of creativity, enhancing experimentation and establishing the first organized attempts to investigate, approach, manage and resolve a range of design issues and challenges. In particular, the course aims a) to introduce concepts, methods and techniques for observing, investigating, understanding and analysing the multiple qualities of space (geometry, sizes, proportions, structure, materiality, light, movement, content, senses, identities, relationships, also the interaction of space, subjects and objects), b) in gaining a first experience with the process and issues of design (composition, form, form, meaning, scales, program, function, ergonomics, construction), c) to familiarize with the process of progressive transition from abstract of intentions to solid results (data collection, comparative evaluation, investigation, conceptualization, elaboration, reflection, finalization, implementation); d) to set a supporting vocabulary for criticism, interpretation and research in design; e) to develop design, expression and communication skills; and f) to establish doubt on architectural design problems and challenges as a prerequisite to innovative knowledge.

Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονικά Θεωρία 1: Θεμελιώδεις Έννοιες και Γλώσσα

Νίκος Πατσαβός

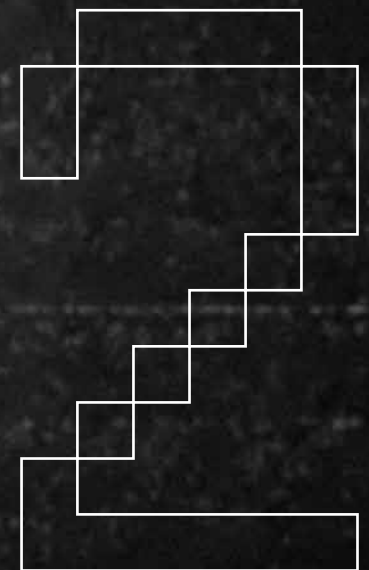
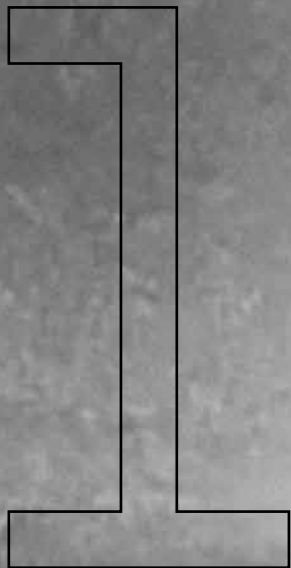
Το μάθημα εισάγει σε βασικές έννοιες της θεωρίας και της κριτικής της αρχιτεκτονικής. Με παραδειγματικές παρουσιάσεις σχεδιαστικών και κοινωνικών προσεγγίσεων της αρχιτεκτονικής πρακτικής και θεωρίας ενισχύεται η περιέργεια, η αμφισβήτηση των στερεοτύπων και η συζήτηση, κυρίως του υλοποιημένου, αρχιτεκτονικού και αστικού φαινομένου. Η συζήτηση διεξάγεται με την διαλεκτική μέθοδο επισήμανσης των αντιφάσεων και με εργαλείο άρτιες παρουσιάσεις, αναλύσεις και προβολές μικρών κειμένων και εικόνων. Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα είναι σε θέση να καθορίζουν το πεδίο έρευνας, να αναζητούν πληροφορία, να παρουσιάζουν με σαφήνεια το θέμα και να αντεπεξέρχονται στις απαιτήσεις μιας καλά οργανωμένης συζήτησης.

Introduction to Architecture Theory 1: Fundamental Concepts and Language

Nikolas Patsavos

This course introduces basic concepts of architectural theory and critique. Through exemplary presentations of design and social approaches to architectural practice and theory, the course fosters curiosity, questioning of stereotypes and discussion, especially of the materialized, architectural and urban phenomenon. The discussion is carried out with the dialectical method of pointing out contradictions, also through rigorous presentations, analyses and projections of short texts and images. Upon successful completion of the course, students will be able to define the scope of research, search for information, present the topic clearly and cope with the demands of a thoroughly articulated discussion.

1° ΕΤΟΣ
1ST YEAR

2° ΕΞΑΜΗΝΟ
2ND SEMESTER

Αρχιτεκτονική Τεχνολογία 1: Στοιχεία Γενικής Οικοδομικής

Απόστολος Πάνος

Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών/τριών με τη διαχείριση των φάσεων μιας ολοκληρωμένης αρχιτεκτονικής μελέτης, με κύρια έμφαση στα ζητήματα γενικής οικοδομικής, κτιριολογικών κανονισμών και ορθής σχεδίασης, αλλά και σε ζητήματα χάραξης αντιστοιχίσεων για χώρους με ειδικές απαιτήσεις. Αντικείμενο εργασίας για το εξάμηνο αποτελεί η προσθήκη σε υφιστάμενο, συμβατικό, εκπαιδευτικό κτίριο - το οποίο αποτυπώνεται, σχεδιάζεται και αναλύεται - νέου πυρήνα κατακόρυφης κυκλοφορίας, καθώς και μικρού, ανεξάρτητου στατικά, αμφιθεάτρου σύμμικτης κατασκευής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στα ζητήματα ορθής σχεδίασης των τυπικών 2D αρχιτεκτονικών αναπαραστάσεων, στις διάφορες κλίμακες που η παραγωγή του έργου απαιτεί. Παράλληλα θίγονται ζητήματα γενικής οργάνωσης και διαχείρισης του έργου (φάσεις εκτέλεσης έργου, χρονοδιαγράμματα και προϋπολογισμοί) καθώς και συνεργασίας τόσο μεταξύ των αρχιτεκτόνων, όσο και μετά των άλλων ειδικοτήτων των μηχανικών και των κατασκευαστών ενός κτιριακού έργου.

Architectural Technology 1: Elements of General Construction

Apostolos Panos

The course aims to familiarize students with the management of the phases of a complete architectural design project, with a main emphasis on issues of general building technology, building regulations and proper designing, as well as on issues of alignment of spaces with special requirements. The subject of work for the semester is the addition to an existing, conventional, educational building - which is mapped, designed and analysed - of a new vertical circulation core and a small, structurally independent, amphitheatre of compound structure. Special emphasis is given on the issues of proper drawing of standard 2D architectural representations, at the various scales required by the project production. At the same time, issues of general organization and management of the project (project execution phases, schedules and budgets) as well as cooperation between architects and other engineering and specialisations of a construction project are addressed.

Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 2: Από τον Αρχαίο Κόσμο στους Μέσους Χρόνους

Έλλη - Αντωνία Βλάχου

Στόχος του μαθήματος είναι η γνωριμία και εξοικείωση με την αρχιτεκτονική από την απώτερη αρχαιότητα μέχρι τον Μεσαίωνα, με έμφαση στην αρχιτεκτονική του ευρύτερου ελλαδικού χώρου. Η αρχιτεκτονική δημιουργία εξετάζεται στο πλαίσιο των κοινωνικών και πολιτικών δομών κάθε εποχής, σε σχέση με διαδικασίες και παραμέτρους που σηματοδοτούν πολιτισμικές αλλαγές και στους τρόπους με τους οποίους αυτές καταγράφονται στην αρχιτεκτονική. Με τη μορφή εισαγωγικού μαθήματος η περιοχή που καλύπτει αρχικά το μάθημα είναι το Αιγαίο, η Κρήτη και η Ηπειρωτική Ελλάδα και για τους ιστορικούς χρόνους η ευρύτερη επικράτεια του ελληνικού κόσμου. Γίνονται σύντομες αναφορές και στους γειτονικούς πολιτισμούς της Ανατολικής Μεσογείου. Στην συνέχεια καλύπτεται η ευρύτερη περιοχή του ρωμαϊκού κόσμου. Η παλαιοχριστιανική εποχή μελετάται τόσο στον φερόμενο δυτικό όσο και ανατολικό χριστιανικό κόσμο. Η Ρωμανική και η Γοτθική αρχιτεκτονική εξετάζονται κυρίως στη δυτική Ευρώπη, ενώ η Βυζαντινή αρχιτεκτονική στην επικράτεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

History of Architecture 2: From the Ancient World to the Middle Ages

Elli - Antonia Vlachou

The aim of this course is to familiarize students with architecture from the ancient world to the Middle Ages, with emphasis on the architecture of the wider Greek area. Architectural creation is examined in the context of the social and political structures of each period, in relation to processes and parameters that have marked cultural changes and the ways in which these are recorded in architecture. In the form of an introductory course, the area initially covered by the course is the Aegean, Crete and mainland Greece and, for historical times, the wider territory of the Greek world. Brief references are also made to the neighbouring cultures of the Eastern Mediterranean. The wider area of the Roman world is then covered. The early Christian era is studied in both the alleged western and eastern Christian world. Romanesque and Gothic architecture is examined mainly in Western Europe, while Byzantine architecture is examined in the territory of the Byzantine Empire.

Φυσικός και Ψηφιακός Χώρος: 2D / 3D Προβολές

Γιάννης Γκατζιάς,
Αναστάσης Φλώρος

Το μάθημα εστιάζει στον συνδυασμό των αναλογικών και ψηφιακών εργαλείων σχεδίασης στις δύο και τρεις διαστάσεις, καθώς και στις τεχνικές παρουσίασης μιας αρχιτεκτονικής πρότασης. Οι γνώσεις που έχουν αποκτηθεί στο μάθημα Φυσικός και Ψηφιακός Χώρος 1 του προηγούμενου εξαμήνου αποτελούν το σημείο εκκίνησης των αναζητήσεων για αυτό το μάθημα, που αυτή τη φορά γίνονται αποκλειστικά σε ψηφιακά Γραφικά Περιβάλλοντα Εργασίας (GUI). Οι ασκήσεις που εκπονούνται κατά τη διάρκεια του μαθήματος έχουν ως στόχο αφενός τον δημιουργικό πειραματισμό και αφετέρου την οργάνωση του παραγόμενου σχεδιαστικού αποτελέσματος σε παρουσιάσεις με σαφήνεια, λαμβάνοντας υπόψη ζητήματα ιεράρχησης της πληροφορίας, των χρωματικών συνδυασμών, της χρήσης συμβόλων και τυπογραφικών στοιχείων. Στο πλαίσιο του μαθήματος διερευνώνται διάφορες τεχνικές σχεδίασης και αναπαράστασης του αρχιτεκτονικού έργου όπως το κολλάζ, το διάγραμμα, τα ισομετρικά σχέδια ανάλυσης μιας κατασκευής, η φωτογραφία και η επεξεργασία της κλπ. Παράλληλα, με πολλαπλές αφορμές, δίνεται το έναυσμα για έρευνα και ανάλυση του αναπαραστατικού ιδιώματος διαφορετικών «σχολών» αρχιτεκτονικής και τέχνης, καθώς και σύγχρονων δημιουργών με χαρακτηριστικό εκφραστικό ύφος.

Physical and Digital Space: 2D / 3D Projections

Yannis Gatzias,
Anastassis Floros

The course focuses on the combination of analog and digital design tools in two and three dimensions, as well as on the representational techniques of an architectural proposal. The knowledge acquired in the course Physical and Digital Space 1 of the previous semester sets the starting point for the studies for this course, which this time happens exclusively in digital Graphical User Interfaces (GUI). The exercises developed during the course aim on the one hand at creative experimentation and on the other at organizing the design outcome into presentations with clarity, by considering issues of information hierarchy, colour combinations, use of symbols and typographic elements. The course explores various techniques of drawing and representation of the architectural work such as collage, diagram, isometric drawings of the analysis of a structure, photography and its processing, etc. At the same time, multiple occasions are used as a trigger for research and analysis of the representational idiom of different "schools" of architecture and art, as well as of contemporary artists with a distinct expressive style.

Εικαστικές Τέχνες

Μαρία Κριαρά

Σε πείσμα ενός συχνά υπερτροφικού λόγου γύρω από τη σύγχρονη τέχνη που, περισσότερο ή λιγότερο συνειδητά, αναπαράγεται από διευθυντές μουσείων, πολιτιστικούς μάντζερ, κριτικούς και ιστορικούς τέχνης, εμπόρους τέχνης, αρθρογράφους σε καλλιτεχνικά περιοδικά, οδηγούς και ξεναγούς εκθέσεων, αλλά ακόμη, βεβαίως, και από τους ίδιους τους εικαστικούς καλλιτέχνες, και ο οποίος, ανάγοντας το context σε υπεραξία, ενίοτε καταλήγει να υποσκελίζει κάτι εξίσου, εάν όχι περισσότερο ουσιώδες – την αξία του έργου ως ενσαρκωμένου νοήματος – το αντικείμενο του μαθήματος αυτού εικαστικών συγκροτείται γύρω από τα εξής, απλά (και ίσως για τον ίδιο λόγο θεμελιώδη) ερωτήματα: «τι», «γιατί», και «πώς». Υπό το φως αυτών των ερωτημάτων, και μέσω μίας σειράς αναθέσεων κλιμακούμενων απαιτήσεων, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του εργαστηρίου καλούνται να διερευνήσουν θέματα ερμηνείας, χειρονομίας, νοήματος, μορφής και περιεχομένου, υλικότητας, χρώματος, υφής, κλίμακας, σωματικότητας, αφηγηματικότητας, αναπαράστασης, έρευνας, μεθόδου, διαδικασίας, συγκεκριμενικότητας, διακειμενικότητας, και επικοινωνίας, στο πλαίσιο των οποίων θα έρθουν σε μια πρώτη επαφή με ένα πλήθος καλλιτεχνικών πρακτικών, όπως και με ένα εύρος εννοιών, προβληματισμών και θεωρήσεων που έχουν απασχολήσει τη σύγχρονη δημιουργία και σκέψη.

Visual Arts

Maria Kriara

In spite of an often overblown discourse around contemporary art that is more or less consciously reproduced by museum directors, cultural managers, art critics and art historians, art dealers, art magazine columnists, exhibition guides and tour guides, but still, of course, and even by artists themselves, and who, by reducing context to surplus value, sometimes ends up subordinating something equally, if not more essential – the value of the work as embodied meaning – the subject matter of this arts course is built around the following simple (and perhaps for the same reason fundamental) questions: "what," "why," and "how." In light of these questions, and through a series of assignments of escalating demands, students in the workshop are invited to explore issues of interpretation, gesture, meaning, form and content, materiality, color, texture, scale, physicality, and narrative, representation, research, method, method, process, contextuality, intertextuality, and communication, in the context of which they will come into first contact with a variety of artistic practices, as well as with a range of concepts, concerns and theories that have engaged contemporary creation and thought.

Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική της Πόλης: Ανάλυση και Σχεδιασμός

Ανδρέας Νικολοβγένης,
Κορίνα Φιλοξενίδου

Το μάθημα εισάγει σε βασικές αρχές αστικού σχεδιασμού ως προέκταση του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού στην κλίμακα της πόλης. Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα είναι σε θέση να αναγνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες του δημόσιου αστικού χώρου, επίσης να καταγράφουν και να κατανοούν τα χαρακτηριστικά μιας συγκεκριμένης περιοχής της πόλης, περιγράφοντάς την ως προς τις παραμέτρους, τους περιορισμούς και τα προβλήματα που παρουσιάζει. Επίσης, θα είναι εξοικειωμένοι στην επίλυση λειτουργικών ζητημάτων του δημόσιου χώρου και την αντιμετώπιση προκλήσεων που αναφέρονται σε διαφορετικές ομάδες ατόμων. Ακόμα, θα διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα εργαλεία της 2D και 3D αναπαράστασης προκειμένου για την επίλυση και την επικοινωνία των ιδεών τους. Επιπλέον, θα αναζητούν παραδείγματα και αναφορές στο διαδίκτυο και τη βιβλιογραφία για ό,τι ζήτημα καταπιάνονται σχετικά. Τέλος, θα μπορούν να παρουσιάζουν και να υποστηρίζουν τους συλλογισμούς τους στην ακαδημαϊκή κοινότητα με πειθώ και με σαφήνεια. Οι παραπάνω στόχοι συνιστούν τη βάση μιας επιτυχούς σταδιοδρομίας και ολοκλήρωσης των αρχιτεκτονικών σπουδών για τους φοιτητές, καθώς και μετέπειτα στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία ως αρχιτέκτονες ή/και ερευνητές.

Introduction to Urban Architecture: Analysis and Design

Korina Filoxenidou
Andreas Nikolovgenis

The course introduces basic principles of urban design as an extension of architectural design at the scale of the city. Upon successful completion of the course, students will be able to identify the specificities of public urban space, as well as to record and understand the characteristics of a particular area of the city, describing it in terms of its parameters, constraints and problems. They will also be familiar with solving functional issues of public space and addressing challenges related to different groups of people. Still, they will effectively manage the tools of 2D and 3D representation to solve and communicate their ideas. In addition, they will search for examples and references on the internet and literature for whatever issue they are dealing with in this regard. Finally, they will be able to present and support their reasoning to the academic community persuasively and clearly. The above objectives form the basis of a successful career and completion of architectural education for the students, and subsequently in their professional careers as architects and/or researchers.

Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική Θεωρία 2: Αρχιτεκτονική και Πόλη

Χρήστος Φιλιππίδης

Το μάθημα εισάγει σε βασικές προσεγγίσεις και στοιχεία θεωρίας της πόλης. Με παρουσιάσεις παραδειγματικής εφαρμοσμένης πολεοδομίας και αστικού σχεδιασμού ενισχύεται η συγκριτική ικανότητα και η ερμηνεία της πόλης πέρα από την απλή μορφολογική ανάγνωση. Η μέθοδος επικεντρώνεται στην διαλεκτική επισήμανση αντιφάσεων της αστικής συνθήκης με εργαλεία τις προβολές ντοκιμαντέρ και αποσπασμάτων ταινιών παράλληλα με αποσπάσματα θεωρητικών η και λογοτεχνικών κειμένων. Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα είναι σε θέση να καθορίζουν το πεδίο μελέτης, να αναζητούν πληροφορία, να παρουσιάζουν με σαφήνεια το θέμα και να αντεπεξέρχονται στις απαιτήσεις μιας πολύπλευρα ενημερωμένης συζήτησης.

Introduction to Architecture Theory 2: Architecture and the City

Christos Filippidis

This course introduces basic approaches and elements of theory of the city. Through presentations of exemplary applied urbanism and urban design, the course promotes the comparative ability and interpretation of the city beyond a simple morphological reading. The method focuses on the dialectical identification of contradictions in the urban condition with the tools of documentary screenings and film clips alongside excerpts from theoretical and literary texts. Upon successful completion of the course, students will be able to define the field of study, seek information, clearly present the topic and meet the demands of a thoroughly informed discussion.

Στατική και Αντοχή Υλικών (Νέο Πρόγραμμα Σπουδών)

Άννα Τσουμάνη

Η διδασκαλία του μαθήματος αποσκοπεί στην εξοικείωση των φοιτητών με το επιστημονικό και τεχνολογικό υπόβαθρο της ανάλυσης των κατασκευών. Ειδικότερα, επιχειρείται η προσέγγιση στο γνωστικό αντικείμενο των δύο θεωρητικών πυλώνων στους οποίους στηρίζεται η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων δηλ. α) την στατική και β) την αντοχή υλικών. Ο πρώτος κλάδος αποτελεί συνδυασμό των αρχών της μηχανικής και της γεωμετρίας και έχει αντικειμενικό σκοπό να αναδείξει στον φοιτητή το φυσικό αλλά και μαθηματικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα προβλήματα στατικής ισορροπίας των κατασκευών. Ο δεύτερος κλάδος αποτελεί σημαντικό τμήμα της μηχανικής των σωμάτων σε παραμόρφωση υπό το πρίσμα της ανάπτυξης τεχνικών θεωριών προσέγγισης των βασικών μορφών καταπόνησης των κατασκευών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάπτυξη υπολογιστικών δεξιοτήτων που θα επιτρέψουν στον φοιτητή να αντιμετωπίζει ολοκληρωμένα τα προβλήματα ανάλυσης των κατασκευών και να παράγει ορθά αποτελέσματα, απαραίτητα στον σχεδιασμό κτιρίων.

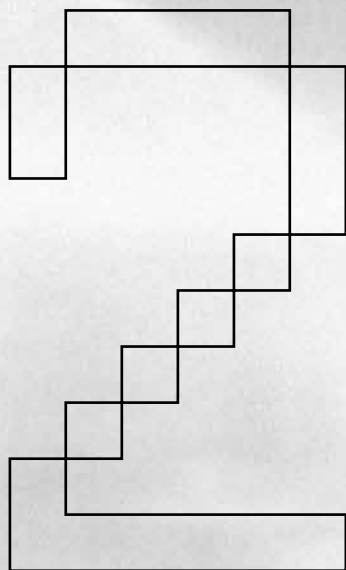
Structure and Structural Behaviour of Materials (New Curriculum)

Anna Tsoumani

The teaching of this course aims to familiarize students with the scientific and technological background of the analysis of structures. In particular, an approach is attempted to the subject of the two theoretical pillars on which the treatment of these problems is based, i.e. a) structural behaviour and b) material strength. The first branch is a combination of the principles of mechanics and geometry and has the objective to show the student the physical and mathematical framework in which the problems of static equilibrium of structures are embedded. The second branch is an important part of the mechanics of bodies in deformation in the light of the development of technical theories for the approximation of the basic forms of stress in structures. Particular emphasis is given on the development of computational skills that will enable the student to deal comprehensively with problems of structural analysis and to produce correct results necessary in the design of buildings.

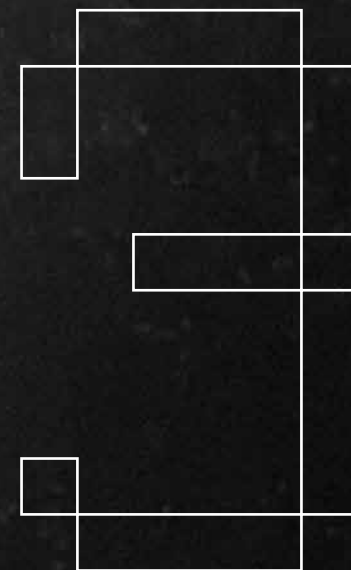
2^ο ΕΤΟΣ

2ND YEAR

3^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

3RD SEMESTER

Θεωρία Σχεδιασμοί 1: Αρχιτεκτονικά Παραδείγματα

Νίκος Πατσαβός

Το μάθημα αποσκοπεί στην παραγωγή ενός εννοιολογικού και μεθοδολογικού χάρτη του πεδίου της αρχιτεκτονικής θεωρίας εν γένει και ειδικά της θεωρίας του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Στοχεύει αφενός στην ιστοριογραφική αναπαράσταση της εξέλιξης του θεωρητικού λόγου για το δομημένο περιβάλλον, αφετέρου στην θεματική εμβάθυνση σε επιλεγμένες θεωρητικές τομές εντός του πεδίου με αφορμή σύγχρονα ζητήματα. Το μάθημα θεμελιώνεται στην παραδοχή ότι η θεωρία της αρχιτεκτονικής και του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, ανεξάρτητα αν κατά παράδοση παρέχεται και ως σχετικά αυτόνομο πεδίο που δεν εμπλέκεται άμεσα με την πρακτική, αποτελεί, παρόλα αυτά, μια αναγκαία προϋπόθεση – όσο και προϊόν – της αρχιτεκτονικής δράσης. Το μάθημα αναπτύσσεται ως προς τους παρακάτω άξονες: α) τη βαθμιαία εναλλαγή του ρόλου διδασκόντων-διδασκομένων ως προς το ποιος παράγει θεωρητικό λόγο και ποιος ασκεί κριτική σε αυτόν, β) τη μετατόπιση της σχέσης ανάμεσα στην θεωρητική αυθεντία και τον κριτικό διάλογο και γ) την οργάνωση των σχετικών αναφορών στα ιστορικά προηγούμενα της αρχιτεκτονικής θεωρίας και πρακτικής ανάμεσα στην τρέχουσα εποχή και την Αναγέννηση. Οι δύο βασικές ενότητες του μαθήματος είναι: α. Ιστοριογραφία της θεωρίας, β. Κριτικές θεματικές Τομές. Οι σχετικές διαλέξεις επιχειρούν την κατάδειξη της σχέσης ανάμεσα στον επιστημονικό, φιλοσοφικό και καλλιτεχνικό στοχασμό. Αντίστοιχα, θεμελιώνεται η έννοια του «παραδείγματος» είτε ως επιστημολογικό μοντέλο κάθε εποχής, είτε με αναφορά στους τρόπους χρήσης του «προηγούμενου» και της μοναδικότητας κάθε αρχιτεκτονικού έργου ως αφορμή κριτικής, με δυνατότητες συσχετισμού και προσαρμογής στις προτεραιότητες της εκάστοτε αρχιτεκτονικής πράξης.

Architectural Theory 1: Architectural Paradigms

Nikolas Patsavos

The course aims to produce a conceptual and methodological map of the field of architectural theory in general and architectural design theory in particular. It aims, on the one hand, at a historiographical representation of the evolution of the theoretical discourse on the built environment, and on the other, at a thematic deepening of selected theoretical intersections within this field, based on contemporary issues. The course is founded on the premise that the theory of architecture and architectural design, regardless of whether it is traditionally provided as a relatively autonomous field not directly involved with practice, is nevertheless a necessary precondition – as well as a product – of architectural activity. The course develops along the following axes: a) the gradual intertwining of the role of teacher-student in terms of who produces theoretical discourse and who critiques it; b) the shift in the relationship between theoretical authority and critical discourse; and c) the organization of relevant references to the historical precedents of architectural theory and practice between the present and the Renaissance. The two main modules of the course are: a. Historiography of Theory, b. Critical Themes. The lectures attempt to demonstrate the relationship between scientific, philosophical and artistic reflection. Accordingly, the notion of "paradigm" is established, either as an epistemological model of each era, or with reference to the ways of using the "precedent" and the uniqueness of each architectural work as a cause for critique, with possibilities of correlation and adaptation to the priorities of each architectural practice.

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 1: Στρατηγικές και Μέθοδοι

Κάρολος Γαλανός
Νίκος Πατσαβός

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ανάλυση και ο σχεδιασμός μιας κατοικίας. Το ζήτημα της κατοικίας επιλέγεται ως το κατεξοχήν αρχιτεκτονικό πρόβλημα, θίγοντας ένα σύνολο από προκλήσεις με τις οποίες η αρχιτεκτονική καταπίνεται. Έννοιες που περιγράφουν την κατοικία στην κοινή συνείδηση ως «σπίτι» ή «σπιτικό» είναι επιφορτισμένες με πρωταρχικές σημασίες αναφορικά με την ποιότητα ζωής την οποία υποστηρίζει. Ακόλουθα, δραστηριότητες της κατοίκησης όπως η εργασία, η συγκέντρωση, η ξεκούραση και η αναψυχή που παραδοσιακά όριζαν το πρόγραμμα ως ένα σύνολο καθημερινών δραστηριοτήτων στην κατοικία δεν επαρκούν σε κάθε περίπτωση ώστε να περιγράψουν τη συνθετικότητα των σημασιών που εμπεριέχονται σε αυτήν. Η κατοικία σήμερα περιγράφεται καλύτερα ως ένας μικρόκοσμος που προβάλλει δυνατότητες ατομικότητας και συλλογικότητας, μέσα από την επαναδιαπραγμάτευση της μονάδας με το σύνολο. Στο πλαίσιο αυτό, διερευνώνται σύγχρονοι τρόποι κατοίκησης μέσα από το σχεδιασμό μιας κατοικίας ενταγμένης στον αστικό ιστό. Έμφαση δίνεται στη διαδικασία σχεδιασμού από τα δεδομένα της ανάλυσης στην αποσαφήνιση των στόχων, των προθέσεων, των κατευθύνσεων διερεύνησης και των μεθόδων επίλυσης. Τα στοιχεία που περιγράφουν το πρόβλημα συσχετίζονται και αξιολογούνται, θέτοντας τη βάση ως προς την οποία αναπτύσσονται οι κατοπινές επιλογές. Ως αποτέλεσμα, η κατοικία σχεδιάζεται ολόενα και με περισσότερη λεπτομέρεια από τα αρχικά αφαιρετικά στάδια προς τα πιο ενημερωμένα, εμπλουτίζοντας σταδιακά την προτεινόμενη λύση.

Architectural Design 1: Strategies and Methods

Carolos Galanos,
Nikolas Patsavos

The subject of the course is the analysis and design of a house unit. The question of dwelling is chosen as the predominant architectural problem, addressing a set of challenges architecture deals with. Concepts that describe the dwelling in the general consciousness as "house" or "home" are charged with primary meanings regarding the quality of life it supports. Moreover, activities of habitation such as work, gathering, rest and recreation that have traditionally defined the project as a set of everyday activities in the dwelling are not in every case sufficient to describe the complexity of meanings contained in it. The house today is best described as a microcosm that projects possibilities of individuality and collectivity through the renegotiation of the monad with the whole. In this context, contemporary modes of habitation are explored through the design of a house as part of the urban fabric. Emphasis is given on the design process from the data analysis to the clarification of goals, intentions, directions of investigation and methods of resolution. The data describing the problem are correlated and assessed, setting the basis upon which subsequent decisions are developed. In effect, the house is designed in increasing detail from the initial abstract stages to the more informed ones, gradually enriching the solution being proposed.

Αρχιτεκτονική Τεχνολογία 2: Συστήματα Δόμησης και Διαχείριση Έργου

Γιάννης Βλάχος

Σε συνέχεια του αντίστοιχου μαθήματος του 2ου εξαμήνου, το μάθημα στοχεύει στην περαιτέρω εξοικείωση με την διαχείριση των φάσεων μιας αρχιτεκτονικής μελέτης, με σκοπό τη σύνδεση των μαθημάτων σε ένα ενιαίο ολοκληρωμένο εργαστήριο οικοδομικής, σε σχέση με το αντικείμενο του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού. Παράλληλα με την εμβάθυνση στην επίλυση της δομικής κατασκευής του κτιρίου και των παραμέτρων της οικοδομικής τεχνολογίας, εισάγονται βασικές αρχές Βιοκλιματικού Σχεδιασμού, επιδιώκοντας τον συγκερασμό των αρχών του με την επίλυση κατασκευαστικών λεπτομερειών. Το μάθημα είναι εργαστηριακό και οργανώνεται σε δυο ενότητες: η 1η ΕΝΟΤΗΤΑ περιλαμβάνει εισηγήσεις και ατομικές ασκήσεις και η 2η ΕΝΟΤΗΤΑ την εργαστηριακή επεξεργασία ενός κτιρίου όπου δίδονται ο φέρων οργανισμός οπλισμένου σκυροδέματος με ελαφρά στέγαση από σύνθετο μεταλλικό φορέα, καθώς και η διαμόρφωση των εσωτερικών χώρων. Αντικείμενο της μελέτης αποτελεί ο σχεδιασμός των χώρων εισόδου, κυκλοφορίας και καθημερινής διαβίωσης, επίσης των βοηθητικών χώρους και των τυπικών ορόφων. Η μελέτη ολοκληρώνεται με τη διαμόρφωση του εξωτερικού περιβάλλοντος και του περιβάλλοντα χώρου. Συμπληρώνεται ο σχεδιασμός επιμέρους ενοτήτων (δώμα και υπόγειο) με τα αντίστοιχα σχέδια λεπτομερειών. Τελικό ζητούμενο είναι η συνολική οργάνωση και σχεδίαση σε επίπεδο μελέτης εφαρμογής του έργου, με έμφαση στην ορθή σχεδίαση και διαστασιολόγηση ως προς τις κατάλληλες κλίμακες.

Architectural Technology 2: Building Systems and Project Management

Yannis Vlachos

Following the corresponding course of the 2nd semester, this course aims to further familiarize students with the management of the phases of an architectural project, with the aim of linking the courses into an integrated building technology studio laboratory, in connection with the subject of architectural design. Along with the deepening of the solution of the structural construction of a building and the parameters of building technology, the course introduces main principles of Bioclimatic Design, seeking to combine its principles with the solution of construction detailing. This studio-based course is organized in two sections: the 1st SECTION includes introductions and individual exercises and the 2ND SECTION the study of a building for which a reinforced concrete load-bearing structure, a lightweight composite metal roofing and the configuration of the interiors are given. The object of the study is to design the entrance, the circulation and the main living spaces, also the ancillary spaces and the typical floors. The study is completed with the design of the external envelope and the surrounding area. The design of individual modules (roof and basement) is completed with the appropriate detail drawings. The final task is the overall organization and design of the project at the level of full-scale construction, with emphasis on complete drafting and dimensioning regarding the applicable drawing scales.

Οπτική Επικοινωνία: Σχεδιασμός Αρχιτεκτονικών Γραφικών και Εντύπου

Γιώργος Ρυμενίδης

Το μάθημα εστιάζει στους τρόπους με τους οποίους η οπτική επικοινωνία μπορεί να μετασχηματίσει ή και να αλλοιώσει μια αρχιτεκτονική αναπαράσταση και πώς αυτή η διαδικασία μπορεί να επαναπροσδιορίσει τελικά την οπτική του αρχιτέκτονα προς ένα θέμα σχεδιασμού. Μέσα από μικρές σχεδιαστικές ασκήσεις επιδιώκεται η ανάπτυξη δεξιοτήτων ως προς τη χρήση διαφορετικών εκφραστικών μέσων που θα επιτρέψουν την επεξεργασία και παρουσίαση ενός σχεδιαστικού εγχειρήματος. Μέσα από την εξοικείωση με σύγχρονα ψηφιακά εργαλεία που υποστηρίζουν τη δημιουργία εικόνων και σχεδίων για την επίλυση πολύπλοκων αρχιτεκτονικών ζητημάτων κατά τη διαδικασία σχεδιασμού, εξασκείται η κριτική σκέψη στην επιλογή και τους τρόπους χρησιμοποίησής τους. Ως αποτέλεσμα, οι φοιτητές θα είναι σε θέση να αντιλαμβάνονται τον τρόπο με τον οποίο διαδικασίες και εργαλεία οπτικής επικοινωνίας μετασχηματίζουν τη φύση των αρχιτεκτονικών αναπαραστάσεων, να εργάζονται αυτόνομα και μέσα από ομάδες και σε διεπιστημονικά περιβάλλοντα, να αναζητούν και να αναλύουν δεδομένα και πληροφορίες με τη χρήση κατάλληλων τεχνολογιών, να χειρίζονται δεδομένα ετερόκλητης προέλευσης για την σύνταξη νέων νοημάτων, ακόλουθα να συνθέτουν οπτικές αφηγήσεις που θα μεταδίδουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο έννοιες, σχεδιαστικές προθέσεις και το σκεπτικό μιας αρχιτεκτονικής πρότασης και να κατανοούν τη σημασία και το ρόλο των ψηφιακών και υπολογιστικών μέσων στις διάφορες φάσεις του σχεδιασμού.

Visual Communication: Architectural Graphics and Print Design

Yorgos Rimenidis

The course focuses on the ways in which visual communication can transform even alter an architectural representation and how this process can ultimately redefine the view of the architect towards his/her design subject. Through short design exercises, the development of skills in the use of different expressive media is sought, which will allow the elaboration and presentation of a design project. Through familiarization with contemporary digital tools that support the creation of images and drawings to solve complex architectural challenges during the design process, critical thinking is practiced in the selection and ways of use of such tools. As a result, students will be able to understand how visual communication processes and tools transform the nature of architectural representations, also to work independently and within teams and in interdisciplinary settings, to search for and analyze data and information using appropriate technologies, to manipulate data of disparate origin to compose new meanings, then to compose visual narratives that will transmit in the best possible way design intentions, concepts and the rationale of an architectural proposal and to comprehend the significance and role of digital and computational tools in the different phases of design.

Υπολογισμός Φορέων

Άννα Τσουμάνη

Το μάθημα διαρθρώνεται ως προς τις εξής θεματικές: α) Επισκόπηση εννοιών της στατικής γραμμικών φορέων: Συμμετρία και επαλληλία. Ροές μεταφοράς φορτίων της ανωδομής στο έδαφος. Μελέτη φορέων με θεώρηση του παραμορφωμένου σώματος. Η κινηματική συμπεριφορά του φορέα (ανάπτυξη μετακινήσεων – στροφών). Η έννοια της δυσκαμψίας φορέα ή μέλους αυτού. β) Εισαγωγή στην ανάλυση υπερστατικών φορέων: Σύγκριση ισοστατικών και υπερστατικών φορέων ως προς την ανάπτυξη εντατικών και παραμορφωσιακών μεγεθών. Μέθοδοι επίλυσης υπερστατικών φορέων. Μέθοδος δυνάμεων και αρχή δυνατών έργων για έναν βαθμό υπερστατικότητας. Αριθμητικά παραδείγματα επίλυσης (i) δοκού και (ii) πλαισίου. Γενίκευση της μεθόδου δυνάμεων για περισσότερες άγνωστες δυνάμεις. γ) Αρχές δομοστατικού σχεδιασμού: Οριακές καταστάσεις αστοχίας και λειτουργικότητας. Μόνιμες, μεταβλητές, και τυχηματικές δράσεις στις κατασκευές. Συνδυασμοί δράσεων. Εισαγωγή στον αντισεισμικό σχεδιασμό. Σχεδιασμός και ανάλυση κατασκευών από ξύλο, χάλυβα και οπλισμένο σκυρόδεμα. Ταυτόχρονα γίνεται ανάθεση εργασιών κλιμακούμενης συνθετότητας, για μια πρώτη επαφή με τον σχεδιασμό δομικών κατασκευών. Τα θέματα εστιάζουν στις προϋποθέσεις ανάπτυξης των μηχανισμών και των διεργασιών που απαιτούνται στον σχεδιασμό φερόντων δομικών συστημάτων. Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα μπορούν να αξιοποιούν τα δοθέντα εργαλεία, να εντάσσουν τη σχετική γνώση στη σχεδιαστική διαδικασία και να αποκτούν ή να παράγουν νέα γνώση μέσω του σχεδιασμού.

Calculation of Structural Frames

Anna Tsoumani

The course is structured according to the following topics: a) Overview of concepts of linear structural elements: Symmetry and superposition. Load transfer in the superstructure. Design of frames with deformed body consideration. Kinematic behaviour of the carrier (development of displacements – torsion). The notion of rigidity of a frame or a part of a frame structure. b) Introduction to the analysis of superstructural frames: Comparison of isostatic and superstructural frames in terms with regards to the development of stress and strain quantities. Methods of solving superstructural frames. Method of forces and principle of possible works for a degree of hyperstaticity. Numerical examples of the solution of (i) beam and (ii) frame. Generalisation of the method of forces for more unknown forces. (c) Principles of structural design: Failure and functional limit states. Permanent, variable, and coincidental actions in structures. Combinations of actions. Introduction to seismic design. Design and analysis of wood, steel and reinforced concrete structures. In parallel, assignments of escalating complexity are given for a first contact with structural design. The topics focus on the prerequisites for the development of the mechanisms and processes required in the design of load-bearing structural systems. Upon successful completion of the course, students will be able to use the given tools, integrate relevant knowledge into the design process and acquire or generate new knowledge through design.

Ιστορία της Αρχιτεκτονικής 3: Νεωτερικότητα (Αναγέννηση – 20ός αι.)

Χρήστος Κρητικός

Στόχος του μαθήματος είναι η γνωριμία και εξοικείωση με την αρχιτεκτονική από τον 15ο αιώνα μέχρι το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα. Η αρχιτεκτονική δημιουργία εξετάζεται στο πλαίσιο των κοινωνικών και πολιτικών δομών που χαρακτηρίζουν κάθε εποχή. Δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στις διαδικασίες και τις παραμέτρους που σηματοδοτούν πολιτισμικές αλλαγές και στον τρόπο με τον οποίο αυτές καταγράφονται στην αρχιτεκτονική. Ειδικά, ενδιαφέρει η ιστορία της διεθνούς αρχιτεκτονικής του 19ου και 20ου αιώνα και ο συσχετισμός της τόσο με τα νεωτερικά προηγούμενα της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού όσο και με το πλαίσιο της 1ης και 2ης βιομηχανικής επανάστασης μέχρι και την εποχή των δικτύων και του ανθρωπόκαινου, μεταπολεμικά. Η γενική προσέγγιση είναι θεματική και συγκριτική. Ιδιαίτερο κεφάλαιο του μαθήματος αφορά στην εμφάνιση του «διεθνούς στιλ» και την κρίση μοντέρνου αρχιτεκτονικού κινήματος. Τα υπό ανάλυση ζητήματα αφορούν αισθητικές επιλογές και κατασκευαστικές παραμέτρους και τεχνικές.

History of Architecture 3: Modernity (Renaissance - 20th c.)

Christos Kritikos

The aim of this course is to familiarize students with architecture from the 15th century until the second half of the 20th century. Architectural creation is examined in the context of the social and political structures that characterize each era. Particular emphasis is given on the processes and parameters that mark cultural changes and the way in which these are registered in architecture. Of special interest is the history of international architecture in the 19th and 20th centuries and its relationship both to the modern precedents of the Renaissance and the Enlightenment and to the context of the 1st and 2nd industrial revolutions up to the age of networks and the Anthropocene, in the post-war period. The general approach is thematic and comparative. A special section of the course deals with the emergence of the "international style" and the crisis of modern architectural movement. The issues under analysis concern aesthetic preferences and construction parameters and techniques.

Ιστορία, Θεωρία και Κριτική της Τέχνης: Μέθοδοι, Επισκόπηση

Αρετή Αδαμοπούλου

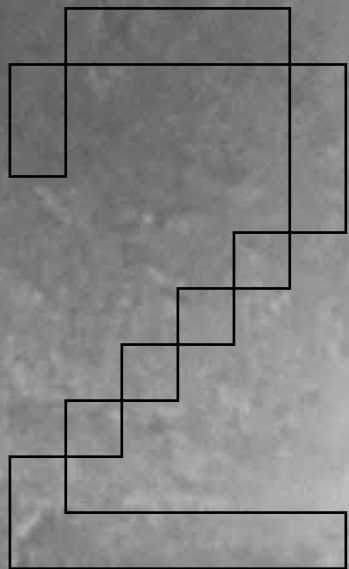
Το μάθημα εστιάζει στα εικαστικά ρεύματα της ευρωπαϊκής τέχνης από το 1870 ως το 1939 και τις ανάλογες τάσεις στις εφαρμοσμένες τέχνες. Αυτά εξετάζονται σε σχέση με τις αλλαγές που σημειώνονται σε κοινωνικό, οικονομικό, ιδεολογικό και θεσμικό επίπεδο και που αφορούν την εικαστική παραγωγή. Ενδιαφέρουν η εποχή της belle époque, η art nouveau και οι εκδοχές με τις οποίες παρουσιάστηκε στην Ευρώπη, ο συμβολισμός στην τέχνη του 19ου αιώνα, οι συνθήκες στις οποίες εμφανίσθηκε η μοντέρνα τέχνη και η συμβολή των εξω-ευρωπαϊκών πολιτισμών, οι ιμπρεσιονιστές, η νέα κοινωνική και οικονομική θέση του καλλιτέχνη, ο ρόλος της γλυπτικής στη μοντέρνα τέχνη, οι μετ-εμπρεσιονιστές καλλιτέχνες, οι εικαστικές τάσεις και οι πρωτοπορίες στις αρχές του 20ου αιώνα (φοβισμός, εξπρεσιονιστικά ρεύματα, κυβισμός, φουτουρισμός, ρωσική πρωτοπορία), το Bauhaus και οι αρχές της μοντέρνας αρχιτεκτονικής και του σύγχρονου design, το dada και ο σουρεαλισμός. Η γνώση αυτή χρησιμοποιείται για την κατανόηση της τέχνης και των στιλιστικών και θεσμικών χαρακτηριστικών στο σημερινό καλλιτεχνικό περιβάλλον. Ανάλογα διαμορφώνεται η κριτική σχετικά με την ταύτιση μορφών με τη εικαστική παραγωγή της περιόδου σε περιοχές της Ευρώπης. Οι σχετικές τοποθετήσεις ενισχύονται με τη συστηματική διερεύνηση πηγών αναφορικά με την τέχνη της υπό μελέτη εποχής, επίσης την εξέταση των θεσμών των διεθνών εκθέσεων και των σύγχρονων πολιτικών καλλιτεχνικής προβολής και εμπορίου.

Art History, Theory and Criticism: Methods, Overview

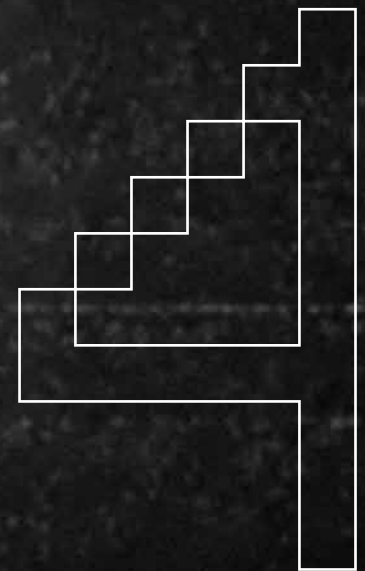
Areti Adamopoulou

The course focuses on the artistic movements in European art from 1870 to 1939 and the corresponding trends in the applied arts. These are examined in relation to changes at the social, economic, ideological and institutional setting affecting artistic production. Of interest are the belle époque, art nouveau and the different versions in which it was presented in Europe, symbolism in 19th century art, the conditions in which modern art emerged and the contribution of non-European cultures, the impressionists, and the new social and economic position of the artist, the role of sculpture in modern art, the post-impressionist artists, the artistic trends and avant-gardes of the early 20th century (phobia, expressionism, cubism, futurism, Russian avant-garde), dada and surrealism, and the Bauhaus and the principles of modern architecture and contemporary design. This knowledge is applied to understand art and stylistic and institutional features in contemporary art world. Accordingly, critique is developed of the identification of forms with the artistic production of the period in regions of Europe. These positions are reinforced by the systematic investigation of sources concerning the art of the period under scrutiny, as well as the examination of the institutions of international exhibitions and contemporary policies of artistic promotion and trade.

2° ΕΤΟΣ
2ND YEAR

4° ΕΞΑΜΗΝΟ
4TH SEMESTER

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 2: Φυσικές και Ανθρωπογενείς Δομές

Κάρολος Γαλανός,
Κατερίνα Κοτζιά

Το μάθημα εισάγει σε πειραματικές μεθόδους αρχιτεκτονικού σχεδιασμού σε αναλογία φυσικών διεργασιών ανάπτυξης δομών και μορφών του οικοσυστήματος. Η προσέγγιση υιοθετεί έναν ερευνητικό προσανατολισμό σε σχέση με φυσικά και οικολογικά μοντέλα σκέψης. Στοιχεία από τη φύση διερευνώνται ως βιώσιμα δομικά και χωρικά συστήματα, η απόδοση των οποίων στη συνέχεια μελετάται μέσω κατάλληλα επινοημένων τεχνικών, με σκοπό τον εμπλουτισμό της αρχιτεκτονικής σκέψης με νέες αναφορές, ιδέες, πρότυπα και προκλήσεις που αντανακλούν την τρέχουσα εποχή. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση με σύγχρονα πεδία έρευνας εστιασμένα στη συγκριτική διερεύνηση ιδιοτήτων και αλληλοεπιδράσεων της ύλης που οδηγούν στην παραγωγή μορφών με ποιότητες και συμπεριφορές συμβατές με το περιβάλλον όπου αναπτύσσονται. Ο πειραματικός χαρακτήρας σε κάθε φάση από την ανάλυση ως τη σύνθεση εκτυλίσσεται μέσω διαδικασιών δυναμικής σχεδίασης και προσομοίωσης με φυσικά και ψηφιακά εξελικτικά μοντέλα και τους ανάλογους υποστηρικτικούς τρόπους καταγραφής, ερμηνείας απόδοσης και συνολικής επεξεργασίας, ως και την κατασκευή πρωτοτύπων. Το περιεχόμενο οργανώνεται ως προς τους ακόλουθους άξονες: α) Η φύση ως πηγή ιδεών και δομικών αναφορών, β) Πειραματικές αναζητήσεις ως προς την ύλη και τις συμπεριφορικές της ιδιότητες, γ) Αλληλοεπιδραστικά μοντέλα, επαναληπτικές και αναδρομικές διαδικασίες, δυναμική σχεδίαση και προσομοίωση, δ) Αφαιρετικά συστήματα στο σχεδιασμό, ε) Τοπολογία, μη-καρτεσιανές, μη-τυποποιημένες γεωμετρίες και στ) Ο σχεδιασμός ως οιονεί-επιστημονική έρευνα.

Architectural Design 2: Natural & Humanmade Structures

Carolos Galanos,
Katerina Kotzia

The course introduces experimental methods of architectural design in analogy to natural processes of emergent structures and forms of the ecosystem. The approach employs a research-oriented agenda in relation to natural and ecological models of thought. Elements from nature are sought as sustainable structural and spatial systems, whose performance is studied through appropriately devised techniques, with the aim of enriching architectural thinking with new references, ideas, patterns, and challenges being reflective of the present era. The course aims to familiarise students with contemporary research fields with a focus on the comparative investigation of properties and interactions of matter guiding the production of forms with qualities and behaviours compatible with the environment in which they thrive. The experimental character of each phase from analysis to synthesis unfolds through dynamic design and simulation processes with analogue and digital evolutionary models and the corresponding supporting modes of registering, performance assessment and overall processing, leading to the development of prototypes. The course content is organized along the following axes: a) Nature as a source of ideas and structural references, b) Experimental investigations of matter and its behavioural properties as a source of ideas and concepts, c) Performative models, iterative and recursive processes, dynamic design and simulation, d) Abstract systems in design, e) Topology, non-cartesian, non-standard geometries, and f) Design as quasi-scientific research.

Θεωρία Σχεδιασμού 2: Συστημικές Προσεγγίσεις

Αβροκώμη Ζαβιτσάνου

Το μάθημα εισάγει στο ζήτημα της συστηματοποίησης στην αρχιτεκτονική ως πρόθεση για τεκμηρίωση της διαδικασίας σχεδιασμού μέσα από συγκροτημένα βήματα, επίσης επιστημονικές αναλογίες και αναφορές. Μια συστημική προσέγγιση (όπως έχει επικρατήσει ο όρος) προσφέρεται ώστε να συνδυάζεται ένα εύρος από ετερόκλητες παραμέτρους που συνθέτουν το αρχιτεκτονικό πρόβλημα προσφέροντας περισσότερο έλεγχο για το αποτέλεσμα. Ακόλουθα, υποστηρίζει τον σχεδιασμό από την αρχή ως το πέρας της διαδικασίας, από τη συλλογή δεδομένων, την επεξεργασία και παραγωγή, την ολοκλήρωση και την υλοποίηση, ως και μετά την περάτωση ενός έργου. Ανάλογα συντάσσονται στρατηγικές που αποσκοπούν στην αξιοπιστία των ενδιάμεσων φάσεων. Η συστηματοποίηση αναφέρεται καταρχήν στην ιδέα ότι ο χώρος και η μορφή συνδέονται με τα δεδομένα από την ανάλυση. Η άποψη ότι το κτίριο είναι ένα αυτοαναφορικό αντικείμενο παρακάμπτεται προς όφελος της επιδίωξης η αρχιτεκτονική να απαντά ιεραρχημένα και συγκροτημένα στα στοιχεία που την περιγράφουν ως προς σαφώς διατυπωμένες θέσεις. Ο όρος «σύστημα» εισάγει σε νέες προκλήσεις, ενώ η ορολογία, οι αναφορές και οι τεχνικές επεξεργασίας με τις οποίες σχετίζεται ανάγονται σε σύνθετες διανοητικές και πρακτικές αναφορές συχνά πέρα από το πεδίο της αρχιτεκτονικής. Η προσπάθεια αφορά στην προσαρμογή συστημικών μοντέλων στην αρχιτεκτονική με τη συζήτηση να εμπλουτίζεται με νέους στόχους και τρόπους προσέγγισης, καθώς ανταποκρίνεται σε προκλήσεις με κοινωνική και ευρύτερα ανθρωπιστική σημασία.

Theory of Design 2: Systemic Approaches

Avrokomi Zavitsanou

The course introduces the issue of systematization of architecture, in response to the intention to document the design process through structured steps, also scientific analogies and references. A systemic approach (as the term has become prevalent) lends itself to combining a range of disparate variables that make up the architectural problem, in so doing gaining more control over the outcome. In a sense, it supports the design process from start to end, from the initial data collection, through processing and production, integration, and implementation, even after a project has been completed. Accordingly, strategies are drawn up to add credibility of the intermediate phases. First, systematization in architecture refers to the idea that space and form are linked to the data of analysis. The view that the building is a self-referential object is bypassed in favour of the aspiration that architecture should respond in a hierarchical and structured manner to the elements that describe it in terms of clearly formulated positions. The notion of 'system' in principle introduces new challenges, while the terminology, references, and processing techniques it is commonly associated with lead to the development of complex intellectual and practical references to design often beyond the field of architecture. The focus is on the adaptation of systemic models into architecture in order to enrich discourse with novel objectives and modes of work, as it aligns with current challenges with broader socio-humanistic significance.

Αρχιτεκτονική Τεχνολογία 3: Σύγχρονες Μέθοδοι Σχεδιασμού και Παραγωγής (Δυναμική Προσομοίωση, Ψηφιακή Κατασκευή, Πρωτότυπο)

Γιάννης Βλάχος,
Γιάννης Γκατζιάς

Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των σπουδαστών με την διαχείριση των σταδίων μιας ολοκληρωμένης πρωτότυπης κατασκευής υιοθετώντας σύγχρονες μεθόδους σχεδιασμού και παραγωγής και ενσωματώνοντας αρχές δυναμικής προσομοίωσης, γνώσεις προγραμματισμού εργαλειομηχανών (CNC) και ανάλυση τρόπων κατασκευής πρωτοτύπων. Το μάθημα αποτελεί συνέχεια των αντίστοιχων μαθημάτων Αρχιτεκτονικής Τεχνολογίας 1 και 2 με σκοπό την οργανική σύνδεση των τριών μαθημάτων σε ένα ενιαίο εργαστήριο οικοδομικής. Ο εκπαιδευτικός στόχος του μαθήματος είναι η εμβάθυνση στο σχεδιασμό και στην παραγωγή πρωτότυπων κατασκευών και των χαρακτηριστικών των αντίστοιχων τεχνολογιών ως αναπόσπαστο τμήμα της αρχιτεκτονικής σκέψης. Το μάθημα οργανώνεται ως εργαστήριο σε δυο ενότητες. Η 1η ΕΝΟΤΗΤΑ περιλαμβάνει εισηγήσεις και ομαδικές ασκήσεις καθώς και την επεξεργασία μιας εργαστηριακής άσκησης εξαμήνου για το σχεδιασμό και την παραγωγή μιας πρωτότυπης κατασκευής, μέσω της χρήσης σχεδιαστικών προγραμμάτων και εργαλειομηχανών. Η 2η ΕΝΟΤΗΤΑ περιλαμβάνει εκμάθηση παραμετρικών σχεδιαστικών προγραμμάτων (Rhino 3D), μέσω ασκήσεων και των αντίστοιχων tutorials και εκμάθηση λογισμικού εργαλειομηχανών (CNC, laser cutter, 3D printers) και εν γένει την εξοικείωση της συνεργατικής μεταξύ τους σχέσης (CAD-CAM).

Architectural Technology 3: Contemporary Methods of Design and Production (Dynamic Simulation, CNC Fabrication, Prototyping)

Yannis Gkatzias,
Yannis Vlachos

The course aims to familiarize students with the management of the stages of a complete prototype manufacturing by adopting contemporary design and production methods and incorporating principles of dynamic simulation, knowledge of machine tool programming (CNC) and analysis of prototyping methods. The course is a continuation of the Architectural Technology 1 and 2 courses with the aim of organically connecting the three courses into an integrated building technology studio laboratory. The educational objective of the course is to deepen into the design and production of prototype structures and the features of the related technologies as an integral part of architectural thinking. The course is organized in two studio sections. The 1st SECTION includes lectures and group exercises as well as the processing of a semester-long studio exercise for the design and fabrication of a prototype, with design software and machine tools. The 2nd SECTION includes learning parametric design software (Rhino 3D), through exercises and the corresponding tutorials and machine tool software (CNC, laser cutter, 3D printers) and in general familiarization with the synergistic relationship between them (CAD-CAM).

Ιστορία των Δομικών Κατασκευών και Μορφών: Τοπικό Νόημα και Οικουμενική Αξία

Αντωνία Βλάχου

Στόχος του μαθήματος είναι η θεματική επανεξέταση αρχιτεκτονικών έργων διαφορετικών εποχών και σε διαφορετικούς τόπους μέσα από το ειδικό πρίσμα ανάλυσης που αφορά στον συσχετισμό δομής και μορφής. Το ζήτημα εξετάζεται με άξονες τα υλικά και συστήματα δόμησης, με έμφαση στην επίλυση του προβλήματος της ανωδομής, ως προς τα τοπικά πολιτισμικά πλαίσια νοσηματοδότησης και την αναγνωρισμένη οικουμενική αξία της εν λόγω αρχιτεκτονικής. Υπ' αυτή την έννοια, το μάθημα εστιάζει και στο σύγχρονο νόημα και την αξία της ανώνυμης/ παραδοσιακής αρχιτεκτονικής. Ακόμα αποσκοπεί στην κατανόηση της ιστορικότητας των αρχιτεκτονικών μορφών και δομών, τη γνώση των ιστορικών μεταβολών και των επιρροών των τρόπων δόμησης στην τυπολογία και τη μορφή, την έννοια της τοπικότητας όπως αυτή διαπιστώνεται και εφαρμόζεται στις παραδοσιακές κοινωνίες και ερμηνευθεί στη συνέχεια με βάση σύγχρονα πλαίσια αξιολόγησης και κατανόησης, την κριτική τοποθέτηση απέναντι στην ιστοριογραφία αρχιτεκτονικής και τέχνης πρόσφατων δεκαετιών και τη συνολική αντίληψη των πολυσχιδών τάσεων και απόψεων στο πλαίσιο των παγκοσμιοποιημένων οικονομικών μοντέλων των τελευταίων δεκαετιών.

History of Structures and Form: Local Significance and Universal Value

Antonia Vlachou

The aim of the course is the thematic review of architectural works of different eras and in different places through the special prism of analysis concerning the correlation of structure and form. The issue is examined in terms of building materials and systems, with an emphasis on solving the problem of the superstructure, in terms of the local cultural contexts of meaning and the recognized universal value of the architecture in question. In this sense, the course also focuses on the contemporary meaning and value of anonymous/ traditional architecture. It further aims to understand the historicity of architectural forms and structures; the knowledge of historical changes and the influences of building methods on typology and form; the concept of locality as it has been witnessed and applied in traditional societies and then interpreted based on modern evaluation frameworks and understanding; the critical attitude towards the historiography of architecture and art of recent decades, and; the overall perception of the diverse trends and views in the context of the globalized economic models of the recent decades.

Ιστορία, Θεωρία & Κριτική της Τέχνης 2: Μοντέρνα και Σύγχρονη Τέχνη

Αρετή Αδαμοπούλου

Το μάθημα εστιάζει στα εικαστικά ρεύματα της τέχνης στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ μετά το 1945 και διεθνώς, από το 1990 και εξής. Αναλύει τις αλλαγές σε κοινωνικό, οικονομικό, ιδεολογικό και θεσμικό επίπεδο και που αφορούν τη διεθνή εικαστική παραγωγή. Ενδιαφέρει το ζήτημα της αφαίρεσης πριν και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κυρίως μέσα από τον αφαιρετικό εξπρεσιονισμό, τον ρόλο του για την επιδιωκόμενη πολιτιστική διεξόδου των ΗΠΑ στην Ευρώπη και τις εκδοχές τις οποίες εξέλαβε η αφαίρεση στη Γηραιά Ήπειρο. Ακόλουθα μελετάται η Pop art στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, καθώς και άλλες τάσεις των δεκαετιών 1950-1960 όπως οι nouveau realisme, assemblage, eat art, spazialismo, ομάδα gutai και εξής. Ανάλογα διερευνώνται τα όρια του τι κατέληξε να συνιστά ένα εικαστικό έργο σήμερα μέσα από έννοιες όπως Fluxus, Wiener Aktiongruppe, περιβάλλοντα, εγκαταστάσεις, happening και performances. Παράλληλα, συζητείται η κίνηση στην «παραδοσιακή» μορφή του έργου τέχνης μεταπολεμικά (kinetic art, op art), η εμφάνιση του μινιμαλισμού, της εννοιολογικής τέχνης και της ψηφιακής τέχνης, καθώς και η εξέλιξη της γλυπτικής και των πλαστικών τεχνών. Η θεματική καταλήγει στην αναζήτηση των αλλαγών στον τρόπο παραγωγής, προβολής και διακίνησης των έργων τέχνης, τη διεύρυνση της κυκλοφορίας τους και οι νέοι θεσμοί από τη δεκαετία του 1970 ως τα τέλη του 20ου αιώνα, μέσα από τις διαμορφούμενες συνθήκες της παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Art History, Theory & Criticism 2: Modern and Contemporary Art

Arete Adamopoulou

The course focuses on artistic currents in Europe and the USA after 1945 and internationally, from 1990 onwards. It analyzes the international changes at the social, economic, ideological and institutional level concerning artistic production. Importance is given to the question of pre- and post-WWII abstraction, mainly through abstract expressionism, its role in the persistent US cultural penetration in Europe, and the versions that abstraction took on there. Following this, Pop art in Europe and the USA is studied, as well as other trends of the 1950s-1960s such as nouveau realisme, assemblage, eat art, spazialismo, gutai group and so on. Accordingly, the limits of what ended up constituting an artwork today are explored through concepts such as Fluxus, Wiener Aktiongruppe, environments, installations, happenings and performances. In parallel, the course discusses the movement in the "traditional" form of the work of art after the war (kinetic art, op art), the appearance of minimalism, conceptual art and digital art, as well as the evolution of sculpture and the plastic arts. The thematic concludes with a quest for the changes in the modes of artistic production, display and trading, the expansion of their circulation and the new institutions from the 1970s until the end of the 20th century, through the evolving conditions of the globalized market.

Αρχιτεκτονική και Τοπίο: Βιώσιμος Σχεδιασμός και Διαχείριση

Αβροκώμη Ζαβιτσάνου

Το μάθημα προσφέρει στους φοιτητές/τριες τα θεωρητικά και σχεδιαστικά εργαλεία για την κατανόηση της σύνθετης μορφολογικής, δομικής και λειτουργικής - οικοσυστημικής σημασίας του τοπίου, από το γεωφυσικό ανάγλυφο, το γεωλογικό υπόβαθρο και τα κλιματολογικά χαρακτηριστικά, ως τα στοιχεία της χλωρίδας, της πανίδας και των ανθρωπογενών πολιτισμικών κατασκευών, ως βασικών παραμέτρων σε μια σύγχρονη στρατηγική οικολογικού αρχιτεκτονικού σχεδιασμού και βιώσιμης περιβαλλοντικής διαχείρισης. Αρθρώνεται στη βάση τριών μεθοδολογικών αξόνων: α) στον εντοπισμό, την ανάλυση και την εξοικείωση με βασικές έννοιες που αφορούν την επιστήμη και τη φιλοσοφία της οικολογίας, β) στον συσχετισμό των εννοιών αυτών με σύγχρονα θέματα της Αρχιτεκτονικής και της Πολεοδομίας και γ) στην πρακτική εφαρμογή αυτών των γνώσεων μέσα από σχεδιαστικά θέματα. Επιδιώκεται η εισαγωγή στις αρχές της Αρχιτεκτονικής Τοπίου, αναγνωρίζοντας τα είδη και τις ποιότητες της φύτευσης, το έδαφος, τις υδάτινες επιφάνειες, τις διαδρομές κίνησης κα. Σε προέκταση, η Τοπιακή Αρχιτεκτονική εισάγεται ως ένα σύγχρονο ρεύμα που αντιμετωπίζει τα κτίρια ως φυσικότροπα - «τοπιακά» μορφώματα, με κελύφη που επιχειρούν σχέσεις οργανικής συνέχειας με το φυσικό ανάγλυφο. Ανάλογα, ο όρος «Τοπιακή Πολεοδομία» εστιάζει στον υπαίθριο αστικό χώρο, σε όλες τις κλίμακες μέσα από προτάσεις που στοχεύουν στη βιώσιμη - αειφόρο διαχείριση περιβαλλοντικών παραμέτρων και την απόδοση χώρων υψηλής λειτουργικής και αισθητικής ποιότητας. Τέλος, επιχειρείται η εισαγωγή σε σύνθετες έννοιες όπως δ) Αεικαλλιέργεια - Περμακουλτούρα, Αγροοικολογία - Αγροδασοκομία και Αναγεννητική Πολυκαλλιέργεια.

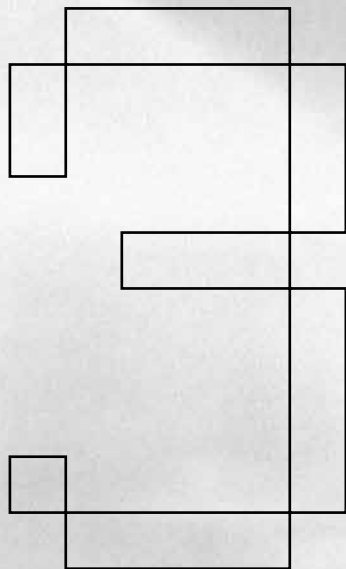
Architecture and Landscape: Sustainable Design and Management

Avrokomi Zavitsanou

The course offers students the theoretical and design tools for understanding the complex morphological, structural and functional - ecosystemic importance of the landscape, from the geophysical relief, the geological background and the climatic characteristics, to the elements of the flora, fauna and of man-made cultural constructions, as key parameters in a up-to-date strategy of ecological architectural design and sustainable environmental management. It is articulated upon three methodological axes: a) the identification, analysis and familiarization with basic concepts concerning the science and philosophy of ecology, b) the correlation of these concepts with contemporary issues of Architecture and Urban Planning and c) the practical application of this knowledge through design themes. The objective is to introduce the principles of Landscape Architecture, recognizing the types and qualities of planting, the soil, water surfaces, movement routes, etc. In addition, Landscape Architecture is introduced as a current trend that treats buildings as natural tropes - "landscape" formations, with envelopes that attempt to establish an organic continuity with the natural setting. Accordingly, the term "Landscape Urbanism" focuses on the openair urban space at all scales, through proposals that aim towards viable - sustainable management of environmental parameters and the delivery of spaces of high functional and aesthetic value. Finally, an attempt is made to introduce compound concepts such as d) Agriculture - Permaculture, Agroecology - Agroforestry and Regenerative Polyculture.

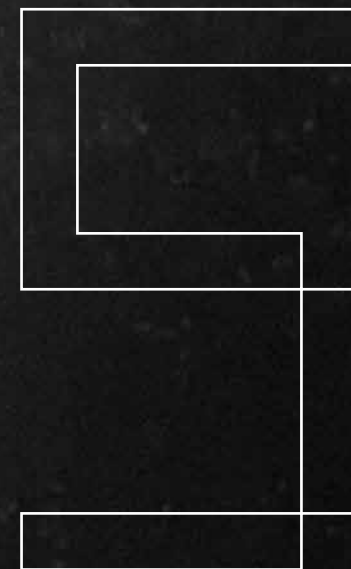
3^ο ΕΤΟΣ

3RD YEAR

5^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

5TH SEMESTER

Αρχιτεκτονικός & Αστικός Σχεδιασμός 1: Κατοικία και Αστικές Δυναμικές

Γιάννης Ζαβολέας,
Ανδρέας Νικολοβγένης

Το μάθημα εισάγει σε ζητήματα αστικότητας και αρχιτεκτονικής υπό μια βιώσιμη οπτική. Με αφετηρία τη συλλογική κατοίκηση σε αστική περιοχή, οι καθημερινές ασχολίες επανασυνδέονται με το πλέγμα των ετερόκλητων φαινομένων της πόλης. Η κατοίκηση προσεγγίζεται ως προς νέες πιθανές σχέσεις του ατόμου με το σύνολο, σε ανάδειξη των ποιοτήτων του τόπου, των διαβαθμίσεων κοινωνικότητας και του δημόσιου και του υπαίθριου χαρακτήρα. Έμφαση δίνεται στο φυσικό στοιχείο, το οποίο επιστρέφει δυναμικά στην πόλη. Το ζήτημα της συλλογικής κατοίκησης στην πόλη εγείρει πτυχές και επιδράσεις για την πολιτική, την κοινωνία, την οικονομία, το φυσικό περιβάλλον, το κανονιστικό πλαίσιο και την ταυτότητα της περιοχής. Αρχικά εισάγονται πειραματικές μέθοδοι καταγραφής ενός εύρους από ενεργές συνιστώσες που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της καθημερινής αστικής εμπειρίας. Εξετάζονται καθιερωμένες πρακτικές συστηματοποίησης του αστικού και του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού με στόχο την οικολογική, πολιτισμική και κοινωνική βιωσιμότητα και ανθεκτικότητα της περιοχής, παράλληλα με την επανασύνδεση ποιοτήτων και κλιμάκων, αναγωγικά του πολίτη με την πόλη. Προτεραιότητες αναφορικά με την εργασία, την κοινωνικοποίηση, την αναψυχή, το εμπόριο και εξής ανταποκρίνονται σε υβριδικά σενάρια μέσω των οποίων οι ανθρωπογενείς δράσεις επανασυνδέονται μεταξύ τους προγραμματικά, καθώς και με το φυσικό στοιχείο. Ως αποτέλεσμα, τα οικοσυστήματα ανθρώπου και φύσης συναντώνται σε διατυπωμένες προθέσεις και αρχές σχεδιασμού του χώρου για κάθε κλίμακα μεγεθών. Προκρίνεται μια εκσυγχρονισμένη οικο-κοινωνική συνείδηση στον σχεδιασμό οδηγώντας σε λύσεις συχνά τολμηρές, μα πραγματοποιήσιμες, σε απάντηση σύγχρονων αγωνιών και των επιδιώξεων.

Architectural & Urban Design 1: Housing and Urban Dynamics

Andreas Nikolovgenis,
Yannis Zavoleas

The course introduces issues of urbanity and architecture from a sustainable perspective. Starting from collective habitation in an urban area, the everyday activities are reconnected to the network of heterogeneous urban phenomena. Dwelling is approached in terms of new possible relations between the individual and the society, in close reference to the qualities of place, including the gradations of its social structures and its public and open space character. Emphasis is placed on nature as a constructive element, which dynamically reclaims its presence in the city. The issue of collective habitation in the city raises aspects and effects with regards to politics, society, economy, the natural environment, the regulatory framework and the identity of an area. First, experimental methods are introduced to register a range of active components that contribute to the shaping of everyday urban experience. Established practices of systematizing urban and architectural design are examined with regards to ecological, cultural and social sustainability and resilience, also alongside various spatial qualities and scales, above all with regards to the citizen's relationship with the city. Priorities regarding work, socialisation, recreation, and commerce respond to hybrid scenarios through which human-made actions are reconnected programmatically, as well as with nature. In effect, human and natural ecosystems are linked together with regards to comprehensive intentions and principles about design decisions applicable across all sizes. A new eco-socially sensitive consciousness about design is being promoted, often leading to bold, but feasible solutions in response to current anxieties and aspirations.

Θεωρία 3: Κατοικία και Αστικές Δυναμικές

Νίκος Πατσαβός

Το μάθημα αποσκοπεί στην παραγωγή ενός εννοιολογικού και μεθοδολογικού χάρτη της σχέσης του ζητήματος της κατοικίας στην ανάπτυξη και εξέλιξη των ανθρώπινων οικισμών. Προτείνει μια καινοτόμο μέθοδο σκέψης για την πόλη που εντάσσει, πέραν των προθέσεων και διατυπώσεων των μελετητών και των φορέων ανάθεσης των έργων, τις διαφορετικές οπτικές ξεχωριστών «ομάδων συμφερόντων» (Stakeholders) που διεκδικούν τα δικά τους δικαιώματα στον ίδιο αστικό χώρο. Συνεπώς, η μέθοδος αυτή αφενός συνιστά τρόπο ανάλυσης των υφιστάμενων μελετών αλλά και μοντέλο σκέψης για πιθανές νέες μελέτες. Το μάθημα υιοθετεί μια σύνθετη δομή που αναπτύσσεται στους ακόλουθους άξονες: α) τη βαθμιαία εναλλαγή του ρόλου διδασκόντων-διδασκομένων ως προς το ποιος παράγει θεωρητικό λόγο και ποιος ασκεί οργανωμένη κριτική σε αυτόν, β) την ανάλογη βαθμιαία μετατόπιση της έμφασης της σχέσης ανάμεσα στην θεωρητική αυθεντία και τον κριτικό διάλογο σε αυτήν, και γ) τη θεματική οργάνωση των σχετικών αναφορών σε σύγχρονα και ιστορικά προηγούμενα. Ανάλογα, ένα πρόβλημα θεωρίας προσεγγίζεται διερευνητικά μέσω ανάλυσης, ερμηνείας και νοηματοδότησης περιεχομένου, ως προς έναν ευρύτερο άξονα. Μέσω αυτής της οδού, ενεργοποιούνται διαφορετικά πλαίσια ανάγνωσης και κατανόησης του νοήματος και των μεθόδων παρέμβασης στην πόλη, με συνέπεια οι προθέσεις να μεταφράζονται ως προς ερμηνευτικές παραμέτρους προσαρμοσμένες στο εκάστοτε πλαίσιο εφαρμογής. Έμφαση δίνεται επίσης στην απόδοση ενός σκεπτικού με κατάλληλους τρόπους, καθώς και στην επιστημολογική (θεωρητική και πρακτική) ταξινόμηση μιας προσέγγισης. Τέλος, κατανοούνται οι τρόποι διασύνδεσης του αρχιτεκτονικού και αστικού σχεδιασμού με την παραγωγή της κατοικίας και τις επιδράσεις της στη φυσιογνωμία του οικιστικού περιβάλλοντος.

Theory 3: Housing and Urban Dynamics

Nikolas Patsavos

The course aims to produce a conceptual and methodological map of the relationship of dwelling with the development and evolution of human settlements. It proposes an innovative method of thinking about the city that integrates, beyond the intentions and formulations of the designers and the bodies commissioning the projects, the different perspectives of separate stakeholders who claim their own authority in the same urban space. Therefore, this method provides a way of analyzing existing studies, and a model of thought applicable in new studies. The course adopts a complex structure that develops along the following axes: a) the gradual intertwining of the role of teacher-student in terms of who produces theoretical discourse and who critiques it; b) the shift in the relationship between theoretical authority and critical discourse; and c) the organization of relevant references to contemporary and historical precedents. In analogy, a problem of theory is approached exploratorily through analysis, interpretation and meaning of content, by a broader axis. Through this route, different frameworks for reading and understanding meaning and methods of intervention in the city are activated, so that the intentions are translated according to interpretive parameters adapted to the respective implementation context. Emphasis is also given on the development of a rationale in appropriate ways, as well as the epistemological (theoretical and practical) classification of an approach. Finally, the modes of interconnecting architectural and urban design and the production of housing are linked to their effects on the physiognomy of the residential environment.

Ιστορία και Θεωρία της Πόλης και της Πολεοδομίας

Κατερίνα Χριστοφοράκη

Το μάθημα αφορά στην πόλη, την ιστορία της και τις θεωρητικές προσεγγίσεις του φαινομένου της κατοίκησης και του δομημένου περιβάλλοντος. Ανάλογα μελετάται το ιστορικό και θεωρητικό πλαίσιο δημιουργίας, σύστασης και εξέλιξης των συγχρόνων πόλεων, των αστικοποιημένων περιοχών και των περιαστικών τοπίων. Θίγονται ζητήματα πρώτης κατοίκησης, διαφοροποίησης της μορφής της πόλης ανά περιόδους, ανάπτυξης και εξάπλωσής της, συρρίκνωσης, ή αναγέννησης και επανασχεδιασμού πόλεων, φτάνοντας μέχρι τους θεωρητικούς της πόλης στον 20ο αιώνα. Τέλος, αναπτύσσονται ζητήματα σύγχρονου πολεοδομικού σχεδιασμού με αναφορά στις προκλήσεις, τα εργαλεία παρέμβασης και τις δυνατότητες εξέλιξής του. Το μάθημα ακολουθεί τους παρακάτω άξονες: α) την παρουσίαση ερεθισμάτων με τη μορφή διαλέξεων, προβολών και αναγνωσμάτων στους φοιτητές για να προωθηθεί ο γόνιμος σχετικός προβληματισμός, β) την ενθάρρυνση της κριτικής σκέψης και ανάλυσης της πόλης στις πολλαπλές κλίμακες που αυτή παρουσιάζεται, και γ) τη συγκρότηση δομημένων παρουσιάσεων, παρατηρήσεων και ερευνητικών αποτελεσμάτων από τους φοιτητές πάνω σε θέματα που σχετίζονται με την πόλη και την πολεοδομία.

History and Theory of the City and Urban Planning

Katerina Christoforaki

The course focuses on the city, its history, and theoretical approaches to the phenomenon of habitation and the built environment. It examines the historical and theoretical context of the creation, composition, and evolution of contemporary cities, urbanised areas, and suburban landscapes. Issues such as primary habitation, the transformation of the city's form over time, its development and expansion, shrinkage or revival-redesign are addressed, reaching up to the 20th century urban theorists. Finally, the course emphasizes on issues of modern urban planning, with reference to challenges, intervention tools, and possibilities for its development. The course is developed along the following axes: a) The presentation of stimuli in the form of lectures, screenings, and readings to students in order to promote fruitful relevant reflection, b) The encouragement of critical thinking and analysis of the city at the multiple scales at which it is presented, and c) The development of structured presentations, observations, and research findings by students on topics related to the city and urban planning.

Επαγγελματική Πρακτική 1: Θεσμοί και Οργάνωση

Άγγελος Παπαγεωργίου

Ενώ η τεχνολογία σχεδιασμού και υλοποίησης εξελίσσεται με γοργούς ρυθμούς, δεν συμβαίνει το ίδιο με τους κανόνες παραγωγής του αρχιτεκτονικού έργου. Οι θεσμοί και η νομοθεσία παρουσιάζουν μια αξιοσημείωτη υστέρηση, όχι απαραίτητα αδικαιολόγητη, μα με αποτέλεσμα πολλές πρακτικές να εμφανίζονται παρωχημένες, τεχνικά και κοινωνικά. Η πολεοδομική νομοθεσία θέτει σημαντικές δεσμεύσεις, οι οποίες έχουν άμεσο αντίκτυπο στη μορφή των επιμέρους κατασκευών αλλά και της πόλης συνολικά. Οι Γενικοί Οικοδομικοί Κανονισμοί συγκροτήθηκαν στη βάση κοινωνικών αναγκών, ιδεολογικών προσεγγίσεων, τεχνογνωσίας και πολιτικών επιλογών. Η δυναμική, η μεταβολή στο χρόνο, αυτών των παραμέτρων επέφερε αναθεωρήσεις, βελτιώσεις και επιπλοκές. Έννοιες όπως υπόγειο, ημιυπαίθριος χώρος, ή στέγη, μας ταλαιπωρούν πολύ περισσότερο από το καθαυτό αρχιτεκτονικό πρόβλημα. Θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι η «πρακτική άσκηση» υποκαθιστά την αναγκαιότητα του μαθήματος. Εξάλλου, η παραγωγή του αρχιτεκτονικού έργου διεκπεραιώνεται στη συντριπτική του πλειοψηφία από «μη επώνυμους» μηχανικούς και, καθώς η «πρακτική» των τελειοφοίτων γίνεται σε μικρά γραφεία και κάτω από την πίεση της καθημερινότητας, η αναστοχαστική προσέγγιση εκφυλίζεται σε έκφραση δυσaréσκειας για τις υπηρεσίες και τους εργοδότες. Το μάθημα στοχεύει στην κατανόηση των πραγματικών δεδομένων, διαδικασιών και ενεργειών υλοποίησης του κτισμένου περιβάλλοντος. Οι νέοι απόφοιτοι θα διαμορφώσουν μια κριτική και νηφάλια άποψη, η οποία αφενός θα τους επιτρέψει να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις του επαγγέλματος, αφετέρου να διερευνήσουν τρόπους αναδιαμόρφωσης των ΓΟΚ για το μέλλον μας.

Professional Practice 1: Institutions and Organization

Angelos Papageorgiou

While design and implementation technology are evolving at a fast pace, the same is not true of the rules governing the production of architectural work. Institutions and legislation are lagging, not necessarily without justification, but with the result that many practices appear outdated, both technically and socially. Urban planning legislation sets significant commitments that have a direct impact on the form of individual structures and the city as a whole. The General Building Regulations were established on the basis of social needs, ideological approaches, know-how and political choices. The dynamics, the change over time, of these parameters has brought about revisions, improvements and complications. The institutionalized concepts of basement, semi-outdoor space, or roof, trouble us much more than the architectural problem itself. One could argue that the "practical training" replaces the necessity of the course. Besides, the production of architectural work is carried out in its vast majority by "non-famous" engineers and, as the "practical training" of graduates takes place in small offices, and under the pressure of everyday work, the reflective approach degenerates into an expression of dissatisfaction with the public services and clients. The course aims to understand the real data, processes and implementation actions of the built environment. The new graduates will develop a critical and sober perspective, which will, on the one hand, allow them to meet the demands of the profession and, on the other, to explore ways to reshape the Regulations of our future.

Ξένες Γλώσσες - Αρχιτεκτονική Ορολογία

Αναστασία Κωστούλα

Το μάθημα εντάσσεται στη σειρά μαθημάτων «Αγγλικά για Ειδικούς Σκοπούς» και «Αγγλικά για Ακαδημαϊκούς σκοπούς» (ESP/EAP, English for Specific Purposes and English for Academic Purposes). Εστιάζει στην ανάπτυξη δεξιοτήτων βασισμένων στο πλαίσιο και την ικανότητα επικοινωνίας σε εργασιακό περιβάλλον, καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα από θέματα που σχετίζονται με το αντικείμενο των αρχιτεκτονικών σπουδών. Οι δυο βασικές ενότητες του μαθήματος είναι: α) Κείμενα με Αρχιτεκτονική Ορολογία και Ασκήσεις, και β) Ακαδημαϊκή Γραφή και Γλωσσικά φαινόμενα. Η βήμα-προς-βήμα διδασκαλία της κάθε ενότητας εμπλέκει τους φοιτητές στις τέσσερις γλωσσικές δεξιότητες-κλειδιά: ανάγνωση, γραφή, κατανόηση ακρόασης, και παραγωγή προφορικού λόγου. Ανάλογα, το μάθημα αποσκοπεί στην εξοικείωση των φοιτητών αρχιτεκτονικής με την επιστημονική ορολογία της ειδικότητάς τους, στη μετάφραση και σύνταξη αγγλικών κειμένων με σωστή χρήση των όρων και στη διάδραση στην τάξη στην Αγγλική γλώσσα. Μαθαίνοντας και κατακτώντας το λεξιλόγιο της ειδικότητάς τους, δίνει τη δυνατότητα στους φοιτητές να κατανοούν και να αναλύουν κριτικά εξειδικευμένα κείμενα και άρθρα, να παρακολουθούν διαλέξεις αρχιτεκτονικής στα αγγλικά, να μελετούν και να χρησιμοποιούν ξενόγλωσση βιβλιογραφία, να εφαρμόζουν ακαδημαϊκές τεχνικές για τη συγγραφή εργασιών, να συμμετέχουν σε συζητήσεις στα Αγγλικά σχετικές με το αντικείμενο των σπουδών τους και να χρησιμοποιούν τις γνώσεις τους στην εκπόνηση και παρουσίαση διπλωματικών εργασιών και τη δημοσίευση άρθρων.

Foreign Languages - Architectural Terminology

Anastasia Kostoula

The course is part of “English for Specific Purposes and English for Academic Purposes” (ESP/EAP) curriculum. It focuses on developing students’ context-based skills in English and the communicative competence in a work environment covering a wide range of topics related to the architectural field of study. The two main sections of the course are: a) Texts with Architectural Terminology and Exercises, and b) Academic Writing and Linguistic Phenomena. The step-by-step teaching of each section immerses students in the four key language components: reading, writing, listening, and speaking. Accordingly, the course aims to familiarize architecture students with scientific and specialized vocabulary of their domain, to translate and write English texts with appropriate use of terminology and to interact in the classroom in the English language. Learning and dominating vocabulary of their field enables the students to understand and critically analyze specialized texts and articles, follow lectures in architecture in English, study and use foreign language literature, apply academic techniques for writing essay assignments, participate in discussions related to their subject in English and use their knowledge in developing and presenting thesis projects and publishing articles.

Ειδικά Θέματα Σχεδιασμού 1: Σχεδιασμός Εσωτερικού Χώρου

Korina Filoxenidou

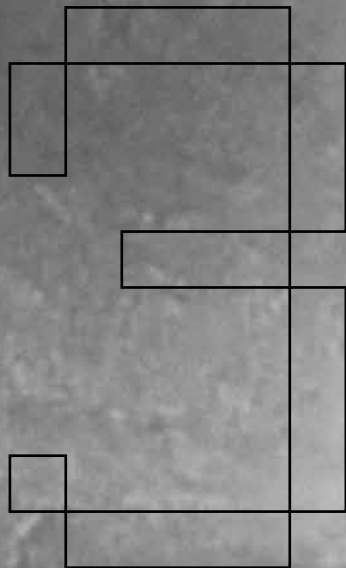
Το εργαστηριακό αυτό μάθημα εστιάζει στον σχεδιασμό εσωτερικών χώρων μικρής κλίμακας, που προορίζονται για διευρυμένες και ποικίλες ομάδες χρηστών. Οι προτεινόμενοι χώροι, καθώς και το πρόγραμμά τους, παρουσιάζουν σύνθετες λειτουργικές απαιτήσεις που προκύπτουν από τη δημιουργική συνύπαρξη διαφορετικών σεναρίων χρήσης. Με αυτόν τον τρόπο ο εσωτερικός χώρος αντιμετωπίζεται ως ένα πεδίο στο οποίο μπορούν να δοκιμαστούν νέες συνθήκες λειτουργίας, να εξεταστούν αναπάντεχες πιθανότητες συνύπαρξης, και να διαμορφωθούν πρωτότυπες προτάσεις που επιχειρούν να αναθεωρήσουν τις ενδεχόμενες προκατασκευασμένες αντιλήψεις. Αυτή η φιλοσοφία του σχεδιασμού διαπερνά όλες τις κλίμακες, από την κλίμακα της χωρικής οργάνωσης ως τις κλίμακες των λεπτομερειών και όλες τις σχεδιαστικές χειρονομίες, από το διάγραμμα χωροθέτησης, την κάτοψη, τον σχεδιασμό των ειδικών κατασκευών, την επιλογή των υλικών και τον σχεδιασμό των σεναρίων του τεχνητού φωτισμού του χώρου. Ο εσωτερικός χώρος γίνεται αφορμή για να τεθούν προς συζήτηση τα ζητήματα της σχέσης του παλιού με το νέο, του μόνιμου με το εφήμερο, της αειφορίας, της σχέσης της αρχιτεκτονικής με την οπτική επικοινωνία, καθώς και της δυνατότητας της χρήσης της αρχιτεκτονικής και του design ως επικοινωνιακών εργαλείων.

Architectural Design Special Topics: Interior Architecture

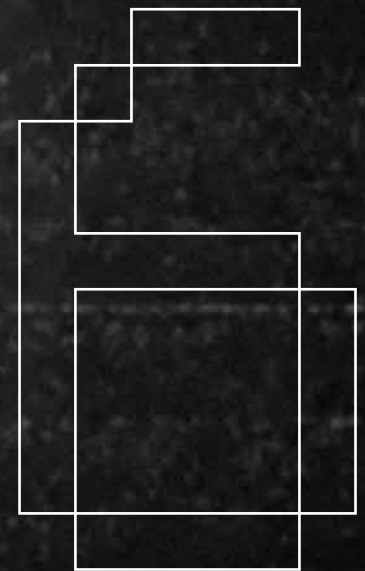
Korina Filoxenidou

This workshop-based course focuses on the design of small-scale interior spaces intended for expanded and diverse groups of users. The proposed spaces, as well as their programs, present complex functional requirements that arise from the creative coexistence of different usage scenarios. In this way, the interior space is approached as a field where new operating conditions can be tested, unexpected possibilities of coexistence can be examined, and original proposals can be developed that seek to challenge preconceived notions. This design philosophy permeates all scales, from spatial organization to detailed design, and all design gestures, from spatial diagrams, floor plans, and the design of specialized constructions, to material selection and artificial lighting scenarios. The interior space becomes an opportunity to address issues such as the relationship between old and new, permanent and temporary, sustainability, the connection between architecture and visual communication, as well as the potential use of architecture and design as communication tools.

3^ο ΕΤΟΣ
3RD YEAR

6^ο ΕΞΑΜΗΝΟ
6TH SEMESTER

Αρχιτεκτονικός & Αστικός Σχεδιασμός 2: Δημόσιο Κτήριο και Αστικά Φαινόμενα

Κατερίνα Κοτζιά,
Πολυξένη Μάντζου

Το μάθημα διερευνά τη σχέση μεταξύ αρχιτεκτονικής και αστικότητας μέσα από τη μελέτη του δημόσιου κτιρίου ως συντελεστή ενεργοποίησης αστικών φαινομένων, συλλογικής δράσης και κοινωνικής έκφρασης. Ανάλογα, εμβαθύνει στην κατανόηση της αστικής εμπειρίας, εντάσσοντας την αρχιτεκτονική στο ευρύτερο πλαίσιο των αστικών μετασχηματισμών. Πρόσθετα, καλύπτει τη δυναμική αλληλεπίδραση ανάμεσα στις κατασκευαστικές, λειτουργικές και συμβολικές διαστάσεις του δημόσιου κτιρίου και το πολύπλοκο πλέγμα κοινωνικών, πολιτισμικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών δυνάμεων που χαρακτηρίζουν το αστικό περιβάλλον. Η σχέση του δημόσιου κτιρίου με τον αστικό ιστό εγείρει ζητήματα κοινωνικής και πολιτισμικής ταυτότητας του χώρου, πολιτικής οικονομίας της πόλης, διαβαθμίσεων κοινωνικότητας, σχέσεων δημόσιου και ιδιωτικού, συλλογικής συνείδησης και ποιότητας ζωής στον αστικό χώρο. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη βιωσιμότητα και στην ανθεκτικότητα ενός συνδυαστικού περιβάλλοντος ανθρώπου και φύσης ως θεμελιώδη προϋπόθεση βιωσιμότητας ενός κοινού οικοσυστήματος μεταξύ τους. Προτείνεται μια διεπιστημονική προσέγγιση των αστικών φαινομένων που συνδέει την αρχιτεκτονική πρακτική με τις ανθρωπιστικές επιστήμες, την κοινωνιολογία και τη γεωγραφία. Μέσω ενός συνδυασμού θεωρίας, κριτικής ανάλυσης αρχών σχεδιασμού και παραδειγμάτων και πρακτικών εργαστηρίων εφαρμογής, οι αρχιτεκτονικές και αστικές συνθήκες ερμηνεύονται και αξιολογούνται προκειμένου για την πειραματική ανάπτυξη καινοτόμων λύσεων για το αστικό τοπίο υπό μια σύγχρονη οπτική.

Architectural & Urban Design 2: Public Building and Urban Phenomena

Katerina Kotzia,
Polyxeni Mantzou

The course explores the relationship between architecture and urbanity through the study of the public building as a trigger of urban phenomena, social expression and collective action. Accordingly, it deepens our understanding of urban experience, placing architecture in the broader context of urban transformations. In addition, it covers the dynamic interplay between the structural, functional and symbolic dimensions of the public building and the complex web of social, cultural, economic and environmental forces that characterise the urban environment. The relationship between the public building and the urban fabric raises issues of social and cultural identity of space, the political economy of the city, gradients of sociality, public-private relations, collective consciousness and quality of urban life. Emphasis is placed on the sustainability and resilience of a combined human and natural environment as a key prerequisite for the sustainability of a shared ecosystem between them. An interdisciplinary approach to urban phenomena is proposed, linking architectural practice with the humanities, sociology and geography. Through a combination of theory, critical analysis of design principles and examples and hands-on workshops, architectural and urban conditions are interpreted and evaluated so that to experimentally develop innovative solutions for the urban milieu from a contemporary perspective.

Εικαστικά και Χώρος

Μαρία Κριαρά

Το αντικείμενο του μαθήματος συγκροτείται γύρω από τα θεμελιώδη ερωτήματα «τι», «πού», «πώς» και «γιατί». Υπό το φως αυτών των ερωτημάτων, και μέσω μιας σειράς αναθέσεων κλιμακούμενων απαιτήσεων, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του εργαστηρίου καλούνται να πραγματοποιήσουν τρεις in situ/site-specific επεμβάσεις, να διερευνήσουν θέματα ερμηνείας, χειρονομίας, νοήματος - μορφής και περιεχομένου - υλικότητας, χρώματος, υφής, κλίμακας, σωματικότητας, αφηγηματικότητας, αναπαράστασης, έρευνας, μεθόδου, διαδικασίας, συγκειμενικότητας, διακειμενικότητας, και επικοινωνίας, και να προβληματιστούν πάνω στις εννοιολογικές παραμέτρους, όσο όμως και στις μορφικές, φαινομενολογικές, απτικές και αισθητικές ποιότητες των εικαστικών εγκαταστάσεων και επεμβάσεων. Στο πλαίσιο του μαθήματος δίνεται μεν προτεραιότητα στη σκέψη, και όχι υποχρεωτικώς στην κατάκτηση δεξιοτήτων. Τονίζεται, ωστόσο, ότι αυτή η σκέψη δύσκολα συγκροτείται εκτός του εργαστηρίου και του «ανοιχτού πεδίου» εντός του οποίου διαμορφώνεται το βλέμμα του/της «εικαστικού» και εμπλουτίζεται ή επαναπροσδιορίζεται εκείνο του/της αρχιτέκτονα, όπου η φυσική (χειρωνακτική) τριβή με το εκάστοτε ζήτημα αναδεικνύει, όχι μόνο τα πρακτικά, αλλά και τα θεωρητικά προβλήματα και τις ιδέες που δυνητικά το συνέχουν, και όπου η προσωπική επιθυμία, ο πειραματισμός, η επιτυχία, και το ατύχημα συνδιαλέγονται με την ιστορική αναφορά και τη σύγχρονη εικαστική, περιβαλλοντική και πολιτισμική συνθήκη.

Arts and Space

Maria Kriara

The subject matter of the course is structured around the fundamental questions "what", "where", "how" and "why". In light of these questions, and through a series of assignments of escalating challenges, students are asked to make three in situ/site-specific interventions to explore issues of interpretation, gesture, meaning - form and content - materiality, colour, texture, scale, physicality, narrativity, representation, research, method, process, contextuality, intertextuality, and communication, and to reflect on the conceptual parameters as well as the formal, phenomenological, tactile and aesthetic qualities of visual installations and interventions. Within the course, priority is given to thinking, but not necessarily to the acquisition of skills. It is stressed, however, that this thinking is hardly constituted outside the workshop and the "open field" within which the gaze of the "visual artist" is formed and that of the architect is enriched or redefined, where the physical (manual) friction with the issue at hand raises not only the practical, but also the theoretical problems and ideas that potentially underpin it, and where personal desire, experimentation, success, and accident intertwine with historical reference and contemporary visual, environmental and cultural conditions.

Θεωρία 4: Η Αρχιτεκτονική της Δημόσιας Σφαίρας

Ανδρέας Νικολοβγένης

Το μάθημα παρουσιάζει την «αρχιτεκτονική της δημόσιας σφαίρας» ως ένα σύνθετο αρχιτεκτονικό ζήτημα, το οποίο τροφοδοτείται από τα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά, φιλοσοφικά και τεχνολογικά δεδομένα που νοούνται ως το συγκείμενο συγκείμενο (context) όπου παράγεται η αρχιτεκτονική. Η δημόσια σφαίρα προσεγγίζεται μέσω προβληματισμών για την πόλη, καθώς και θεμελιωδών έργων αρχιτεκτόνων που έδρασαν από τις αρχές και με έμφαση κατά το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα. Ταυτόχρονα αναλύονται και σχολιάζονται κείμενα φιλοσόφων και λογοτεχνικών κριτικών που καλύπτουν την ίδια χρονική περίοδο και συσχετίζονται με σημαντικά αρχιτεκτονικά έργα, υλοποιημένα και μελέτες τα οποία διαμόρφωσαν τη σκέψη της εποχής. Μέσω αυτής της οδού, η αρχιτεκτονική δημιουργία γίνεται αντιληπτή ως ένα διαμεσολαβημένο φαινόμενο, ενώ αντίστοιχα κατανοείται πώς οι μετασχηματισμοί του 20ου αιώνα τροφοδότησαν το σχετικό discourse για την αρχιτεκτονική και την πόλη. Αντίστοιχα, αποσαφηνίζεται ένα πλήθος αρχιτεκτονικών εννοιών, καθώς συσχετίζονται με τα αντίστοιχα αρχιτεκτονικά έργα και μελέτες.

Theory 4: Architecture of the Public Sphere

Andreas Nikolovgenis

The course presents the "architecture of the public sphere" as a complex architectural issue, which is enriched by the social, economic, political, philosophical and technological data understood as the context in which architecture is produced. The public sphere is approached through speculations about the city, compared with fundamental works by architects that were active from the early and mainly during the second half of the 20th century. At the same time, texts by philosophers and literary critics covering the same period are analysed and commented on, and correlated with significant architectural projects, built ones and ones that remained on-paper, that shaped the intellect of the era. Through this pathway, architectural creativity is understood as a mediated phenomenon, while in this regards it is understood how the transformations of the twentieth century fed the related discourse on architecture and the city. Correspondingly, several architectural concepts are clarified as they are related to corresponding architectural projects and studies.

Επαγγελματική Πρακτική 2: Οργάνωση και Διαχείριση Μελετών

Άγγελος Παπαγεωργίου

Κοινή διαπίστωση των τελειοφοίτων, στο ξεκίνημα της επαγγελματικής δραστηριότητας, είναι η διάσταση μεταξύ αρχιτεκτονικής εκπαίδευσης και πραγματικότητας. Παρατηρείται ένα φαινόμενο υστέρησης στην εισαγωγή νέων τάσεων, σε διαστήματα δεκαετίας: από την ιδεολογική προσέγγιση στην ακαδημαϊκή διδασκαλία και τελικά στην θεσμοθετημένη πρακτική. Η νεοελληνική πολυκατοικία και η ελληνική «μεζονέτα» αποτελούν αποκλειστική σχεδόν μέριμνα του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού με αποτέλεσμα μια αδιέξοδη αναπαραγωγή αστικής ανάπτυξης. Παράλληλα ο Κτιριολογικός Κανονισμός και κυρίως οι Μορφολογικοί Κανονισμοί έχουν οδηγήσει στην διαμόρφωση ενός υβριδικού τύπου «ενταγμένου» κτιρίου, που «συνάδει» με το δομημένο περιβάλλον των άλλων «ενταγμένων» κτιρίων και για αυτό ακριβώς συνιστά τύπο. Οι φορείς προστασίας και ελέγχου εφαρμογής των Κανονισμών είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος και το Υπουργείο Πολιτισμού, γεγονός που περιπλέκει συνήθως τα πράγματα. Κάθε φορέας υπερθεματίζει σε αισθητική και περιβαλλοντική ευαισθησία, με τα ζητήματα κόστους/οφέλους να έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Πρόκειται όμως για θέματα που απασχολούν διαχρονικά το χρηματοδότη ή εργοδότη ενός έργου, ιδιώτη ή Δημόσιο, και βαρύνουν με μεγάλες ευθύνες τον μηχανικό. Σε απάντηση της παραπάνω πρόκλησης, το μάθημα στοχεύει στην ποσοτικοποιημένη, ψύχραιμη και υπεύθυνη αντιμετώπιση της μελέτης τόσο σε περιβάλλον γραφείου όσο και εργοταξίου.

Professional Practice 2: Project Organisation and Management

Angelos Papageorgiou

A common observation of graduates, at the beginning of their professional activity, is the difference between architectural education and reality. A phenomenon of hinderance in the introduction of new trends may be noticed at intervals of a decade: from ideological approach to academic teaching and finally to institutionalized practice. The modern Greek apartment building and the Greek "maisonette" are almost the exclusive concern of the New Building Code, resulting in a dead-end reproduction of urban development. At the same time, the Building Regulations and especially the Morphological Regulations have led to the formation of a hybrid type of 'integrated' building, which is 'consistent' with the built environment of other 'integrated' buildings and therefore constitutes a type. The protection and enforcement bodies for the Regulations are the Ministry of Environment and the Ministry of Culture, which usually complicates matters. Each body overemphasizes aesthetic and environmental sensitivity, with cost/benefit issues being pushed aside. But these are issues that have been of long-standing concern to the funder or employer of a project, private or public, and respond to major responsibilities for the engineer. To meet the above challenge, the course aims to provide a quantified, calm and responsible approach to design in both the office and site environment.

Ειδικά Θέματα 2α: Επιστήμη και Τεχνολογία Υλικών στη Σύγχρονη Αρχιτεκτονική

Άννα Τσουμάνη

Το μάθημα αποσκοπεί στην κατανόηση των βασικών ιδιοτήτων και της συμπεριφοράς των σημαντικότερων υλικών που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή τεχνικών έργων. Παρουσιάζεται η ιστορική εξέλιξη της τεχνολογίας δομικών υλικών. Επιπλέον, δίνεται έμφαση στις φυσικές και μηχανικές ιδιότητες των δομικών υλικών με σκοπό την κατανόηση του τρόπου επιλογής τους στις κατασκευές. Στοχεύει στην γνωριμία με ειδικά παραδοσιακά και σύγχρονα δομικά υλικά και στην επαφή με κανονισμούς/ προδιαγραφές βασικών δομικών υλικών. Παράλληλα, παρουσιάζονται χαρακτηριστικά παραδείγματα αρχιτεκτονικών έργων με έμφαση στα επιλεγθέντα δομικά υλικά και τις απαιτήσεις του κάθε έργου.

Special Topics 2a: Materials Science and Technology in Contemporary Architecture

Anna Tsoumani

The course aims at understanding the basic properties and behaviour of the most important materials used in the construction of technical works. The historical development of construction materials technology is presented. In addition, emphasis is placed on the physical and mechanical properties of construction materials in order to understand how they are selected in construction. It aims to introduce specific traditional and modern building materials and to get acquainted with regulations/specifications of basic building materials. At the same time, typical examples of architectural projects are presented with emphasis on the selected building materials and the requirements of each project.

Ειδικά Θέματα 2β: Ολιστικός Σχεδιασμός και Μέθοδοι (BIM)

Αναστάσης Φλώρος

Το μάθημα έχει ως αντικείμενο την εισαγωγή στην τεχνολογία BIM (Building Information Modeling) ως μια σύγχρονη διαδικασία υλοποίησης των έργων υποδομής (σχεδιασμός, μελέτη, κατασκευή, λειτουργία) καθώς συνδυάζεται και με άλλα ψηφιακά εργαλεία και εφαρμογές. Το BIM αποτελεί ένα σύνολο διαδικασιών σε ένα κατάλληλα οργανωμένο ψηφιακό περιβάλλον, μέσα στο οποίο γίνεται χρήση διαφορετικών τεχνολογιών και μεθοδολογιών προκειμένου να εκπονηθούν μελέτες για αρχιτεκτονικά έργα. Μέσω αυτών των διαδικασιών επιτυγχάνεται α) η οργάνωση και ψηφιακή καταγραφή των στοιχείων της μελέτης, της κατασκευής και της λειτουργίας του εκάστοτε έργου, β) η δημιουργία μιας βάσης δεδομένων που συμβάλλει στον βέλτιστο σχεδιασμό, την εύρυθμη λειτουργία και την επιτυχή υλοποίηση όλων των φάσεων της κατασκευής, και γ) η συνεργασία, ταυτόχρονη αλληλεπίδραση, συγχρονισμός και αυτόματη ενημέρωση των εμπλεκόμενων (αρχιτέκτονες, μηχανικοί, μελετητές, κατασκευαστές κτλ.). Ανάλογα, το μάθημα εισάγει στα σχετικά λογισμικά και τους τρόπους με τους οποίους τα ετερόκλητα δεδομένα και οι σχετικές ειδικότητες συνεργάζονται μεταξύ τους κατά τη μελέτη και κατασκευή ενός αρχιτεκτονικού έργου.

Special Topics 2b: Holistic Design and Methods (BIM)

Anastassis Floros

This course is an introduction to BIM (Building Information Modeling) technology as a contemporary process for the implementation of infrastructure projects (design, management, construction, operation) also combined with other digital tools and applications. BIM consists of a set of processes in a properly organized digital environment, in which different technologies and methodologies are used to carry out tasks for architectural projects. With these processes, it is possible to achieve a) the organization and digital recording of the design, construction and operation elements of the project in question, b) the development of a database that contributes to the optimal design, smooth operation and successful implementation of all construction phases, and c) the collaboration, concurrent interaction, synchronization and automatic updating of those involved (architects, engineers, designers, builders, etc.). Accordingly, the course introduces the relevant software and the ways in which disparate data and involved specializations collaborate with each other during the design and construction of an architectural project.

Ειδικά Θέματα 2γ: Χωρική Ανάλυση & Αστικές Δυναμικές (Gis)

Βαγγέλης Μπράχος,
Νίκος Πατσαβός

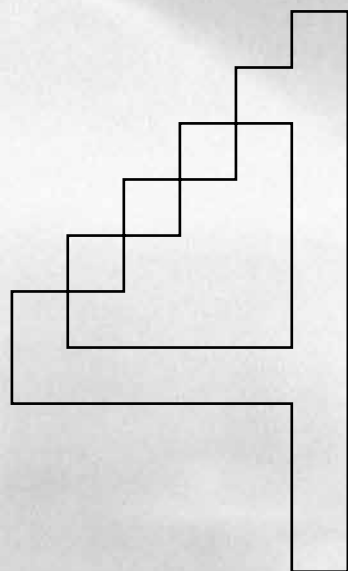
Το μάθημα αποσκοπεί στην απόκτηση από τους φοιτητές γνώσης στο πεδίο της επιστήμης της Γεωπληροφορικής και των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών G.I.S. Στοχεύει, αφενός στην στη δημιουργία υποβάθρου κατανόησης των χωρικών - γεωγραφικών δεδομένων, αφετέρου στην εφαρμογή χωρικών διεργασιών ανάμεσα σε χωρικά - γεωγραφικά δεδομένα σε Περιβάλλον G.I.S. Πιο συγκεκριμένα οι φοιτητές κατά τη διάρκεια του μαθήματος θα αποκτήσουν γνώσεις σχετικά με α) το τρόπο εύρεσης χωρικών δεδομένων, β) τον τρόπο δημιουργίας χωρικών δεδομένων και γ) τον τρόπο επεξεργασίας χωρικών δεδομένων. Επίσης, οι φοιτητές θα αποκτήσουν γνώσεις δημιουργίας χαρτών μέσω των μεθόδων χαρτοσύνθεσης. Πέραν των χωρικών διεργασιών οι φοιτητές θα ενταχθούν στα συστήματα αναφοράς και στο προσδιορισμό θέσης των δεδομένων που αναλύσουν, βάσει των Παγκόσμιων Συστημάτων Αναφοράς αλλά και αυτά που χρησιμοποιούνται στην Ελλάδα. Τέλος, μετά το πέρας του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι ικανοί να εφαρμόζουν τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει σε θέματα που αφορούν την Αρχιτεκτονική και ιδιαίτερα ως προς την περιγραφή, ανάλυση και ερμηνεία των αστικών δυναμικών ως προϋπόθεση του σχεδιασμού.

Special Topics 2c: Spatial Analysis & Urban Dynamics (GIS)

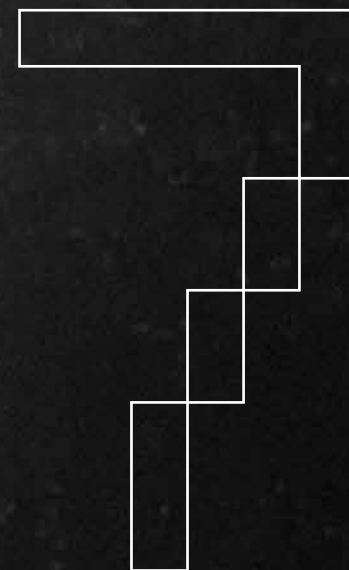
Vangelis Brachos,
Nikolas Patsavos

The course aims to provide students with knowledge in the field of Geoinformatics and Geographic Information Systems G.I.S. It aims, on the one hand, to create a background of understanding of spatial - geographical data, and on the other hand, to apply spatial processes between spatial - geographical data in G.I.S. More specifically, during the course students will acquire knowledge about a) how to find spatial data, b) how to create spatial data, and c) how to process spatial data. Students will also gain knowledge of map creation through map synthesis methods. In addition to spatial processes, students will be introduced to the reference systems and positioning of the data they analyse, based on the World Reference Systems and those used in Greece. Finally, upon completion of the course, students will be able to apply the knowledge they have acquired to issues related to Architecture, especially at the description and interpretative analysis of urban dynamics as a prerequisite for design.

4^ο ΕΤΟΣ
4TH YEAR

7^ο ΕΞΑΜΗΝΟ
7TH SEMESTER

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 5

Κατερίνα Κοτζιά,
Κορίνα Φιλοξενίδου

Το εργαστηριακό αυτό μάθημα διερευνά προκλήσεις αρχιτεκτονικού σχεδιασμού που αφορούν κτίρια ή συγκροτήματα με σύνθετες προγραμματικές απαιτήσεις. Μέσα από διαλέξεις, παρουσιάσεις και ασκήσεις που κορυφώνονται στο βασικό σχεδιαστικό θέμα, το μάθημα εξετάζει την αλληλεπίδραση κοινωνικών, λειτουργικών και τεχνικών παραμέτρων στην αρχιτεκτονική. Δίνεται έμφαση στον ρόλο του κτιρίου τόσο μέσα στον αστικό ιστό όσο και στο φυσικό περιβάλλον. Κεντρικό ζήτημα του μαθήματος αποτελεί η διερεύνηση της κατοίκησης, της συμβίωσης και της εξελισσόμενης δυναμικής της κοινωνικής αλληλεπίδρασης. Αυτά τα θέματα πλασιώνονται μέσα στις ρευστές και συγκρουσιακές συνθήκες της αστικής και περιφερειακής συνύπαρξης. Το εργαστήριο τοποθετεί το κτίριο τόσο ως δέκτη αυτών των συνθηκών όσο και ως ενεργό παράγοντα διαμόρφωσης της ταυτότητας του τόπου. Μια σειρά από ερμηνευτικές και σχεδιαστικές ασκήσεις επικεντρώνονται στο πώς η αρχιτεκτονική διαμεσολαβεί στη σχέση της με το περιβάλλον, εξετάζοντας στρατηγικές ενσωμάτωσης και σχεδιαστικής ανταπόκρισης στο εκάστοτε πλαίσιο. Οι φοιτητές/τριες συμμετέχουν σε ενδελεχή έρευνα της περιοχής παρέμβασης, αναλύοντας τις υπάρχουσες χωρικές συνθήκες της και τις υφιστάμενες υποδομές. Αυτή η αναλυτική βάση ενημερώνει τις σχεδιαστικές τους προτάσεις, οι οποίες εστιάζουν σε κρίσιμες κοινωνικές διαστάσεις ενώ ταυτόχρονα προάγουν δημιουργικές, ευαίσθητες στο πλαίσιο λύσεις. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, οι φοιτητές καλούνται να συνθέσουν τεχνική ακρίβεια με εννοιολογικό βάθος, αναπτύσσοντας μια κριτική προσέγγιση στον ρόλο της αρχιτεκτονικής στη σύγχρονη αστική ζωή.

Architectural Design 5

Korina Filoxenidou,
Katernia Kotzia

The studio explores architectural design challenges involving buildings or complexes with intricate programmatic demands. Through lectures, presentations, and iterative exercises culminating in the primary design project, the course investigates the interplay of social, functional, and technical factors in architecture. It emphasizes the building's role within both the urban fabric and the natural environment. Central to the studio is an exploration of habitation, cohabitation, and the evolving dynamics of social interaction. These themes are framed within the fluid and contested conditions of urban and peri-urban coexistence. The studio positions the building as both a receptor of these conditions and an active agent in shaping site identity. A series of interpretive and design exercises focus on how architecture mediates its relationship to context, examining strategies for environmental integration and site-specific responsiveness. The students engage in rigorous research on the intervention site, analyzing its existing spatial and infrastructural conditions. This analytical groundwork informs their design proposals, which address critical social dimensions while fostering creative, context-sensitive solutions. Through this process, the students are challenged to synthesize technical rigor with conceptual depth, developing a critical perspective on architecture's role in contemporary urban life.

Ειδικά Θέματα Σχεδιασμού 2α

Γιάννης Ζαβολέας

«Σχεδόν» Αρχιτεκτονική: Δυναμικές Αλληλεπιδράσεις Αστικών Φαινομένων. Προηγμένες υπολογιστικές προσεγγίσεις στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό εστιάζουν συνήθως σε ποσοτικά, δηλαδή μετρήσιμα, δεδομένα. Όμως, δεν είναι κάθε πληροφορία ή δεδομένο που αφορά ένα πρόβλημα αρχιτεκτονικού σχεδιασμού σε κάθε περίπτωση μετρήσιμα. Για παράδειγμα, φυσικά ή κοινωνικά φαινόμενα περιγράφονται συχνά προσεγγιστικά, καθώς οι μακροχρόνιες αλληλεπιδράσεις και συνέπειές τους είναι συζητήσιμες και ασαφείς, με τις προβλέψεις να συνιστούν περισσότερο εκτιμήσεις, παρά ακλόνητους ισχυρισμούς. Σε προέκταση του προβληματισμού αυτού, στο ειδικό αυτό ερευνητικό εργαστήριο σχεδιασμού αναζητούνται τα όρια συνέργειας ανάμεσα στο υποκείμενο που σχεδιάζει και τις μεθόδους και τα εργαλεία τα οποία χρησιμοποιούνται ειδικά κατά τις αρχικές φάσεις συγκρότησης ιδεών. Συγκεκριμένα, προκρίνονται συνδυαστικοί τρόποι κριτικής διερεύνησης μέσω πειραματικών εφαρμογών του σχεδίου, του φυσικού μοντέλου και των ψηφιακών υπολογιστικών μεθόδων, που να ενθαρρύνουν τη δημιουργική σκέψη. Εισάγονται ημι-αυτοματοποιημένες μέθοδοι εισόδου/εξόδου δεδομένων μέσω εργαλείων δυναμικής προσομοίωσης. Τα δεδομένα αυτά είναι συχνά διεπιστημονικού προσδιορισμού, ενώ καταγράφονται από «θολές», διαισθητικές και μη σαφώς καθορισμένες διαδικασίες. Ως πεδίο εφαρμογής προτείνεται ένα πρόβλημα σχεδιασμού αστικής ή/και αρχιτεκτονικής κλίμακας με αυξημένη συνθετότητα όπως αυτή προκύπτει από την ανάλυση και παραμέτρους που ενεργοποιούνται σε δυναμικά περιβάλλοντα εργασίας - ψηφιακά και αναλογικά - σε αναζήτηση νέων ιδεών. Μέσω των πειραματισμών αυτών αναπτύσσονται το σκεπτικό και οι κύριες συνθετικές αρχές μιας πρότασης, συχνά ως απρόσμενες, μη συμβατικές αλλά και ιδιαίτερα δημιουργικές κατευθύνσεις στον σχεδιασμό.

Special Design Topics 2a

Yannis Zavoleas

‘Almost’ Architecture: Dynamic Interaction of Urban Phenomena. Advanced computational approaches to architectural design usually focus on quantitative, i.e. measurable, data inputs. However, information that concerns an architectural problem is not always equally measurable. For example, physical and social phenomena are often described in approximate terms, as their long-term influences and consequences are debatable or even unclear, with predictions consisting of rather estimates than firm positions. In response, this advanced design research studio seeks to explore the limits of synergy between the subject of architectural design and the methods and tools it uses especially during the initial phases of ideation. Specifically, it seeks combinatorial modes of critical inquiry through experimental applications of drawing, physical model making and computing that are supportive of creative thinking. Semi-automated methods of data input/output through dynamic simulation tools are introduced. Such data are often of interdisciplinary origin, registered by ‘fuzzy’ and intuitive, not fully controlled processes. The approach is tested over an urban and/or architectural design problem of increased complexity as set during analysis, whose complex parameters are then activated in dynamic working platforms - digital and analogue ones - in search of new ideas. These experimentations are used define the concept and the main compositional principles of a project, as unexpected, unconventional but highly innovative directions to design.

Ειδικά Θέματα Σχεδιασμού 2β

Πολυξένη Μάντζου

Το μάθημα εστιάζει σε σύγχρονα ζητήματα σχεδιασμού, που αφορούν διαφορετικούς τομείς του σχεδιασμού, συνδέονται με δημόσια κτίρια και χώρους και εμπερικλείουν ερωτήματα σχετικά με την ένταξη του κτιρίου στο περιβάλλον, επανάχρηση, τον αειφόρο σχεδιασμό, ιδωμένα μέσα από το πρίσμα θεωρητικών προσεγγίσεων που διευκολύνουν μία συνολική αντιμετώπιση. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος διερευνώνται δίπολα όπως: Τύπος/Υβρίδιο, Φύση / Τεχνητό, Αδράνεια /Αλλαγή, Λειτουργία/ Μορφή, Υλικό/ Άυλο και Ψηφιακό, Δημιουργός / Κοινωνία, Μοναδικό αντικείμενο /Assemblage, Κληρονομιά / Παράδοση, Διαχρονικότητα /Χρονισμός κι εξετάζονται έννοιες όπως αυτές των δρώντων-δικτύων, του προγράμματος, της συνθήκης πεδίου, μεταξύ άλλων. Στο μάθημα ο σχεδιασμός καλύπτει πολλές διαφορετικές κλίμακες και ζητήματα σχετικά με την πόλη, το τοπίο, την ιστορία, την τεχνολογία, τη βιοκλιματική/ενεργειακή συμπεριφορά του κτιρίου, την ατμόσφαιρα αλλά και το θέμα της λειτουργίας και του προγράμματος ως αντικείμενο σχεδιασμού και στρατηγικής που συνδέεται άμεσα με την βιωσιμότητα. Ο σχεδιασμός αντιμετωπίζεται ολιστικά, ως διαδικασία στην οποία επιμέρους πεδία και προσεγγίσεις πρέπει να συνδυαστούν και να λειτουργήσουν συνθετικά. Έμφαση δίνεται και στη χρήση διαφορετικών μέσων, σε θέματα αναπαράστασης και επικοινωνίας της πρότασης.

Special Design Topics 2b

Polyxeni Mantzou

The course focuses on contemporary design issues that involve different fields of design, relate to public buildings and spaces, and include issues of building integration into the environment, reuse, sustainable design, seen through the prism of theoretical approaches that facilitate a comprehensive approach. During the course, dipoles such as Type/Hybrid, Nature/Artificial, Inertia/Change, Function/Form, Material/Intangible and Intangible, Creator/Society, Unique Object/ Assemblage, Heritage/Transmission, Timelessness, and concepts such as Actor-Network, Programming, Field Condition, among others. In the course, design covers many different scales and issues related to the city, landscape, history, technology, bioclimatic/energy performance of the building, atmosphere, and also the issue of function and programme as an object of design and strategy directly related to sustainability. Design is treated holistically, as a process in which individual fields and approaches must be combined and work synthetically. Emphasis is also placed on the use of different media, issues of representation and communication of the proposal.

Θεωρία 5: Σύγχρονες Θεωρήσεις της Αρχιτεκτονικής

Γιώργος Ρυμενίδης

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η εξάσκηση της κριτικής σκέψης μέσω του σχολιασμού των σύγχρονων προσεγγίσεων στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Ως σύγχρονες προσεγγίσεις περιγράφεται εδώ το διακεκριμένο αρχιτεκτονικό έργο της διεθνούς σκηνής της τελευταίας περιόδου, όπως αυτό νοηματοδοτείται από τα ίδια τα αρχιτεκτονικά γραφεία, μέσω της παρουσίας τους στα media (ιστοσελίδες και μέσα κοινωνικής δικτύωσης) και μέσα από τον λόγο και τις διαλέξεις τους σε ακαδημαϊκό περιβάλλον. Οι φοιτητές/τριες σε αυτό το στάδιο των σπουδών τους έχουν κατά κανόνα αναπτύξει εκείνες τις δεξιότητες απόκτησης γνώσεων που τους χρειάζονται για να τις συνεχίσουν πλέον με σημαντικό βαθμό αυτονομίας. Υπό αυτήν την έννοια, το μάθημα αυτό αποτελεί ένα πρόσφορο πεδίο εξάσκησης αυτής της αυτονομίας, μέσω της διαμόρφωσης και της υποστήριξης προσωπικής άποψης και κριτικής στάσης, στην απαλλαγμένη από βεβαιότητες συνθήκη του διαρκώς μεταβαλλόμενου αρχιτεκτονικού σύμπαντος. Επιπλέον το μάθημα φέρνει σε επαφή τους φοιτητές/τριες με ό,τι συμβαίνει και δημοσιοποιείται αναφορικά με τον σύγχρονο αρχιτεκτονικό κόσμο, συμμετέχοντας με τον τρόπο αυτό σε μια άτυπη διαρκώς εκτυλισσόμενη συζήτηση παγκόσμιας εμβέλειας που επηρεάζει ως και το μέλλον του κλάδου.

Theory 5: Contemporary Theories of Architecture

Yorgos Rimenidis

The aim of this course is to practice critical thinking through commentary on contemporary approaches to architectural design. Contemporary approaches are described here as the distinguished architectural work of the international scene of the present, as it is signified by the architectural practices themselves, through their appearance in the media (websites and social media) and through their discourse and lectures in an academic setting. Students at this stage of their studies have generally developed those knowledge acquisition skills needed to pursue them, from now on with a significant degree of autonomy. In this sense, this course is a suitable field for practising this autonomy, through the formation and support of a personal opinion and critical attitude, in the uncertain condition of the ever-changing architectural universe. Furthermore, the course brings students into contact with what is happening and being publicized regarding the contemporary architectural world, thereby engaging in an informal and constantly unfolding global debate that affects the discipline's future.

Επαγγελματική Πρακτική 3

Γιάννης Βλάχος,
Άγγελος Παπαγεωργίου

Το μάθημα εστιάζει στην παρουσίαση του πλαισίου χωρικού σχεδιασμού ως τα στάδια στρατηγικού σχεδιασμού και ρυθμιστικών εργαλείων, για την οργάνωση και παραγωγή του Δομημένου Περιβάλλοντος. Αναφέρεται στις διάφορες κλίμακες σχεδιασμού: Χωροταξικό, Πολεοδομικό, Αστικό και Αρχιτεκτονικό/Κτιριακό. Ως προς τον Χωροταξικό Σχεδιασμό, παρουσιάζει το Περιφερειακό Χωροταξικό Πλαίσιο, εστιάζοντας στη συνέχεια στην Περιφέρεια Ηπείρου. Ως προς την Πολεοδομική κλίμακα, θέτει τις βασικές έννοιες της πολεοδομίας αναφορικά με το ιστορικό της πλαίσιο, το αντικείμενο και το σκοπό της, την πολιτική και τις μορφές τις οποίες παίρνει μέσα από τα Ρυθμιστικά Σχέδια, τα Προγράμματα Προστασίας Περιβάλλοντος, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΓΠΣ) και το Σχέδιο Χωρικής και Οικιστικής οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (ΣΧΟΟΑΠ), μια πολεοδομική μελέτη και την πράξη εφαρμογής της. Ως προς τον Αστικό σχεδιασμό παρουσιάζονται Οδηγίες Σχεδιασμού, το Σχέδιο Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΚ), ο Θεσμός των αρχιτεκτονικών διαγωνισμών, το Θεσμικό πλαίσιο εκπόνησης Μελετών, οι Μελέτες Έργων για τους Δήμους, το Νομοθετικό Πλαίσιο και το Εθνικό Σχέδιο Προσβασιμότητας με έμφαση στην Κλιματική Αλλαγή (ΕΣΠεΚΑ). Ως προς τον Αρχιτεκτονικό/Κτιριακό Σχεδιασμό παρουσιάζονται το θεσμικό πλαίσιο του κτιριοδομικού κανονισμού και ειδικά ο Νέος Οικοδομικός Κανονισμός (ΝΟΚ) με τις διατάξεις που αφορούν στα παραδοσιακά και τα διατηρητέα κτίρια.

Professional Practice 3

Yannis Vlachos,
Angelos Papageorgiou

The course focuses on presenting the spatial planning framework as the strategic planning stages and regulatory tools for the organization and production of the Built Environment. It refers to the different scales of design: Urban Planning, Urbanism, Urban Design and Architectural/ Building. In terms of Urban Planning, it presents the Regional Spatial Framework, focusing on the Region of Epirus. In terms of Urbanism, it sets out the basic concepts of urban development in terms of its historical context, its object and purpose, the policy and the forms it takes through the Regulatory Plans, the Environmental Protection Programmes, the General Urban Plan and the Open City Spatial and Housing Organisation Plan, urban study and the practice of its implementation. With regards to Urban Design, it presents the Guidelines, the Sustainable Urban Mobility Plan, the institution of architectural competitions, the institutional framework for the preparation of a study, the Project Studies for Municipalities, the Legislative Framework and the National Accessibility Plan with emphasis on Climate Change. In terms of Architectural/ Building Design, it introduces the institutional framework of the building code and the New Building Code with the provisions relating to traditional and listed buildings.

Ελληνικό & Μεσογειακό Τοπίο

Μαλβίνα Αποστόλου

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η εξέταση του Μεσογειακού και του Ελληνικού τοπίου στο πλαίσιο της συνέργειας φυσικών και ανθρωπογενών παραμέτρων ως προς τη φυσιολογία, τη διαμόρφωση και τις μεταβολές του στο χρόνο. Το τοπίο θα αναγνωσθεί ως δίκτυο σχέσεων, το οποίο θα αποτελέσει ένα εν δυνάμει εργαλείο χωρικής οργάνωσης και σύνθεσης, οδηγώντας στην κατασκευή συστημάτων τα οποία επανερμηνεύουν την ταυτότητα του ελληνικού και μεσογειακού τοπίου μέσα από διεπιστημονικά πεδία. Το Μεσογειακό τοπίο είναι ένα σύνθετο, μεταβαλλόμενο, εύθραυστο και πολυσχιδές παλίμψηστο σύστημα που διαμορφώνεται από χιλιετίες αλληλεπιδράσεων μεταξύ φυσικών και ανθρώπινων δυνάμεων. Χαρακτηρίζεται από στοιχεία τοπογραφίας, εδάφους, βιοποικιλότητας, πολιτιστικής κληρονομιάς και κοινωνικοπολιτικών δυναμικών. Ωστόσο, αντιμετωπίζει αυξανόμενες προκλήσεις λόγω της κλιματικής αλλαγής, της αστικής εξάπλωσης, της στεγαστικής κρίσης, ενεργειακών κρίσεων, κοινωνικοοικονομικών ανισοτήτων, προσφυγικών κρίσεων και συρράξεων και εξής. Μέσα από αναδυόμενες συσχετίσεις των πιέσεων αυτών προβάλλονται εν δυνάμει μέλλοντα, υπό τα οποία αναδιαμορφώνονται οι μεσογειακές πόλεις σε σχέση με το τοπίο όπου αναπτύσσονται. Ακόλουθα, το μάθημα προβαίνει σε μια συγκριτική μελέτη σχετικών αναφορών, σε αναζήτηση νέων εκδοχών του Μεσογειακού τοπίου στο μέλλον. Οι θεωρήσεις αφορούν σε τοπία κρίσης, ακραία δυστοπικά σενάρια, τοπία μετάλλας και αποσύνθεσης, απόρροια σχεσιακών συγκρούσεων μεταξύ φυσικών και ανθρωπογενών συστημάτων. Οι σχετικές αναφορές βοηθούν στη συγκρότηση νέων αρχών και μεθόδων σχεδιασμού αρχιτεκτονικής τοπίου προσαρμοσμένων στο πλαίσιο της Ελληνικής και Μεσογειακής ιδιαιτερότητας. Μια hands-on παιδαγωγική προσέγγιση του του μαθήματος, προσδίδει τη δυνατότητα ανάπτυξης νέων ιδεών μέσα από εργαστηριακούς πειραματισμούς.

Hellenic & Mediterranean Landscape

Malvina Apostolou

This course examines the Mediterranean and the Greek landscape in the context of the synergy of natural and anthropogenic parameters with regards to its physiognomy, its formation and transformation over time. The landscape will be recognized as a network of relations, which will become a potential tool of spatial organization and synthesis, leading to systems that reinterpret the identity of the Greek and Mediterranean landscape through interdisciplinary fields. The Mediterranean landscape is a complex, changing, fragile and multifaceted palimpsest system shaped by millennia of interactions between natural and human forces. It is characterised by its topography, terrain, biodiversity, cultural heritage and socio-political dynamics. However, it faces alarming challenges due to climate change, urban sprawl, demands for housing, energy shortage, socio-economic inequalities, refugee crises and conflicts, etc. Through emerging correlations of these pressures, potential futures are projected under which Mediterranean cities are reshaped in relation to the landscape in which they are developed. In respect, the course undertakes a comparative study of relevant references in search of new potential futures of the Mediterranean landscape. The considerations involve landscapes in crisis, extreme dystopian scenarios, landscapes of mutation and decay, resulting from relational conflicts between natural and anthropogenic systems. The employed references assist to establish new principles and methods of landscape architectural design adapted to the specific Greek and Mediterranean context. A hands-on pedagogical approach of the course encourages experimental testing of new ideas through design studio exercises.

Αστικός Σχεδιασμός, Πόλη και Κινηματογράφος

Κάρολος Γαλανός

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η προβολή της σύγχρονης πόλης μέσα από τον κινηματογράφο, ακόλουθα η εξοικείωση με το κινηματογραφικό μέσο ως εργαλείο που βοηθάει τον αρχιτέκτονα να την κατανοήσει. Μέσα από διαλέξεις και ασκήσεις, το μάθημα αυτό έχει ως στόχο την παρατήρηση της πολυπλοκότητας του αστικού ιστού, καθώς και την αναγνώριση όλων εκείνων των παραγόντων που καθορίζουν την ταυτότητα αστικών συνόλων, όπως αυτά προβάλλονται μέσα από τον κινηματογράφο. Το μάθημα επικεντρώνεται στη σχέση των «τοπίων τόπων», όπως αυτά διαμορφώνονται για να διαμορφώσουν στη συνέχεια και να κάνουν αναγνωρίσιμο ένα αστικό σύνολο μέσω της προβολής του στην οθόνη. Οι φοιτητές/τριες καλούνται να χρησιμοποιήσουν το κινηματογραφικό μέσο, για να εμβαθύνουν σε έννοιες όπως «αστικότητα» και «αναπαράσταση» της πόλης, σε σχέση με τη «δομή» της. Ο κινηματογράφος προσφέρει τη ματιά εκείνη στην πόλη που, ως εργαλείο, χρησιμεύει στην παρατήρηση, μελέτη και κατανόηση του τρόπου με τον οποίο εξελίσσεται.

Urban Design, City and Cinema

Carolos Galanos

This course familiarizes with the cinematographic medium as a tool that helps the architect to understand the city. Through lectures and exercises, this course aims to observe the complexity of the urban fabric, as well as to identify all those factors that determine the identity of urban ensembles as projected through cinema. The course focuses on the relationship between “species of spaces” and the way these can be shaped and designed to make recognizable an urban whole through its projection on the screen. Students are invited to use the cinematographic medium to elaborate on concepts such as 'urbanity' and 'representation' of the city, also with regards to its 'structure.' Film offers that look at the city which, as a tool, serves to observe, study and understand how it evolves.

Πόλη και Δημόσιος Χώρος

Κατερίνα Χριστοφοράκη

Αντικείμενο του μαθήματος αποτελεί η μελέτη και ο προβληματισμός γύρω από τη σημασία, την συμβολικότητα, την ταυτότητα, την οικειοποίηση και τις διαδικασίες παραγωγής ελεύθερων δημόσιων χώρων στις σύγχρονες πόλεις. Η κλίμακα του μαθήματος υπερβαίνει την κλίμακα του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού και εστιάζει στις διεργασίες εκείνες που λαμβάνουν χώρα στον ελεύθερο αδόμητο χώρο της πόλης, τον δημόσιο αστικό χώρο, που λειτουργεί ως υποδοχέας των εσωτερικών λειτουργιών της. Στο πλαίσιο του μαθήματος καλλιεργείται η ικανότητα ανάγνωσης του δημόσιου χώρου στα πολλαπλά επίπεδα πραγμάτωσής του και ενθαρρύνεται η κριτική σχεδιαστική παρέμβαση σε αυτόν. Πραγματοποιείται επίσης εισαγωγή στην έννοια του τοπίου και των διάφορων εκφάνσεών του (φυσικό, αστικό, πολιτιστικό, ιστορικό κ.ά.) μέσω αναφοράς σε έννοιες και θεωρίες, ανάλυση υλοποιημένων παραδειγμάτων και επιλογή βιβλιογραφίας σχετικής με το αντικείμενο, προερχόμενης από τον κλάδο της κοινωνιολογίας, της ιστορίας, της τέχνης, της πολεοδομίας κ.ο.κ. Έμφαση δίνεται στις ίδιες τις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στον δημόσιο χώρο και προκύπτουν ή διαμορφώνουν την καθημερινή ζωή των χρηστών, ενώ παράλληλα μελετώνται και οι μεταλλαγές του ίδιου του δημόσιου χώρου μέσα στον χρόνο και οι παράγοντες που τις διαμορφώνουν.

City and Public Space

Katerina Christoforaki

The course focuses on the study and reflection on the significance, the symbolism, the identity, the everyday use, and the processes involved in the formation of free public spaces in contemporary cities. The scale of the course transcends that of architectural design and emphasizes on the processes that take place in the unbuilt, open spaces of the city - the public urban space - which serves as a receptor for its internal functions. The course cultivates the ability to interpret public space at the multiple levels of its realization and encourages critical design interventions within it. It also introduces the concept of landscape and its various manifestations (natural, urban, cultural, historical, etc.) through references to concepts and theories, analysis of implemented examples, and selected bibliography relevant to the subject, derived from fields such as sociology, history, art, urban planning, and more. Emphasis is placed on the processes that occur within public space, which emerge from or shape the daily lives of its users. Last but not least, the course examines the transformations of public space over time and the factors that influence them.

Ειδικά Θέματα Τέχνης και Πολιτισμού

Μαρία Κριαρά

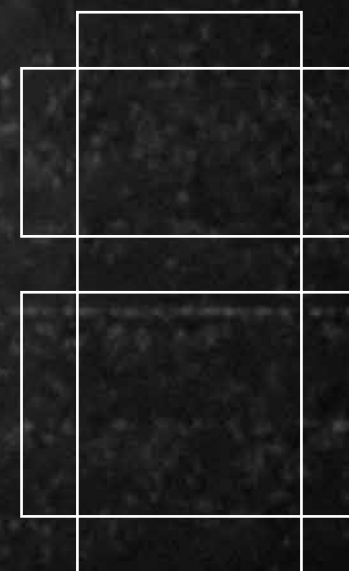
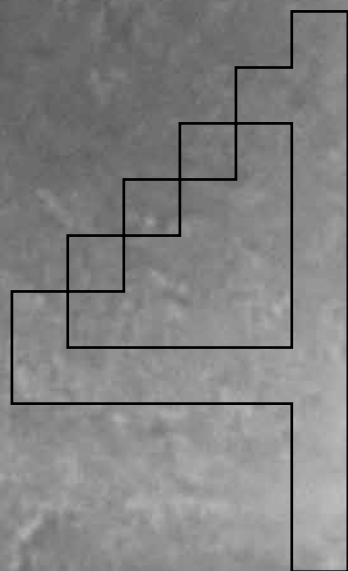
Το μάθημα συγκροτείται από μία ενότητα διαλέξεων της διδάσκουσας και προσκεκλημένων ομιλητών και ομιλητριών από τον χώρο των εικαστικών τεχνών και το ευρύτερο πεδίο των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών, της πολιτισμικής θεωρίας, της ανθρωπολογίας, και των σπουδών φύλου. Στόχος του είναι να εγγράψει με ευσύνοπτο τρόπο στο corpus των αρχιτεκτονικών σπουδών ένα σύνολο ειδικών θεμάτων που μπορεί να εκτείνονται από την ιστορία της τέχνης, τις σπουδές μνήμης και τις μνημονικές πρακτικές, τη σημειωτική και τις ερμηνευτικές προσεγγίσεις της εικόνας έως τις σχέσεις φιλοσοφίας και αρχιτεκτονικής, σύγχρονες καλλιτεχνικές θεωρήσεις για το τοπίο και τις έμφυλες ταυτότητες. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες του μαθήματος εκπονούν μια σύντομη εργασία που παρουσιάζεται με τη μορφή διάλεξης και ενός οπτικού δοκιμίου, το θέμα των οποίων αξιοποιεί και διερευνά περαιτέρω θεωρήσεις, προβληματισμούς και παραδείγματα τα οποία έχουν ήδη παρουσιαστεί κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Special Topics in Arts and Culture

Maria Kriara

The course consists of a series of lectures by the instructor and invited speakers from the field of visual arts and the broader field of humanities and social sciences, cultural theory, anthropology, and gender studies. Its aim is to inscribe in the corpus of architectural studies a set of special topics that may range from art history, memory studies and mnemonic practices, semiotics and interpretive approaches to images, to the relations between philosophy and architecture, and contemporary artistic conceptions of landscape and gender identities. Students are required to produce a short paper presented in the form of a lecture and a visual essay, the topic of which draws on and explores further notions, concerns and examples presented during the course.

4^ο ΕΤΟΣ
4TH YEAR

8^ο ΕΞΑΜΗΝΟ
8TH SEMESTER

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 6: Προστασία και Επανάχρηση Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Γιάννης Βλάχος,
Απόστολος Πάνος,
Άγγελος Παπαγεωργίου

Με άξονα το σύγχρονο πλαίσιο ιδεών, αρχών, μεθόδων και τεχνικών τεκμηρίωσης, ερμηνείας, αξιολόγησης και παρέμβασης σε μνημεία της 'υλικής' και 'άυλης' πολιτισμικής κληρονομιάς, και με έμφαση στις προκλήσεις που εμφανίζει η υιοθέτηση των παγκόσμιων στόχων της βιώσιμης ανάπτυξης, το μάθημα αναπτύσσεται σε διάφορες σχεδιαστικές κλίμακες και προσομοιώνει το σύνολο των σταδίων μιας παραδειγματικής μελέτης. Συγκεκριμένα, προβλέπονται εισηγήσεις πάνω σε ζητήματα αρχών, μεθόδου, μέσων και κριτικής, ασκήσεις αποτύπωσης και ερμηνείας με χρήση σύγχρονων και αναλογικών μέσων, η μελέτη των θεσμικών πλαισίων και πλαισίων κριτικής, και μία ομαδική εξαμηνιαία εργασία με περιοχή μελέτης ιστορικό ορεινό οικιστικό σύνολο σε διάφορες κλίμακες (χαρτογραφική και στρατηγική, σύνολο κτιρίων ιστορικού χαρακτήρα, μεμονωμένο κτίριο με ιδιαίτερα μνημειακά χαρακτηριστικά, πρόταση επανάχρησης και επέκτασης-προσθήκης). Το μάθημα αναπτύσσεται σε συνεργασία με διεθνή δίκτυα για την βιώσιμη πολιτιστική κληρονομιά (InHeriT, UNINET), το Υπουργείο Πολιτισμού, την Εφορεία Αρχαιοτήτων, πολιτιστικά ιδρύματα και ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στο εν λόγω πεδίο.

Architectural Design 6: Protection and Reuse of Cultural Heritage

Apostolos Panos,
Angelos Papageorgiou,
Yannis Vlachos

Based on the contemporary framework of ideas, principles, methods and techniques of documentation, interpretation, evaluation and intervention in 'tangible' and 'intangible' cultural heritage sites, and with emphasis on the challenges of adopting the global sustainable development goals, the course is developed at various design scales and simulates all the stages of a case study. Specifically, the course consists of introductions on issues of principles, method, means and critique, exercises of mapping and interpretation using contemporary and analogue media, the study of institutional and critical frameworks, and a semester-long group project with a study area of a historic mountain settlement at various scales (cartographic and strategic, an aggregate of buildings of historic character, an individual building with particular monumental characteristics, a proposal for reuse and extension-addition). The course is developed in collaboration with international networks for sustainable cultural heritage (InHeriT, UNINET), the Ministry of Culture, the Ephorate of Antiquities, cultural institutions and NGOs active in this field.

Ειδικά Θέματα Σχεδιασμού 3α

Γιώργος Ρυμενίδης

Το εργαστηριακό αυτό μάθημα εστιάζει στον σχεδιασμό χωρικών εγκαταστάσεων χρησιμοποιώντας μεθοδολογικά εργαλεία που προέρχονται από τον χώρο της πολιτισμικής μετάφρασης. Το μάθημα επιχειρεί να αναθεωρήσει ενδεχόμενες εγκατεστημένες αντιλήψεις πάνω στη μεθοδολογική προσέγγιση των σύγχρονων αρχιτεκτονικών πρακτικών, καθώς αντιστέκεται στην απόρριψη της μυθολογίας σαν δημιουργήμα ενός δεισιδαίμονα και πρωτόγονου νου. Υπ' αυτήν την έννοια, επιχειρεί να αναδείξει τον σημαίνοντα ρόλο του «μύθου», του «θρύλου», του «δημώδους άσματος», ή της «θρησκευτικής δοξασίας» στην ιστορία του ανθρώπινου δημιουργείν. Στόχος του μαθήματος είναι η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης των φοιτητών/τριών πάνω στα εννοιολογικά σχήματα της μυθοπλαστικής και της μεταφοράς/μετάφρασής της στον χώρο της σύγχρονης κουλτούρας, προκειμένου να τα νοηματοδοτήσουν εκ νέου στο πλαίσιο της σύγχρονης αρχιτεκτονικής και καλλιτεχνικής εμπειρίας. Επιπλέον στόχος είναι η ανάπτυξη δεξιοτήτων σε ό,τι αφορά τη χρήση διαφορετικών εκφραστικών μέσων και τη διασταύρωση ανθρωπολογικών προσεγγίσεων, καλλιτεχνικών διαδικασιών και σχεδιαστικών πρακτικών. Μια τέτοια προοπτική ενθαρρύνει νέους τρόπους σκέψης και μεθοδολογίες έρευνας και καλλιτεχνικής δημιουργίας, επίσης νέες ιστορικές προσεγγίσεις και αφηγήσεις, με αποτέλεσμα να αναδύονται άλλες μορφές γνώσης κι ένα είδος «πολιτισμικής γεωλογίας», σταδιακά συγκροτώντας ένα εκτεταμένο διεπιστημονικό ορίζοντα και διεργασίες που εμπλουτίζουν την εννοιολογική εργαλειοθήκη του νέου αρχιτέκτονα.

Special Design Topics 3a

Yorgos Rimenidis

This studio course focuses on the design of spatial installations using methodological tools drawn from the field of cultural translation. The course attempts to revise possible established notions on the methodological approach to contemporary architectural practices, as it resists the rejection of mythology as the creation of a superstitious and primitive mind. In this sense, it attempts to highlight the significant role of 'myth', 'legend', 'folk song' or 'religious doctrine' in the history of human creativity. The aim of the course is to cultivate students' critical thinking on the conceptual schemes of mythoplasm and its transfer/translation in the field of contemporary culture, in order to reinterpret them in the context of contemporary architectural and artistic experience. In addition, the course aims to develop skills in terms of the use of different expressive media and the intersection of anthropological approaches, artistic processes and design practices. Such a perspective invokes new ways of thinking, also methodologies of research and artistic creation, new historical approaches and narratives, resulting in the emergence of other forms of knowledge and a kind of "cultural geology", which gradually constitute an extended interdisciplinary horizon and processes that enrich the conceptual toolbox of the new architect.

Ειδικά Θέματα Σχεδιασμού 3β

Κατερίνα Κοτζιά

Με αποκορύφωμα την Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, τα τελευταία πενήντα χρόνια εκθέσεις που εστιάζουν στις κοινωνικές, πολιτιστικές και περιβαλλοντικές ευθύνες της αρχιτεκτονικής έχουν καταστεί ορόσημα τόσο στην εξέλιξη του αρχιτεκτονικού λόγου όσο και στην διαμόρφωση της συνείδησης του μη ειδικού κοινού σε σχέση με τους τρόπους που η αρχιτεκτονική συμμετέχει στην κατασκευή του κόσμου που μας περιβάλλει. Πως ορίζεται το πεδίο της επιμέλειας αρχιτεκτονικών εκθέσεων; Πως λειτουργεί ο σχεδιασμός στην ανάδειξη της επιμελητικής προσέγγισης; Τι είδους αντικείμενα εκτίθενται; Σε πιο βαθμό σχεδιάζεται το σενάριο κίνησης των επισκεπτών και πως υπολογίζεται ο παράγοντας του χρόνου περιήγησης; Ποιες σχεδιαστικές προκλήσεις αναδύονται κατά τη διαδικασία διαμόρφωσης της σχέσης της αρχιτεκτονικής εγκατάστασης με το χώρο που την φιλοξενεί; Τι μένει από μια έκθεση αρχιτεκτονικής που έχει τελειώσει; Στο μάθημα αυτό θα εξερευνήσουμε τα παραπάνω ερωτήματα μέσω της επιμέλειας και του σχεδιασμού μιας μικρής έκθεσης αρχιτεκτονικής στο πλαίσιο μιας κοινής θεματικής.

Special Design Topics 3b

Katerina Kotzia

Culminating in the Venice Architecture Biennale, over the last fifty years, exhibitions focusing on the social, cultural and environmental responsibilities of architecture have become milestones in the evolution of architectural discourse and in shaping the awareness of the public realm in relation to the ways in which architecture participates in the construction of the world around us. How is the field of architecture exhibition curation defined? How does design function in the emergence of the curatorial approach? What kinds of objects are exhibited? To what extent is the visitor movement scenario planned and how is the factor of time spent browsing estimated? What design challenges emerge in the process of shaping the relationship between the architectural installation and its host site? What is left of an architecture exhibition that is over? In this course we will explore these questions through the curation and design of a small architecture exhibition with a common theme.

Ειδικλά Θέματα Σχεδιασμού 3γ

Korina Φιλοξενίδου

Το μάθημα επικεντρώνεται στην εμβάθυνση ζητημάτων αρχιτεκτονικής απεικόνισης και αναπαράστασης του χώρου, καθώς και στις έννοιες που εμπλέκονται στη δημιουργική διαδικασία κατά τη σύλληψη μιας αρχιτεκτονικής πρότασης ή ιδέας. Στο πλαίσιο του μαθήματος, οι φοιτητές και φοιτήτριες καλούνται να ανταποκριθούν σε καλλιτεχνικά έργα, ιδέες ή έννοιες, τα οποία λειτουργούν ως αφετηριακά σημεία ενός δημιουργικού διαλόγου. Κάθε έργο ή έννοια αποτελεί τη βάση για μια νέα άσκηση, στην οποία οι συμμετέχοντες εργάζονται χρησιμοποιώντας ποικίλα αναπαραστατικά μέσα. Η συλλογική παρατήρηση και ερμηνεία των έργων και των εννοιών λειτουργούν ως το θεμέλιο κάθε δημιουργικής πρότασης. Μέσα από τη διαδικασία του εργαστηρίου, αναζητούνται τα καταλληλότερα μέσα για την περιγραφή των αφετηριακών έργων και εννοιών, αξιοποιώντας τον διάλογο που προηγείται στη συλλογική συζήτηση. Παράλληλα, εισάγονται νέες αναφορές, που προτείνονται από τους ίδιους τους συμμετέχοντες. Το τελικό στάδιο κάθε άσκησης περιλαμβάνει την παρουσίαση των έργων στο σύνολο των συμμετεχόντων. Σε περιπτώσεις όπου αυτό είναι δυνατό, οι παρουσιάσεις πραγματοποιούνται και ενώπιον των δημιουργών των αφετηριακών έργων. Μέσα από σύντομες διαλέξεις, οι δημιουργοί καλούνται να παρουσιάσουν το έργο τους, αναλύοντας τη διαδικασία από τη σύλληψη έως την τελική του παραγωγή, ενώ παράλληλα απαντούν σε ερωτήσεις των φοιτητών/τριών. Με αυτόν τον τρόπο, ολοκληρώνεται ο δημιουργικός διάλογος που ξεκίνησε με την έναρξη κάθε άσκησης.

Special Design Topics 3c

Korina Filoxenidou

This course delves into the art of architectural representation, spatial depiction, and the creative processes that drive the formation of ideas. Students are challenged to engage in a dynamic dialogue between their own interpretations and selected works of art, concepts, or ideas, which act as catalysts for experimentation. Each exercise begins with a point of provocation—a work or concept—sparking exploration through diverse representational media. Observing and interpreting these triggers collectively, students navigate the intersection of artistic disciplines, layering their personal references to craft unique architectural responses. The workshop becomes a space for critical exchange and iterative creation, where participants explore how ideas transform through discussion, how form emerges from dialogue, and how architecture evolves as a communicative act. The culmination of each exercise is a shared presentation, where students' interpretations are unveiled and, when possible, presented to the creators of the original works themselves. These moments are enriched by brief lectures from the creators, who trace their own processes from inception to completion, fostering an inspiring feedback loop. Ultimately, the course becomes a platform for experimental thinking, where architecture is less a product and more a process—a living dialogue between idea, representation, and critique.

Θεωρία 6: Θεωρία Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού

Νικόλαος Πατσαβός,
Γιώργος Ρυμενίδης

Το μάθημα επιχειρεί μια συστηματική όσο και 'ανοικτή' χαρτογράφηση επίκαιρων στρατηγικών στην αρχιτεκτονική και την τέχνη, που δίνουν έμφαση στην επέκταση των αισθητικών κατηγοριών, με βάση τις οποίες οργανώνονται η αντίληψη, η κριτική και η δημιουργία της μορφής. Η έννοια της μορφής έχει κεντρική σημασία στο σύστημα αξιών της εποχής μας, οπότε διαφαίνεται η ανάγκη κατανόησης των ορίων της, αλλά και των όρων που τη διαμορφώνουν. Μια τέτοια κριτική θα μπορούσε να διευρύνει τους ορίζοντες της τρέχουσας ποιητικής. Αρμών στην προσπάθεια αυτή συνιστά μια σειρά από θεωρητικά κείμενα ποικίλης προέλευσης (ψυχανάλυση, φιλοσοφία, ιστορία τέχνης, βιολογία, μαθηματικά κ.ά.). Σκοπός είναι η δυναμική κριτική επεξεργασία, ερμηνεία και χρήση των πηγών και όχι η παθητική αναπαραγωγή της 'αυθεντίας' τους. Ταυτόχρονα, επισημαίνεται η ανάγκη προσεκτικής και υπεύθυνης προσέγγισης των κειμένων. Η λειτουργία του μαθήματος οργανώνεται με βάση τα κείμενα αυτά, ενώ, απαραίτητο συστατικό της επιτυχίας του είναι η ενεργοποίηση του φοιτητικού δυναμικού. Τα παραπάνω επιτυγχάνονται ως εξής: Κάθε εβδομάδα η συζήτηση αφορά σε συγκεκριμένα κείμενα από τη βιβλιογραφία του μαθήματος. Οι συμμετέχοντες προετοιμάζονται μελετώντας τα συγκεκριμένα και ενδεχομένως και άλλα κείμενα της επιλογής τους. Τις συζητήσεις κάθε εβδομάδας συντονίζουν ομάδες (2-4 ατόμων) οι οποίες αναλαμβάνουν α) να μελετήσουν διεξοδικά και να παρουσιάσουν το κείμενο που έχουν αναλάβει, β) να συντονίσουν τη συλλογική επεξεργασία του θέτοντας ερωτήσεις, και γ) να παρουσιάσουν σχετικά αρχιτεκτονικά ή/και καλλιτεχνικά έργα (έργα αναφοράς).

Theory 6: Theory of Architectural Design

Nikolaos Patsavos,
Yorgos Rimenidis

The course attempts a systematic as well as 'open' mapping of current strategies in architecture and art that emphasize the expansion of aesthetic categories upon which the perception, critique and creation of form are being organised. The concept of form is central to our value system, so it is necessary to understand its boundaries and the conditions that shaped it. Such a critique could broaden the horizons of current poetics. To this endeavour, the course is assisted by several theoretical texts of diverse origins (psychoanalysis, philosophy, art history, biology, mathematics, etc.). The aim is the dynamic critical processing, interpretation and use of the sources rather than the passive reproduction of their 'authority.' At the same time, a careful and responsible approach to these texts becomes critical. The course is organised on the basis of these texts, while the activation of the student potential is an essential component of its success. The above is achieved in the following way: Each week the discussion is related to specific texts from the course bibliography. All participants are properly prepared by studying the specific and possibly other texts of their choice. Each week's discussions are moderated by a students' team (2-4 people) who take on: a) to study thoroughly and present the text they have been assigned, b) to coordinate its collective elaboration by asking questions, and (c) to present relevant architectural and/or artistic works (reference works).

Στατική και Αντοχή των Υλικών

(Για Φοιτητές Του 4ου Έτους Και Παλαιότερους)

Άννα Τσουμάνη

Το μάθημα αποσκοπεί στην κατανόηση από τους φοιτητές των θεμάτων που αφορούν στην ανάλυση και τον σχεδιασμό δομικών στοιχείων των κατασκευών υπό στατικές φορτίσεις. Μετά την κατανόηση των βασικών εννοιών της μηχανικής και του τρόπου χρήσης τους στα θέματα στατικής των δομικών φορέων, οι φοιτητές αναγνωρίζουν τα βασικά δομικά στοιχεία ενός φορέα, τον τρόπο ανάληψης των φορτίων από αυτούς, αναλύουν και υπολογίζουν τα εσωτερικά εντατικά μεγέθη τους και κατανοούν την λειτουργία των βασικών δομικών συστημάτων. Αντικείμενο του μαθήματος αποτελεί η κατανόηση των βασικών δομικών φορέων, η ανάλυση τους για τα συνήθη στατικά φορτία και η εύρεση των εσωτερικών εντατικών μεγεθών. Αρχικά γίνεται κατανόηση των βασικών αρχών της στατικής και των βασικών μεγεθών της όπως τα διανύσματα, οι δυνάμεις και οι ροπές. Ακολουθεί εισαγωγή στις στηρίξεις και τα είδη των φορτίσεων των κατασκευών και μελετάται η στατική ισορροπία υλικού σημείου και στερεών σωμάτων. Παρουσιάζονται συνήθεις δομικοί φορείς, η εύρεση του κέντρου βάρους και ο σχολιασμός της γεωμετρικής ευστάθειάς τους. Τέλος, μελετάται η ανάλυση απλών ισοστατικών φορέων όπως δικτυώματα, δοκοί και πλαίσια καθώς και η σχεδίαση των εσωτερικών εντατικών μεγεθών τους.

Structural Behaviour of Materials

(For 4th And Previous Year Students Only)

Anna Tsoumani

This course aims to educate students on issues related to engineering analysis and design components of structures under static loads and thus acquire an understanding of the structural design, constructional and engineering problems associated with the design of buildings. Objectives of the course is to introduce students to the analysis and design of structural elements helping them to learn the basic tools needed to understand structures as a whole, as well as the elements that make up a structure. The relationship between form and structure is examined in order to provide a more complete understanding of the design and construction process and the related technologies (structural, constructional). In particular, the general types of structures are considered first (classifications, primary structural units), loads (static and dynamic) and fundamental structural phenomena (stresses and deflections) providing an understanding of how structures stretch, bend and deform in order to carry loads to the ground. Basic concepts and principles of static, are given such as force and moments, resolution and composition of forces, rigid body equilibrium. The course continues with the analysis of simple statically determinate structures (trusses, beams, frames) and isostatic linear structures.

Μεταπολεμικές Ουτοπίες

Κάρολος Γαλανός

Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διερεύνηση του τρόπου εξέλιξης των πόλεων και των διαδικασιών αστικού σχεδιασμού σε παρακολούθηση των σεναρίων για το μέλλον μέσα από τις μεταπολεμικές ουτοπίες. Το 1958 επαν-ενεργοποιώντας την φουτουριστική και εξπρεσιονιστική αντίληψη των αρχών του 20ου αιώνα, οι αρχιτέκτονες της εποχής επιταχύνουν το τέλος του μοντερνισμού που ομαλά και σιωπηλά αντικαθίσταται από το νέο «σύγχρονο» πνεύμα. Μέσα από διαλέξεις και ασκήσεις, το μάθημα αυτό έχει ως στόχο τη μελέτη συχνά ακραίων ή και δογματικών προσεγγίσεων της εποχής που επηρέασαν τον μοντερνισμό και εγκατέστησαν το πρότυπο της υπέρμετρης κατανάλωσης, της μανιέρας και του φαντασιακού του σύγχρονου lifestyle, και την κυριαρχία των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην καθημερινότητα του πολίτη της μητρόπολης. Το μάθημα εστιάζει στον τρόπο με τον οποίο οι αρχιτεκτονικές αυτές προσεγγίσεις του παρελθόντος που κινήθηκαν τόσο στο πλαίσιο της ουτοπίας, όσο και της αντί-ουτοπίας στη συνέχεια διαμόρφωσαν το αστικό περιβάλλον της σύγχρονης πόλης. Οι φοιτητές/τριες καλούνται να μελετήσουν ανάλογες προσεγγίσεις, επίσης να κατανοήσουν την εννοιολογική τους διάσταση και τις πηγές έμπνευσής τους. Συνολικά, γίνεται αντιληπτό ότι οι ουτοπίες εκείνης της περιόδου επέδρασαν σημαντικά τις πόλεις όπου ζούμε σήμερα.

Post-War Utopias

Carolos Galanos

This course investigates the way cities and urban planning processes have evolved, reflecting futuristic scenarios of the past offered by post-war utopias. In 1958, by re-activating the futurist and expressionist visions of the early period of the 20th century, the architects of the time accelerated the end of modernism, which was smoothly and silently replaced by the new "contemporary" spirit. Through lectures and exercises, this course aims to study often extreme or even dogmatic approaches of that period that influenced modernism and installed the ideal of the excessive consumption, the mannerism and the imaginary of the current lifestyle and the dominance of media in the everyday life of the metropolitan citizen. The course focuses on how these architectural approaches of the past, which operated within both utopian and counter-utopian frameworks, subsequently shaped the urban environment of the contemporary city. Students are asked to study similar approaches, also to understand their conceptual dimension and their sources of inspiration. Overall, it is understood that the utopias of that period had a significant impact on the cities we live in today.

Πόλη και Εξουσία

Χρήστος Φιλιππίδης

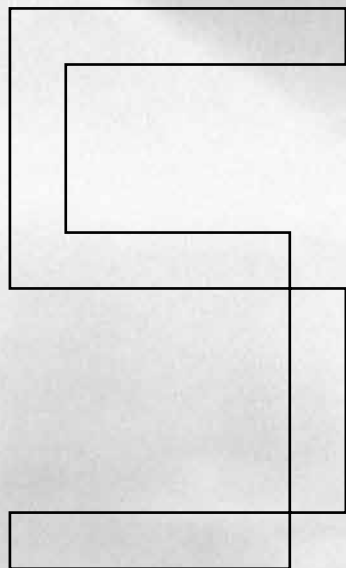
Ο θεσμός της πόλης αποτελεί από τη γέννησή του χωρική έκφραση συγκεκριμένων κοινωνικών ιεραρχήσεων και πολιτικών θεσμίσεων. Η ίδια η ιστορία της πόλης μαρτυρά πως το αστικό πεδίο δε συνιστά απλώς την επιφάνεια πάνω στην οποία αποτυπώνονται συμβολικά οι κατά τόπους σχέσεις εξουσίας, αλλά αποτελεί επιπλέον άμεσο χωρικό τους προϊόν. Το μάθημα εστιάζει στην κατανόηση των διαδικασιών μέσα από τις οποίες παράγεται ο αστικός χώρος, αναδεικνύοντας τις σχέσεις εξουσίας που καθορίζουν τις επιμέρους αστικές μορφές και λειτουργίες και ερμηνεύοντας τους διακρατικούς και κοινωνικούς ανταγωνισμούς ως κατεξοχήν χωροποιητικά στοιχεία.

Post-War Utopias

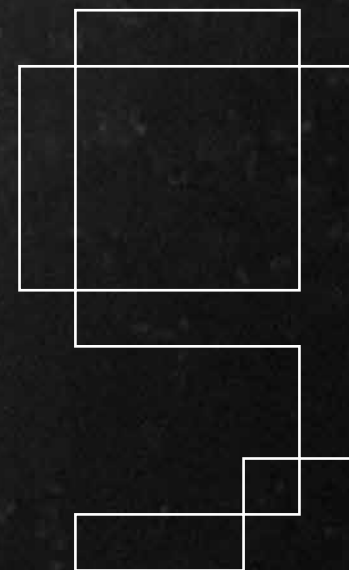
Christos Filippidis

The institution of the city is from its birth a spatial expression of specific social hierarchies and political institutions. The history of the city itself testifies that the urban field is not only the surface on which local power relations are symbolically imprinted, but is also their direct spatial product. The course focuses on understanding the processes through which urban space is produced, highlighting the power relations that determine individual urban forms and functions and interpreting inter-state and social antagonisms as predominantly spatializing elements.

5^ο ΕΤΟΣ
5TH YEAR

9^ο ΕΞΑΜΗΝΟ
9TH SEMESTER

Ερευνητική Εργασία

Εκπαιδευτικό Προσωπικό του Τμήματος

Η επιτυχής εξέταση για το μάθημα αυτό συνιστά βασική απαίτηση για τη λήψη του διπλώματος του Αρχιτέκτονα Μηχανικού. Μέσω αυτής πιστοποιείται η ικανότητα του φοιτητή να διεξάγει επιστημονική έρευνα επαρκούς βαθμού πρωτοτυπίας. Οπότε, το μάθημα αποσκοπεί στη συστηματική εξοικείωση των φοιτητών με την επιστημονική μελέτη, τη συγγραφική εργασία και τη διεξαγωγή έρευνας. Εισάγει στην έρευνα γενικά, ως καινοτομική παραγωγή νέας γνώσης, και ειδικά, στις ποικίλες κατευθύνσεις του σχεδιασμού, ως ουσιώδη αναδιάταξη της δεδομένης γνώσης. Σχολιάζει την επιστημολογική ιδιοτυπία της αρχιτεκτονικής μεταξύ επιστήμης και τέχνης, μεταξύ θετικής και ανθρωπιστικής επιστήμης και την εξ αυτής προκύπτουσα πολλαπλότητα δυνατών προσεγγίσεων και ερευνητικών δυνατοτήτων. Εισάγει τη μεθοδολογία διεξαγωγής της επιστημονικής έρευνας (εντοπισμός και επεξεργασία βιβλιογραφίας, ορισμός ερευνητικού ερωτήματος, καθορισμός και επεξεργασία μεθόδου, διεξαγωγή έρευνας με συλλογή και παραγωγή δεδομένων, επεξεργασία κειμένου, συγγραφή και εξαγωγή συμπερασμάτων ή/και άλλη απόδοση των ευρημάτων. Εφαρμόζονται διαφορετικές ερευνητικές μέθοδοι (βιβλιογραφική ανασκόπηση, αρχειακή αναζήτηση υλικού, επιτόπια παρατήρηση και καταγραφή, χαρτογράφηση, διαγραμματική απόδοση, συνεντεύξεις, οπτική ανάλυση, κλπ.). Θίγονται ζητήματα διεπιστημονικότητας με αναφορά σε θέματα ηθικής δεοντολογίας και ορθών πρακτικών στην έρευνα. Η Ερευνητική Εργασία είναι απόρροια της στενής συνεργασίας διδασκόμενου – διδάσκοντος που κλιμακώνεται από τον αρχικό προσδιορισμό του πεδίου έρευνας κατόπιν του θέματος, μέχρι την ολοκλήρωση του αποτελέσματος μέσα από συστηματικές συναντήσεις και ανταλλαγές απόψεων. Ανάλογα προσδιορίζεται η ενδεδειγμένη μέθοδος διεξαγωγής της έρευνας, επεξεργασίας των δεδομένων και παρουσίασης των συμπερασμάτων. Το παραδοτέο είναι μια ερευνητική εργασία κειμένου και παρουσίασης επαρκούς πρωτοτυπίας πάνω σε θέμα επιλογής του φοιτητή.

Theoretical Research Thesis

Department's Academic Staff

Successful completion of this course consists of a main requirement for the completion of the Architectural Engineering degree. Completion certifies the student's ability to conduct scientific (non-design) research of sufficient originality. Thus, the course aims to systematically familiarise students with scientific study, writing and conducting research. It introduces research in general as innovative production of new knowledge, and specifically, in the diverse directions of design, as substantial rearrangement of given knowledge. It comments on the epistemological specificity of architecture between science and art, between science and humanities, and the resulting multiplicity of potential approaches and research possibilities. It introduces the methodology of conducting scientific research (identifying and processing literature, posing the research question, defining and developing the method, conducting research by collecting and producing data, formulating the text, writing and drawing conclusions and/or otherwise presenting the findings. Different research methods are applied (literature review, archival material research, field observation and recording, mapping, diagramming, interviews, visual analysis, etc.). Issues of interdisciplinarity are addressed with reference to ethical issues and good practice in research. The Research Project is the result of a close collaboration between the student and the professor, which escalates from the initial identification of the field of research, then the topic, to the completion of the output through several regular meetings and exchange views. Accordingly, the appropriate method of conducting the research, processing data and presenting the conclusions is established. The deliverable is a research paper and presentation of sufficient originality on a topic of the student's choice.

Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός 7

Γιάννης Βλάχος,
Απόστολος Πάνος

Το μάθημα αποτελεί μια σπουδή σχεδιασμού πάνω στο σύνολο των γνώσεων και των δεξιοτήτων στο σχεδιασμό που έχουν αποκομίσει οι φοιτητές έως το σημείο αυτό των σπουδών τους, κινούμενοι σε ένα ευρύ πεδίο αποφάσεων με κοινωνικές, οικονομικές και πολιτισμικές συνέπειες. Ανάλογα καλλιεργούνται ζητήματα συνείδησης ως προς την εμπειρία του φοιτητή στον σχεδιασμό που προσδιορίζουν εν γένει την αρχιτεκτονική πρακτική και αφορούν εννοιολογικές, λειτουργικές, αισθητικές, τεχνικές, οικονομικές, κατασκευαστικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Η συνείδηση αυτή αναπτύσσεται ανάμεσα στην επιθυμία και τις στρατηγικούς επιλογές του αρχιτέκτονα, προκειμένου να ανταποκριθεί επιτυχώς σε ένα σύνθετο πρόβλημα σχεδιασμού. Η τάξη μεγέθους για το συγκεκριμένο θέμα αφορά σε ζητήματα ικανά να επηρεάσουν ένα μεγάλο τμήμα ενός πολεοδομικού συγκροτήματος, καθώς διαπραγματεύονται και αναδιατυπώνουν προτεραιότητες πρόσληψης και ταυτότητας της ίδιας της πόλης. Το αντικείμενο κινείται στο πλαίσιο του σχεδιασμού υποδομών με ειδικές προγραμματικές απαιτήσεις όπως εγκαταστάσεις υγείας ή επιβατικοί σταθμοί, ως κόμβοι ή απολήξεις κάθε είδους δικτύων. Τα δίκτυα αυτά αφορούν σε εγκαταστάσεις διπλής λειτουργίας καθώς εξυπηρετούν αφενός τους χρήστες ως άτομα ή και ομάδες, αφετέρου τις υποδομές μετάβασης και τα μέσα μεταφοράς. Πέραν της επίλυσης ενός πολύπλοκου κτιριολογικού προγράμματος, η χωροθέτηση των εγκαταστάσεων αυτών επαναφέρει τον αρχιτέκτονα στον πυρήνα λήψης στρατηγικών αποφάσεων μετασχηματισμού της πόλης.

Architectural Design 7

Apostolos Panos,
Yannis Vlachos

The course is a study of design on the total knowledge and skills in design acquired so far, moving in a wide field of decisions with social, economic and cultural consequences. Correspondingly, issues of awareness are cultivated in terms of the student's experience in design that define architectural practice in general concerning conceptual, functional, aesthetic, technical, economic, construction and environmental challenges. This awareness develops between the architect's desire and strategic choices to successfully respond to a complex design problem. The size range for this topic raises issues capable of affecting a large part of an urban complex, as they negotiate with and reformulate priorities of perception and identity of the city itself. The subject is set in the context of the design of infrastructure with specific programmatic requirements, such as health facilities or passenger stations, as nodes or end points of all kinds of networks. These networks are dual-function facilities, serving users as individuals or groups on the one hand, and transit infrastructure and means of transport on the other. In addition to solving a complex functional program, the siting of these facilities reestablishes the architect at the core of strategic decision-making for the transformation of the city.

Υπολογισμός Φορέων

Άννα Τσουμάνη

Βλ. ΑΡΥ 312, σελ. 64

Calculation Of Structural Frames

Anna Tsoumani

See APY 312, pp. 65

Ξενόγλωσσο Σεμινάριο

Αναστασία Κωστούλα

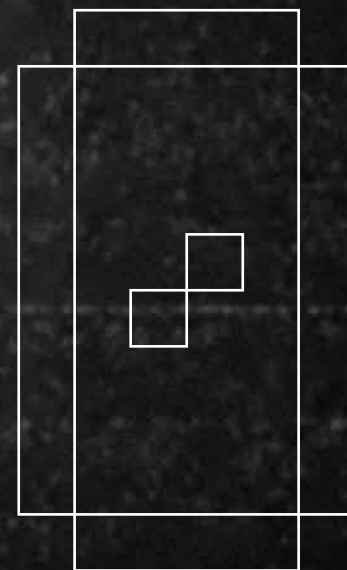
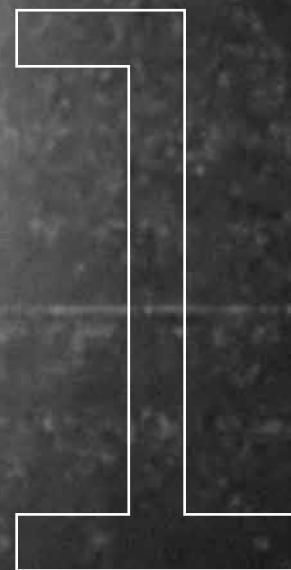
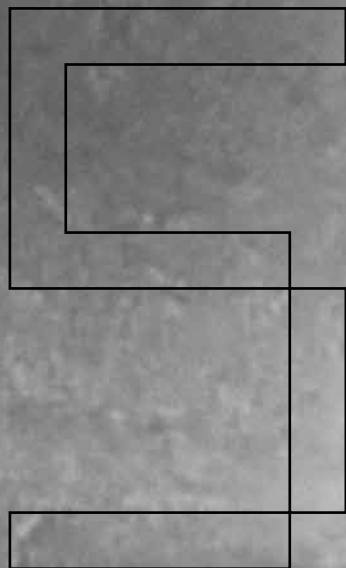
Βλ. ΑΡΥ 509, σελ. 94

Foreign Languages Seminar

Anastasia Kostoula

See ΑΡΥ 509, pp, 95

5^ο ΕΤΟΣ
5TH YEAR

10^ο ΕΞΑΜΗΝΟ
10TH SEMESTER

Διπλωματική Εργασία

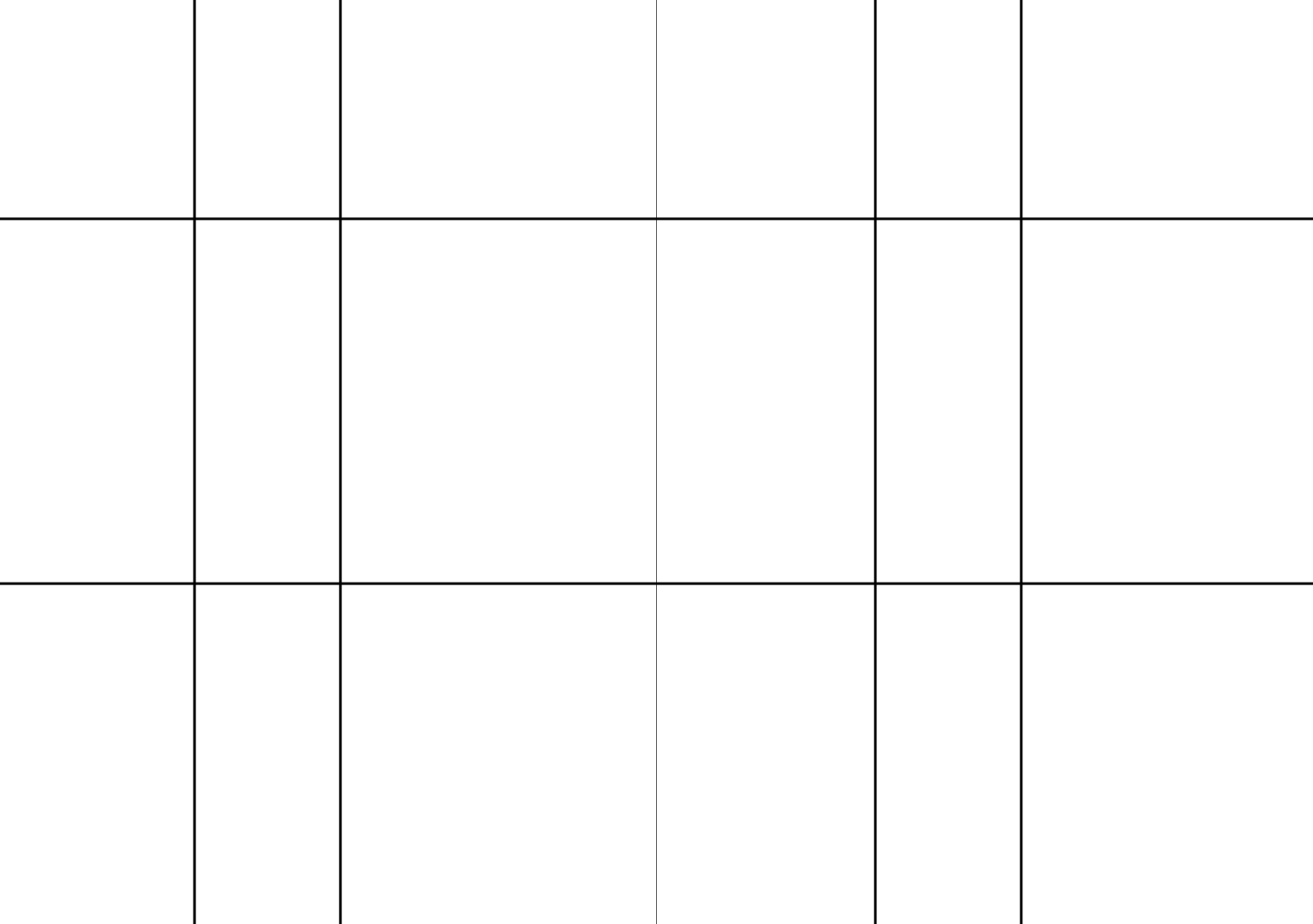
Εκπαιδευτικό Προσωπικό του Τμήματος

Η επιτυχής υποστήριξη της Διπλωματικής Εργασίας συνιστά την βασική προϋπόθεση για την απόκτηση επαγγελματικού πτυχίου Αρχιτέκτονα Μηχανικού (ισοδύναμου με προπτυχιακό και μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών). Μέσω αυτής πιστοποιείται η ικανότητα του φοιτητή να ασκήσει την αρχιτεκτονική ως μελετητής στον σχεδιασμό σε επαρκώς υψηλό επίπεδο πολυπλοκότητας και εμβάθυνσης και να διεξάγει έργο με πρωτοτυπία. Η Διπλωματική Εργασία αποτελεί το τελικό ολοκληρωμένο συνθετικό θέμα του Προγράμματος Σπουδών αρχιτεκτονικής και έχει σχεδιαστικό ερευνητικό χαρακτήρα. Το θέμα εμπίπτει σε οποιοδήποτε από τα γνωστικά αντικείμενα της Σχολής και πιστοποιεί την ολοκλήρωση των αναλυτικών και συνθετικών, επιστημονικών και καλλιτεχνικών ικανοτήτων των σπουδαστών. Με την εκπόνησή του καταδεικνύεται η ικανότητα του φοιτητή στο να προσδιορίζει την ουσία των προκλήσεων που συνδέονται με την αρχιτεκτονική πράξη σήμερα, ανεξάρτητα από κλίμακα, έκταση, ή πλαίσιο παρέμβασης (γεωγραφικό, κοινωνικό, τεχνολογικό, πολιτισμικό, κ.α.), να επιλύει βάσει σαφών κριτηρίων σύνθετα προβλήματα συνδυάζοντας στοιχεία από ποικίλες γνωστικές περιοχές και να παράγει έργο με αποδεδειγμένη συναίσθηση της επιρροής του. Η Διπλωματική Εργασία είναι αποτέλεσμα στενής συνεργασίας διδασκόμενου – διδάσκοντος που κλιμακώνεται από τον αρχικό προσδιορισμό του θέματος μέχρι την ολοκλήρωση της μελέτης μέσα από επίμονες εξεταστικές συναντήσεις και ανταλλαγές απόψεων. Η μέθοδος και η διαδικασία προσέγγισης ακολουθούν τη δομή των κύριων μαθημάτων στούντιο σχεδιασμού, αλλά τα θέματα μπορεί να ποικίλλουν, καθώς εμπλουτίζονται και από τις ιδιαίτερες απαιτήσεις της κάθε περίπτωσης.

Design Thesis

Department's Academic Staff

Successful defense of the Thesis project is the major requirement for the Architectural Engineering professional (integrated bachelor and master's) degree. The Thesis certifies the student's ability to practice architecture as a designer at a sufficiently high level of complexity and depth and to conduct work with originality. It is the final compositional subject of a design research nature of the architectural curriculum. The topic falls within any of the School's areas of focus and certifies the completion of the student's analytical and compositional, also scientific and artistic, skills. It demonstrates his/her ability to identify the essence of the challenges associated with architectural practice today, concerning any scale, scope, and context of intervention (geographical, social, technological, cultural, etc.), to solve complex problems on the basis of clearly set criteria by combining elements from various disciplines, and to produce work with a demonstrated awareness of its influence. The Thesis is the result of a close collaboration between the student and the professor, escalating from the initial identification of the topic to the completion of the study through persistent individual meetings and exchange views. The method and process of approach follow the structure of main design studio courses, but the topics may vary as they are also enriched by the specific requirements of each case.

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

DEPARTMENT OF ARCHITECTURE
FACULTY OF ENGINEERING
UNIVERSITY OF IOANNINA

2024-2025